

[திரு. கே. என். நேரு]

[1990 ஏப்ரல் 12]

“மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ், ரூ. 34,09,09,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தீப்பெட்டித் தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கவும், குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டத்தை முழுமையாக அமுல்டுத்த வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 34,09,09,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: Mr. Speaker Sir, I move that—“to discuss also the increasing use of child workers at several factories including match factories and Bathi industries and the need to take severe action against such owners/proprietors”

the sum of Rs. 34,09,09,000 under Demand No. 29—Labour, Factories and Employment and Training be reduced by Rs. 100.

திரு. டி.சி. விஜயேந்திரையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 34,09,09,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அம்பேத்கார் வட ஆற்காடு மாவட்டம், காட்பாடி தொகுதியில் பீடி சுற்றும் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ள சிறுவர்கள் நிலை குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 34,09,09,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(இ) கோரிக்கை எண் 44—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. கே. என். நேரு]

“மானியக் கோரிக்கை எண். 44—எழுதுபொருள்—அச்சத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 22,77,75,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 44—எழுதுபொருள்—அச்சத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 22,77,75,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

திரு. டி. சி. விஜயேந்திரையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 44—எழுதுபொருள்—அச்சத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 22,77,75,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 44—எழுதுபொருள்—அச்சத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 22,77,75,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவரத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது வழங்குவதாயின் வழங்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் துறையின் மீதும், பால்வளத் துறையின் மீதும் எழுதுபொருள்-அச்சத்துறையின் மீதும் பல்வேறு கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச்சொன்ன பிறகு, துறையின் சார்பாக என்னுடைய பதிலுரையை அளிக்கிறேன் என்று சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்க ஆவலாக இருக்கிறேன். பேரவை முன் உள்ள இத் துறைகளின் கொள்கைக் குறிப்புகளை* நான் படித்ததாக அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*185-286-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

[1990 ஏப்ரல் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று விவாதத்தில் பங்கு பெறுகிறவர்கள், பகல் 1 மணிக்கு இந்த அவை முடித்து வைக்கப்பட்டு, மீண்டும் மாலை 4 மணிக்குக் கூடும் என்பதை நினைவில் கொண்டும், சரியாக 5.30 மணிக்கு எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டை வகுத்துக் கொண்டும், நேரத்திற்கு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நேற்றுப்போல் நீண்டநேரம் இழுத்துக் கொண்டு போனால், அதனால் முழுமையாக யாரும் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியாத நிலைமையும், அமைச்சர் அவர்களும், முழுமையாகத் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முடியாத நிலையும் ஏற்பட்டு, பேச்சில் மிகப் பெரிய சோர்வும் எரிச்சலும் ஏற்படுகின்றன என்பதை நீங்கள் அருள்கூர்ந்து உணர வேண்டும். ஏற்கெனவே விதிகளில் கூட அதிகமாகச் சோர்வு தட்டும் அளவிற்கு யாரும் பேசக்கூடாது என்று இருக்கிறது. அவற்றையும் மனதிலே வைத்துக் கொண்டு தேவையில்லாத கருத்துக்களை அருள்கூர்ந்து தவிர்த்து, தேவையான ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களுக்கு நிறைய வாய்ப்பு அளித்திட அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பவர் திரு. சந்திரசேகர்.

•10-35 மணி

திரு. வி. பி. சந்திரசேகர் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்த பால் வழங்கு திட்டம், தொழிலாளர் நலம், எழுதுபொருள்-அச்சத் தொழில் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கலந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இருக்கின்ற, கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்ற மக்களில் 70 சதவீதம் பேர் விவசாயத் தொழிலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய உப தொழிலாக கறவை மாடுகளை வளர்த்து, அதன் மூலம் பால் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிலை கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்ற விவசாயப் பெருமக்களும் கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களும் செய்து வந்தார்கள் என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் அங்கே மழை குறைந்ததின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டு, உப தொழிலாக இருந்து வந்த அந்த பால் பெருக்குத் திட்டத்தை இப்போது தொழிலாக மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு கால்நடைகளை வாங்கி, அவை

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. வி. பி. சந்திரசேகர்]

களை வளர்த்து, பால் பெருக்குவதற்கு முற்படுகின்ற நேரத்திலே மழை இல்லாத காரணத்தால் அங்கே அந்த கால்நடைகளுக்குத் தேவையான பச்சைத் தீவனங்கள் கிடைக்காத நிலையிலே அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற ஆவின் மாட்டுத் தீவனத்தை வாங்கி அதை மாடுகளுக்கு பயன்படுத்துவதின் மூலம் அந்தப் பாலை பெருக்குகின்ற திட்டத்தை இன்றைக்கு செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றபோது அந்த ஆவின் மாட்டுத் தீவனத்தை வாங்குகின்ற மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள், அதனுடைய விலை கிலோவிற்கு ரூ. 2.35 பைசா என்று இருக்கின்ற நிலையைப் பார்க்கின்றபோது, அந்த மாட்டுத் தீவனத்தால் மாடுகளுக்கும் பாலினுடைய தரம் நன்றாக இருந்தாலும்கூட, அதன் விலை அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட மாட்டுத் தீவனங்களை வாங்கிப் போட முடியாத நிலையில் இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அப்படி அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பாலை கிராம பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொண்டு செல்கின்றபோது பாலினுடைய தரத்தை நிர்ணயம் செய்து அதற்கு விலை கொடுக்கின்றார்கள். அந்தப் பாலை எடுத்துச் செல்கின்றபோது இன்றைக்கு கிராமங்களிலே மாடுகளிலிருந்து, எருமைகளிலிருந்து கறக்கப்படுகின்ற பாலினுடைய தரம் குறைந்தே காணப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம், கால்நடைகளுக்குத் தேவையான பச்சைத் தீவனங்கள் கிடைப்பது கிடையாது. அந்தப் பால் வழங்கு தரத்தை நிர்ணயிக்கிறபோது, அந்தப் பாலினுடைய கொழுப்புச் சத்து 4.5 சதவீதம் என்றும், இதர சத்துக்கள் 8 சதவீதம் இருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தால்தான் அந்தப் பாலினுடைய விலை ஒரு லிட்டருக்கு ரூ. 3.28 பைசா என்று சங்கத்திலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கறக்கப்படுகின்ற பாலினுடைய தரம் கறவை மாடுகளுடைய உணவு போதாமை காரணமாக சத்து குறைந்து, அந்தக் கொழுப்புச் சத்தானது 4.5 சதவீதம் இருந்தாலும்கூட, இதர சத்துக்கள் 7.9 சதவீதமாகவோ, அல்லது 7.8 சதவீதமாகவோ சிறிது குறைந்திருக்கின்ற நேரத்திலே, அப்படி பாலினுடைய தரத்தைக் குறைத்து 50 பைசா, 60 பைசா என்று மிகவும் குறைவான விலையில் கொடுக்கிறார்கள். நான் சொல்வது எல்லாம், அப்படி பாலின் தரம் சிறிது குறைகின்றபோது, அதற்கு 10 பைசாவோ, அல்லது 20 பைசாவோ, அந்தப் பாலின் தரம் என்ன குறைந்திருக்கிறதோ, அதற்கு ஏற்றாற்போல் குறைத்துக் கொடுப்பீர்களேயானால், இன்றைக்கு இருக்கின்ற அந்தக் கறவை மாடுகளை வைத்து ஜீவனம் செய்கின்றவர்கள் பயனடைவார்கள் என்பதை கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போன்று கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்காக கடன் கொடுக்கிறார்கள். அரசின் மூலமாக வங்கிகளில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்படுகின்றபோது, அதை

[திரு. வி. பி. சந்திரசேகர்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

வாங்குகின்ற மக்கள் அனைவருமே அந்தப் பணத்தின் மூலமாக கறவை மாடுகளையோ மற்றவைகளையோ வாங்குவது கிடையாது. ஒரு சிலர் அந்தப் பணத்தை மற்ற செலவுகளுக்காக வைத்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டும். அதற்கு நல்லவிதமான ஜாதிப் பசுக்களை அரசாங்கமே வாங்கி, அப்படிப்பட்ட பசுக்களை பால் உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்குக் கொடுக்க முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று வாங்கப்படுகின்ற மாடுகளுக்குக் கொடுக்கப் படுகின்ற கடன் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ரூ. 3,700 என்று சொன்னால் இன்றைக்கு நாட்டு மாடுகளே ரூ. 3,000, ரூ. 3,500 என்று இருக்கின்ற நிலையிலே ரூ. 3700-ஐப் பெற்றுக் கொண்டு உயர்ந்த ஜாதி மாடுகளை வாங்குவது என்பது முடியாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அப்படி கொடுக்கின்ற கடனை உயர்த்திக் கொடுக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-40 மணி

அதே போன்று எங்கள் கோவை மாவட்டத்திலே விவசாயிகள் பால் பெருக்குத் திட்டத்திலே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழு எளிய மக்கள் சிறந்த முறையில் இந்தத் தொழிலைச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக கால்நடைகளை நல்லமுறையில் வளர்த்து அதிகப்படியான பாலை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அப்படி உற்பத்தி செய்த பாலை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு எடுத்துச் செல்கின்றபோது இன்றைக்கு மாவட்ட ஒன்றியத்திலே இருக்கின்றவர்கள் அதனுடைய விலைக்கு ஏற்ப பாலை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு மீதம் இருக்கின்ற பாலை பால் கோவாவாக மாற்றுவதற்கு எங்களுடைய கோவை மாவட்டத்திலே எந்தவிதமான தொழிற்சாலைகளும் கிடையாது அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிற போது அதிகப் படியாக வருகிற பாலை அவர்கள் வாங்குவதற்கு ஒரு காரணம் சொல்லுகிறார்கள். பாலினுடைய தரத்தை அதிகமாக்கி, உயர்த்திக் காட்டி, அந்தப் பாலுடைய தரம் நன்றாக இருந்தால் தான் வாங்குவோம் என்று சொல்லி உற்பத்தியாளர்களிடமிருக்கும் பாலை திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை மாற வேண்டுமென்று சொன்னால் எங்களது கோவை மாவட்டத்திலே மீதமாகிற பாலிலிருந்து பால் பவுடரை தயாரிக்கிற தொழிற்சாலையை நீங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல இன்றைக்கு சத்துணவு அளிக்கப்படும்போது அத்தோடு முட்டையை சேர்த்துக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்கிற

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. வி. பி. சந்திரசேகர்]

போது முட்டை கொடுப்பதற்கு பதிலாக சத்துக்கள் நிறைந்த பாலை சத்துணவோடு கொடுக்கலாம் என்று அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல கிராமங்களிலே, கிராம கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர் சங்கத்தை தொடங்கி இருக்கிறார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொன்னால் கிட்டத்தட்ட 4, 6 கிராமங்களை சேர்ந்த மக்கள் அங்கு உற்பத்தியாகிற பாலை அந்தச் சங்கத்திற்கு கொண்டு வந்து கொடுப்பதன் மூலம் பால் உற்பத்தியினால் அந்தச் சங்கம் பயன்படுவதோடு அதனால் கிடைக்கும் லாபத்தின் மூலமாக அந்தப் பால் உற்பத்தியாளர்களும் பயன் அடைவார்கள். ஆனால் இப்போது சில இடங்களில் கிராமத்திற்கு கிராமம் $\frac{1}{2}$ கிலோ மீட்டர் 1 கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்கும் இடத்தில் கூட அந்த மாதிரி சங்கங்கள் இருப்பதன் காரணமாக பாலுடைய வரத்து பிரிக்கப்பட்டு அதன்மூலம் வருகிற லாபமும் பிரிக்கப்படுகிற காரணத்தினாலே சங்கங்கள் நலிவு அடைகிற நிலையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே அதைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரு பஞ்சாயத்திற்கு ஒரு சங்கம் என்ற அமைப்பிலே அதை செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல அந்த சங்கங்களில் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட நிர்வாகத் தலைவர்கள் இருந்து கொண்டிருந்தார்கள். அதன்மூலம் சங்கம் சிறந்த முறையில் நடந்துகொண்டிருந்தது. திடீரென்று நிர்வாக தலைவரை இந்த அரசு நீக்கிவிட்டது. தனி அதிகாரிகளையும் ஆலோசகர்களையும் நியமித்து இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை எல்லாம் அப்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆலோசகர்கள் எல்லாம் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினாலே அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற ஊழியர்கள் பழி வாங்குகிற நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று கேட்டால் பால் வளம் பெருக்க வேண்டும் அதன்மூலம் சங்கமும் சிறந்து நடக்க வேண்டும் என்ற நிலையிலே ஊழியர்களை பழிவாங்குவது என்பது அவசியம் அற்றது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் வேலை செய்துக் கொண்டிருக்கிற ஊழியர்கள் எப்போதுமே ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக நம்முடைய கண்ணுக்கு தெரிவது வழக்கம். அப்படித்தான் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் இப்படிப்பட்ட காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லாமல் ஊழியர்களுடைய நன்மையை கருதி செயல்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல சங்கங்களின் நிர்வாக செலவிற்காக பால் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து வாங்குகிற பாலிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 40 ஆண்டுக்காலமாக பால் க்கு 10 பைசா வீதம்

[திரு. வி. பி. சந்திரசேகர்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

லாபம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாக செலவிற்கு அந்தப் பணம் போதாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கடந்த 40 ஆண்டுகாலமாக சங்கங்கள் நடத்துவதற்கு தேவையான எல்லா விதமான பொருள்களும் இன்றைக்கு பல மடங்கு விலை உயர்ந்து விட்ட காரணத்தினால் அவர்களுடைய லாபத்தை பத்து பைசாவிலிருந்து அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு கிராமங்களிலுள்ள கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. வெண்மை புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஏற்படுகிற நேரத்திலே சங்கங்களுடைய ஊழியர்களுக்கு இந்த அரசு எந்த நன்மையையும் செய்யவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கம் 1—1—1990 ஆம் தேதி முதல் தொடர்ந்து 180 நாட்கள் பணிபுரிந்துள்ள அனைத்து சங்க ஊழியர்களுக்கும் பணி நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பணி நிலைகளுக்கேற்ப அரசினுடைய நிலை ஊழியர்களுடைய அளவுக்கு சங்க ஊழியர்களுக்கு சம்பள நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10.45 மணி

விடுமுறை நாட்களில் பணி புரியும் ஊழியர்களுக்கு எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஆணையாளர் உத்தரவு எண் 42886/84-ன் படி இரட்டிப்பு ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் கோவை மாவட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட ஊதியங்கள் வழங்குவதில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசு ஊழியர்கள் பணிக்காலத்தில் இறந்தால் அவர்கள் குடும்ப நிதியாக 40,000 ரூபாய் கொடுப்பதாக அரசு உத்தரவிட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சங்கத்திலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு ஆரம்பத்திலே 60,000 கொடுக்கிறேன் என்று அறிவித்து, அதற்குப் பின்னால் 12,000 என்றும், தற்போது 20,000 என்றும் அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். சங்க ஊழியர்கள் உயிருக்கு விலைக் குறைப்பு என்பதை மாற்றி அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு 40,000 ரூபாய் வழங்கப்படவேண்டும், என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் துணை விதிகளின்படி ஊழியர்களுக்கு போனஸ், மூன்று மாத அடிப்படைச் சம்பளம் அல்லது 1,200 ரூபாய் இதில் எது குறைவோ அது வழங்கப்படுகிறது. இது அதிகரிக்கப்பட்டு அந்த போனஸ் உச்சவரம்பு 3,000 ரூபாய் அல்லது மூன்று மாத சம்பளம் என்று வழங்கப்பட வேண்டும், காவல்துறை, தீயணைப்புத் துறை, குடிநீர், மின்சாரம் மற்றும் மருத்துவப் பிரிவு போன்ற அத்தியாவசியச் சேவைகள் போலவே இந்தப் பால் வழங்கு துறையும் சேர்கின்ற காரணத்தால் அப்பணியிலுள்ள அனைத்து ஊழியர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. வி. பி. சந்திரசேகர்]

அதே போல் கிராமத்தில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு, கால்நடைகள் வளர்ப்பதற்குத் தேவையான பச்சைத் தீவனங்கள் பயிரிடுவதற்காக அரசு மானியம் அளிக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட மானியத்தைப் பெறுகின்றவர்கள் ஒருசிலராக மட்டும் தான் இருப்பார்கள். அதற்குக் காரணம் நிலங்களுடைய விவசாயிகள் மட்டுமே அப்படிப்பட்ட காரியங்களை செய்ய முடிகிறது. அதற்கு அரசாங்கமே அந்தப் பச்சைப் பயிர்களை வளர்த்து குறைவான விலையிலே அப்படி மாடுகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலம் என்கிறபோது, அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிலாளர்கள் நாட்டில் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பான்மையான மக்கள் நம்பிக் கொண்டிருக்கின்ற விவசாயத் துறையிலே விவசாயக் கூலிகளுக்கு இதுவரை கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. கிராமத்தில் எங்கேயோ வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள், கூலித் தொழிலாளர்கள், அதற்குரிய கூலியைப் பெறாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு அளிக்கின்ற பல நன்மைகளிலிருந்து அவர்கள் விடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயக் கூலிகளுக்கு, எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்கின்ற வகையில் அந்த நன்மை சேரவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகர்ப்புறங்களிலே இருக்கின்ற பாரந்தாக்கும் தொழிலாளர்கள் அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஒரு சங்க அமைப்போடு இன்றைக்கு செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, அப்படி பாரம் தூக்குகின்ற தொழிலாளர்களுடைய தொழில்கள் மிகக் கடுமையாக இருக்கின்றன. அவர்கள் செய்கின்ற நேரத்தில் பல்வேறு விதமான விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களை ஒருமைப்படுத்தி இருந்தாலும்கூட, இப்போது அரசு அறிவித்திருக்கின்ற செயல்பாடுகள் அவர்களைச் சேர முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களையும் அரசினுடைய சலுகையிலே சேர்க்கின்ற வண்ணம் தொழிலாளர் நலச் சட்டத்திலே அவர்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால், அரசாங்கம் அவர்களுக்கு நன்மை அளிப்பதைவிட அவர்களைப் பழி வாங்கும் நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் 72 பேர் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற ஒரே காரணத்தினால் அப்படிப்பட்ட நிலை

[திரு. வி. பி. சந்திரசேகர்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பெற்றது.) இப்படிப்பட்ட நிலை மாற, பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்பட இருக்கின்றன. திறக்கப்பட வேண்டும். அதன்மூலமாக தொழிலாளர்களுடைய நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

10-50 மணி

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

திரு. இரா. மோகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே. என். நேரு அவர்கள், இன்றைக்கு கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியின் சார்பிலே, என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு புதிதாக உருவாகியிருக்கிற இந்த அரசு, தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வளம் பெருக வேண்டும்; அதே நேரத்தில், தொழிலாளர்களும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற உயர்ந்த எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்த ஓராண்டு காலத்தில், தொழிலாளர்களுடைய நலன் பேணுவதற்காக பல்வேறு நல்ல ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களைச் செயலாற்றி வருகிறது. அதே போல, தொழிற்சாலைகளை புதிதாக உருவாக்கி, தொழில் வளத்தைப் பெருக்கி, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக கவனம் செலுத்தி, தமிழ்நாட்டிலே நல்லபல தொழிற்சாலைகள் உருவாக வேண்டுமென்ற முனைப்பான எண்ணத்தோடு, செயல்படுவதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. தொழிலாளர்களின் நலன் பேணப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறபோது, இன்றைக்கு பலர் நோட்டீஸ் எல்லாம் அச்சிட்ட வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலனைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்றெல்லாம். அப்படி அறிக்கைகள், துண்டறிக்கைகள் தேவையே இல்லை. இன்றைக்கு, சரியாக 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அந்த சூழ்நிலையில் நங்கவரத்திலே விவசாயக் கூலிகள் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில், அவர்களின் வாழ்க்கைக் கண்ணீரைத் துடைத்திட, நங்கவரத்தில் விவசாயிகளையெல்லாம் ஒன்று திரட்டி, போராட்டம் நடத்தி, அவர்களுடைய உரிமையைப் பெற்றுத்தந்தவர்தான், இன்றைக்கு முதலமைச்சர் பொறுப்பிலே வீற்றிருக்கிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். அதேபோல், திருச்சியிலே பீடித் தொழிலாளர்களின் பெரும் பிரச்சினை உருவான நேரத்திலே, பல ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால், அந்தத் தொழிலாளர்களை ஒன்று திரட்டி, அவர்களின் கூலி உயர்வுக்காக போராடி, அதிலே மாபெரும் வெற்றி கண்டு, அவர்களின் கண்ணீரைத் துடைத்தவர்தான் இன்றைக்கு நமக்கு

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. இரா. மோகன்]

முதலமைச்சராகக் கிடைத்திருக்கின்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். ஆக, அவருடைய ஆட்சியில், தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளை உணர்ந்த ஒருவர் நமக்கு கிடைத்திருக்கின்ற இந்த ஆட்சியில், தொழிலாளர்களுடைய பல்வேறு திட்டங்கள் நிச்சயமாக செயல்படும். அவர்களுடைய கண்ணீரெல்லாம் துடைக்கப்படுமென்ற நம்பிக்கை இன்றைக்கு அனைவருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் இதைச் சொல்லுகிறபோது, என்னுடைய கவனமெல்லாம், என்னுடைய தொகுதியை நோக்கித்தான் முதலிலே போகிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், எப்படிப்பட்ட முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். சிங்கநல்லூர் தொகுதி என்று சொன்னாலே கோவை மாவட்டம் என்று சொன்னாலே, ஏராளமான பஞ்சாலை தொழிலாளர்களைக் கொண்ட ஒரு இடம். அங்கே தடுக்கி விழுந்தால், நீங்கள் ஒரு பஞ்சாலைத் தொழிலாளி மீது தான் விழ வேண்டும். அல்லது, தடுக்கி விழுந்தால், நீங்கள் ஒரு என்ஜினியரிங் பவுண்டரியிலே பணியாற்றுகின்ற ஒரு தொழிலாளி மீது தான் விழ வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய அந்தத் தொகுதியிலே இன்றைக்கு நிலைமை மிகவும் மோசமானது. கண்ணீரும், கம்பலையுமாக பல்லாண்டுகளாக தொழிலாளர்கள் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன காரணம் என்றால், 5 ஆண்டுகளாக, 7 ஆண்டுகளாக, பல பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டு, அந்த பஞ்சாலைகள் இன்றைக்குத் திறக்கப்படும், விடிவுகாலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு அந்தத் தொழிலாளர்கள் அங்கே காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், மிக நல்ல அறிவிப்பினை அன்றைக்கு செய்தார்கள். மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளிலே, 6 பஞ்சாலைகளை தமிழக அரசே ஏற்று நடத்தும்; நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்தும் என்ற அந்த அறிவிப்பினைச் செய்தார்கள். ஆனால், மத்திய அரசிலே இருந்து அதற்காக நமக்கு வரவேண்டிய தாக்கீது, உத்தரவு வந்து சேராத காரணத்தினால், இதற்கு முன்னால் இருந்த மத்திய அரசாங்கம் காலதாமதம் செய்த காரணத்தினால், அது பி.ஐ.எஃப்.ஆர்-க்கெல்லாம் அனுப்பிய காரணத்தினால், இன்னும் அந்த தாக்கீது தமிழக அரசுக்கு வந்து சேராத நிலையில் ஆயிரக்கணக்கான பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள், பல்லாண்டுகாலம் அங்கே பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்ட காரணத்தினாலே, பாதிக்கப்பட்டவர்கள், இந்த அறிவிப்பு வந்ததற்குப் பின்னர் இன்னும் விடிவுகாலம் கிடைக்காதா என்று ஏக்கத்தோடு துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர், பெருமதிப்பிற்குரிய நேரு அவர்கள், நேரடியாக இதிலே மேலும் கவனம் செலுத்தி—அவர் பட்டுக்கொண்டிருக்கிற பாடு, முழு முயற்சியாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலை இவையெல்லாம் எனக்குத் தெரியும் — ஆனாலும், நம்முடைய அமைச்சர் நேரு அவர்கள் இன்னும் அதிலே கவனம் செலுத்தி, தேவைப்பட்டால் டெல்லிக்கே சென்று, அந்த உத்தரவைப் பெற்றுத் தர

[திரு. ஜே.ரா. மோகன்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

வேண்டும் ; உடனடியாக மூடப்பட்ட அந்தப் பஞ்சாலைகள் நிறக்கப்படுவதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-55 மணி

அடுத்து, இங்கே மிக முக்கியமாக நான் குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்று இரண்டு பிரச்சினைகள், தொழிலாளர் துறையும், தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர் துறையும்—பேக்டரிஸ் இன்ஸ் பெக்டர்களை—சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை தொழிலாளர் துறை ஆணையர் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கி வந்தன. ஆனால் கடந்த ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அதாவது ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு என்று தொழிற்சாலைகள் ஆணையர் துறை தனி நிர்வாகத்தின் கீழ் இயக்குவது என முடிவு எடுக்கப் பட்டது. ஆனால் அந்த அடிப்படையில் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் துறை கடந்த காலத்தில் இருந்த செயல்பாடுகள் கூட இல்லாமல் பல்வேறு குறைபாடுகள் சொல்லத்தக்க வகையில் இயங்கி அந்தத் துறையில் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் இல்லையோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. இன்றைக்கு அங்கே ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமை. இந்த நிலைமையில் ஏற்கெனவே இருந்ததைப் போல தொழிலாளர் துறை ஆணையர் நிர்வாக தலைமையின் கீழ் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் துறையும் இயங்குமானால் சமரச அதிகாரியான தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் சுமுகமான முடிவுகள் காண, தொழிற்சாலைச் சட்டங்கள் செயல்படுத்தும் பொறுப்புகள் உள்ள துறை தொழிலாளர் ஆய்வாளர் துறை உபயோகமாக இருக்கும். எனவே, தொழிலாளர் துறை ஆணையரால் நிர்வாகத் தலைமையின் கீழ் மீண்டும் தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர் துறை இயங்க வைக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இன்றைக்கு எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இதிலே பேக்டரிஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் தரப்பிலே இருந்து இப்படி இது இயங்கக்கூடாது, தனியாக தான் இயங்கவேண்டும் என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பொதுவாக தொழிலாளர் மத்தியில் இருக்கக்கூடிய இன்றைய பிரச்சினை இது மீண்டும் பழைய நிலைமைக்கு வந்தால் தான் அந்த தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பெரிய நன்மை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற ஒரு கோரிக்கை தான் எழுந்துள்ளது. ஆகவே பழைய முறைப்படி தொழிலாளர்கள் ஆணையாளர் நிர்வாகத்தின் கீழ் இந்த பேக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் வருகின்ற வகையில் சட்டத் திருத்தத்தை அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. இரா. மோகன்]

அதேபோல் தொழிலாளர் துறையில் நீண்டகாலமாக பல உதவி தொழிலாளர் துணை ஆணையாளர் 'அசிஸ்டென்ட் லேபர் கமிஷனர்' பதவிகள் காலியாக இருப்பதால் பல்வேறு தொழில் தகராறுகள் தீர்வு காணாமல் தேங்குவதும், குறைந்த பட்ச ஊதியச் சட்டங்கள், தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் சரியாக செயல்படுத்த முடியாத நிலைமையும் இருக்கிறது என்ற ஒரு நிலைமை எழுந்துள்ளது. ஆகவே, நீண்டகாலமாக இந்த அசிஸ்டென்ட் லேபர் கமிஷனர் பதவிகள் வேகன்சி இருந்தும் நிரப்புவதில் என்ன தாமதம். அந்த தாமதத்தை தவிர்க்கவேண்டும். ஏற்கனவே பல்வேறு தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. உடனடியாக தீர்க்கப்படுவது இல்லை என்ற ஒரு கோரிக்கை இருக்கின்றபோது. ஒரு நிலைமை இருக்கின்றபோது காலியாக இருக்கக்கூடிய அந்த அசிஸ்டென்ட் லேபர் கமிஷனர் பதவிகளை எல்லாம் உடனடியாக நிரப்பி மிக வேகமாக தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கின்ற வகையில் அரசு தங்களுடைய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-00 மணி

அடுத்து, இங்கே சொல்ல விரும்புவது, பால்வள நிறுவனத்தில் கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலே உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் அதை பற்றி யாரையும் நான் குற்றம் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவைகள் நடைபெற்று விட்ட சம்பவங்கள். ஏறக்குறைய 1,500 தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு வீதியில் நிறுத்தப்பட்டார்கள், பல ஆண்டுகாலமாக வீதியில் நிறுத்தப்பட்ட 1,500 தொழிலாளர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நேரில் சந்தித்து கோரிக்கை விடுத்து இன்றைக்கு அந்த 1,500 தொழிலாளர்களுக்கு மீண்டும் வேலை கொடுக்கப்பட்டு இருப்பதால் மிக மகிழ்ச்சியோடு, நன்றியோடு அந்த குடும்பங்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் திரு. நேரு அவர்களையும் வாழ்த்திக் கொண்டு இருப்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. இதிலே கடந்த ஆண்டு மற்ற தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் போனஸ் வழங்கியபோது போனஸ் பெறுவதற்கு தகுதி இல்லாத நிலைமையில் இருந்த இந்த பால்வள நிறுவனத் தொழிலாளர்களுக்கு 250 ரூபாய் முன் பணமாக நம்முடைய அரசு கொடுத்தது. ஆனால் அந்த முன் பணமாக கொடுத்த 250 ரூபாயை போனஸ் அவர்களுக்கு அந்த எலிஜிபிபிட்டி இல்லை என்ற காரணத்தால் அரசு கொடுத்த அந்த 250 ரூபாயை இன்றைக்கு அந்த பால்வள நிறுவனத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அரசை கலந்து ஆலோசிக்காமல் அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் மாதம் 50 ரூபாய் வீதம் அந்த 250 ரூபாயை ஒவ்வொரு மாதத்திலும் நாங்கள் பிடிக்கப் போகிறோம். அந்த 250 ரூபாயை

[திரு. இரா. மோகன்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

நாங்கள் உங்களிடமிருந்து ரெக்கவரி செய்யப் போகிறோம் ; மாதம் 50, 50 ரூபாய் நீங்கள் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டுமென்று ஒரு நிலையை அங்கே உருவாக்கியிருக்கின்றார்கள். உடனடியாக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள்—அரசாங்கம் அறிவித்து, 250 ரூபாய் எலிஜிபிலிட்டி இருக்கிறது; உங்களுக்குத் தருகிறோம் என்று சொன்னதை ஏன் அதைத் திருப்பிப் பிடிக்கிறீர்கள்—அதை தயவுசெய்து, அந்த 250 ரூபாய்க்கு பிடித்தம் இல்லாமல் அந்தப் பால்வளத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்க, தக்க அளவில் கருணை உள்ளத்தோடு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, பால்வள நிறுவனத்திலே, ஈரோட்டிலே தற்காலிகத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்படுத்தியதைப்போல ஏனைய பகுதிகளிலேயும் பல ஆண்டுக்காலமாக வேலை செய்கின்ற கேசுவல் லேபரர்களாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்படுத்தி, அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கவேண்டும். ஏனென்றால், தமிழ்நாடு முழுவதும் நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். பெரியார் மாவட்டத்திலே பணியாற்றிய அந்தத் தொழிலாளர்களையெல்லாம் பர்மெனென்ட் ஒர்க்கர்களாக இப்போது பண்ணியாகிவிட்டது. அப்போது மற்ற மாவட்டங்களிலே பணியாற்றுகிற அதே பால்வள நிறுவனத்திலே வேலைசெய்கின்ற கேசுவல் லேபரர்ஸ் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், ஈரோட்டிலே மட்டும் பண்ணியிருக்கிறார்கள், எங்களையும் பர்மெனென்ட் ஒர்க்கராக மாற்றக் கூடாதா நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக மாற்றக் கூடாதா என்ற நியாயமான கோரிக்கையை எழுப்பியுள்ளார்கள். ஆகவே, தமிழ்நாடு முழுவதும் நம்முடைய பாலிசி ஒரேமாதிரியாக இருக்கவேண்டும். ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட்லே ஒரு மாதிரி, மற்றொரு டிஸ்ட்ரிக்ட்லே இன்னொரு மாதிரி அப்படியென்கிற மாதிரி அதைப் பிரிக்கக்கூடாது. ஆகவே, அதிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கக்கூடிய இந்தக் கேசுவல் லேபரர்ஸுக்கெல்லாம் நல்வாழ்வு தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு அச்சங்களிலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்குச் சமமான ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அந்த முறையில் ஐந்தாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையான ஊதியத்தை வழங்கிட உடனடியாக ஆணையிட வேண்டுமென்று நான் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அச்சகத் தொழிலாளர்கள், பொதுத் தேர்தல் நேரத்திலே கூடுதலாக பணிபுரிந்தமைக்கு ஏற்கனவே கொடுத்து வந்த

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. இரா. மோகன்]

அந்த இன்சென்டிவ்வை, ஊக்கத் தொகையை அதிகப்படுத்தித் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை தொழிற்சங்க முன்னேற்ற பேரவை அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. மற்றத் தொழிற்சங்கங்களும் அந்தக் கோரிக்கையைக் கொடுத்து இருக்கின்றன, அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கத்தொகையை அதிகப்படுத்தித் தருவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் மிக முக்கியமாக அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சுட்டிக்காட்டக்கூடிய பிரச்சினை, பஞ்சாலைகளிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு புதிய சூழ்நிலை. பல ஆண்டுகாலமாக இல்லாமல் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற நூற்றுக்கணக்கான பஞ்சாலைகளிலே இப்படி ஒரு புதிய முறை தற்போது இருக்கிறது. அதை வளர் விட்டீர்கள் என்று சொன்னால் எல்லா பக்கமும் இதே நிலைமை பரவும். ஏனென்றால், கடந்த 15 ஆண்டுகளாக பஞ்சாலைகளின் எந்திரங்களினுடைய எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப, கணக்கெடுத்து, அதற்கேற்ப நிரந்தரத் தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொள்வதில்லை. மேலும் மேலும் அதை அப்படியே குறைத்துவிட்டார்கள். இரண்டாவது, நான்தோறும் நூற்றுக்கணக்கான தினக்கூலி தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொண்டு, மிகக் குறைந்த கூலி கொடுத்து, அந்தத் தினக்கூலி தொழிலாளர்களை முழுவதுமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வது. பர்மனென்ட்டாக வைத்துக்கொள்வதில்லை. எல்லா ஆலைகளிலும் இந்த மாதிரி தினக்கூலிகளாக உள்ளவர்களை, நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக மாற்றவேண்டும். ஆலைகளிலே வேலை இருக்கிறது. வேலை செய்வதற்கு தொழிலாளர்களும் வருகிறார்கள். தினசரி அவர்களுக்கு வேலை இருக்கிறது. பர்மனென்ட் ஒர்க்கர்ஸாக வைத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் தர வேண்டும். அவர்களுக்கு கிராஜுட்டி, போனஸ் மற்ற எல்லாம் தர வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக ஒவ்வொரு பஞ்சாலையிலும் இப்போது புதிய முறையைக் கையாள் ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். 200 டெம்பரரி ஒர்க்கர்ஸ், 300 டெம்பரரி ஒர்க்கர்ஸ், 400 டெம்பரரி ஒர்க்கர்ஸ் என்று வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஆலையை ஓட்டுவது. நீங்கள் பஞ்சாலைகளுக்கு முன்னாலே பார்த்திருக்கானால், முன்பெல்லாம் நீங்கள் அப்படிப் பார்க்க முடியாது. ஆனவன் காட்டு வைத்திருப்பான். அதைக்கொண்டு போனவுடன் உள்ளே வேலைக்குப் போய் விடுவான். இப்போது அப்படி இல்லை. ஆனால் பர்மனென்ட் ஒர்க்கர்ஸ் எல்லாம் போனவுடன், வெளியிலே ஒரு 400, 500, ஆயிரம் பேர் நின்று கொண்டிருப்பார்கள். யாரை உள்ளே கூப்பிடுவார்கள் என்று தெரியாது. 300 பேர் 400 பேரை கூப்பிட்டு நீங்கள் இன்றைக்கு வேலை செய்யுங்கள் என்று செர்ல்வர்கள். நாளைக்கு மறுபடியும் வெளியிலே வந்து நின்றவுடன் யாரை

[திரு. இரா. மோகன்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

யெல்லாம் கூப்பிடுகிறார்களோ அவர்கள் வேலைக்குப் போக
லாம். யாரையெல்லாம் கூப்பிடவில்லையோ அவர்கள் வீட்
டிற்குப் போகவேண்டும். வேலை தெரிந்த, எல்லாவேலையும்
தெரிந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களை இதைப்போலப்
பயன்படுத்துவதை நீங்கள் அனுமதிப்பீர்களேயானால் வருங்
காலத்தில் இது எல்லா பஞ்சாலைகளிலும் பரவி, ஒரு மிக
மோசமான அணுகுமுறையை, தொழிலாளர் பிரச்சினையை
தோற்றுவிக்கும் என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர்
அவர்களுடைய சுவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன்.

11-05 மணி

அதேபோல் பஞ்சாலைகளைப் பற்றி மற்றொன்றை
நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கான்ட்ராக்ட் லேபர் சிஸ்டத்தை
ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். புதிதாக ஆரம்பித்து இருக்
கிறார்கள். முன்பெல்லாம் கோவை மாவட்டத்திலே உள்ள
பஞ்சாலைகளில் எல்லாம் எப்படி என்றால் அந்தந்த பெர்மனன்ட்
ஓர்க்கர்ஸ் அந்தந்த வேலைகளைச் செய்வார்கள். இப்போது
சில செக்ஷன்ஸ் என்ன பண்ணுகின்றன என்றால் கான்ட்ராக்ட்
விட்டுவிடுகின்றன. இது எல்லாம் முதலாளிகளின் சில அணுகு
முறைகள். இத்தனை நாளும் இல்லாத புதிய முறைகள் இவை.
இந்த வேலைகளுக்கெல்லாம் கான்ட்ராக்ட் விடப்படுகிறது.
தொழில் தகராறு வருகிற போது, தொழிற்சங்கத் தலை
வர்கள் போய்க் கேட்டால் எங்களுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம்
இல்லை, அவர்கள் எல்லாம் கான்ட்ராக்ட்காரர்கள், கான்ட்
ராக்ட் விடப்படுகிறது, அந்த கான்ட்ராக்டரிடம் போய்ப்
பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். யார்
அவர்களை வேலைக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத்
தெரியாது என்கிறார்கள். இவ்வாறு செய்வது முற்றிலும்
தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான நிலைமையை உருவாக்குவ
தாகும். அது கண்டிக்கக்கூடியது, அதை வளரவிடக் கூடாது
என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.
(மணியடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது, தொழிலாளர்களுக்கு
சட்டப்படியாகவும், நீதிமன்றத் தீர்ப்பின்படியும் கிடைக்கக்
கூடிய சலுகைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் 12(3)
செட்டிஸ்மென்ட் போடும் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை
எடுக்கவேண்டும். இது ரொம்ப முக்கியம். எப்படி என்றால்,
தொழிலாளர்களுக்கு என்று சில உரிமைகள் இருக்கின்றன.
சட்டப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அந்த சட்டப்பாதுகாப்புக்கு
உட்பட்டுத்தான் 12(3) செட்டிஸ்மென்ட் போடவேண்டுமே தவிர,
சட்டத்திற்குப் புறம்பான வகையில் அந்தத் தொழிலாளர்
களுக்குப் பாதகமான முறையில் 12 (3) செட்டிஸ்மென்ட்

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. இரா. மோகன்]

போடக்கூடாது. ஆனால் இப்போது அந்தச் சட்டத்திற்கு முற்றிலும் புறம்பாக அந்த 12 (3) செட்டில்மென்ட் போடுகிறார்கள். அதற்கென்று அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். நிராதரவான தொழிற்சங்க வாதிகளை அழைத்து, தொழிலாளர்களை அழைத்துப் பேசி இந்த 'டெர்ம்ஸ் அன்ட் கண்டிஷனுக்கு' ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். எதை நீதிமன்றம் வேண்டாம் என்று சொல்கிறதோ அதைச் செய்கிறார்கள். இவ்வாறு ஒப்பந்தம் ஆகிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளை நிச்சயமாக இந்த அரசு கண்டிக்க வேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக ஒரு ஆர்டர் இருக்கிறது. The Secretary to Government has issued an order. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற்சங்கம் எல்.பி.எப் பிரச்சினையில் இந்த மாதிரி சட்டத்திற்குப் புறம்பான முறையில் 12 (3) அக்ரிமென்ட் போடக்கூடாது என்று அதிகாரிகளுக்கு கவர்ன்மென்ட் செக்கரட்டரி ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார். ஆனால் இந்த ஆணையைப் பல அதிகாரிகள் இன்றைக்கு காற்றிலே பறக்கவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தது ரொம்ப முக்கியமான விஷயம். தொழிற்சாலைகளில் கேன்டீன்கள் இருக்கின்றன. அந்த கேன்டீன்களின் நிர்வாகத்தை தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளை வைத்து நடத்தவேண்டும் என்பது ஒரு கோரிக்கை. இரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலமாக அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவ்வாறு கேன்டீன் நடத்துகிற உரிமைகள் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குத் தரப்படவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அதை பலபேர் செய்வதில்லை. ஒரே ஒரு எடுத்துக்காட்டை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதுரையிலே 'மதுரா கோட்ஸ்' என்று ஒரு ஆலை இருக்கிறது. அங்கே 20 ஆண்டுகாலமாக தேர்தல் நடத்தப்படவில்லை. ஏன் நடத்தவில்லை. அந்த மதுரா கோட்ஸ் கம்பெனி சாதாரண கம்பெனியா? விவரம் தெரியாத கம்பெனியா? அல்லது சட்ட நுணுக்கங்கள் தெரியாத கம்பெனியா? இரகசிய வாக்கெடுப்பின் மூலம் தேர்தல் நடத்தினால் அவர்கள் நினைக்கிற மாதிரி கட்சிக்காரர்கள் அங்கே வரமாட்டார்கள். ஆகவே நான் 20 வருடமாகத் தேர்தல் நடத்தாமல் அந்த கேன்டீன் நிர்வாகம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் தடுக்க அரசு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய தொழிற்சங்கங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற்சங்கமும் ஒன்று. கம்யூனிஸ்ட் தொழிற்சங்கம்,

[திரு. இரா. மோகன்] [1990 ஏப்ரல் 12]

ஐ.என்.டி.யு.சி. தொழிற்சங்கம் என்று இன்னும் பல்வேறு பெரிய பெரிய தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதேபோல் திராவிட முன்னேற்றக்கழகத் தொழிற்சங்கம் இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற ஒரு பெரிய தொழிலாளர் அமைப்பாகும். தொழிலாளர்களின் சார்பில் பல்வேறு கோரிக்கைகள் அரசுக்கு ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவற்றிலே ஒன்றிரண்டை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதாவது பணிப்பாதுகாப்பு.—ஜாப் செக்யூரிட்டி, தேவையின் அடிப்படையில் குறைந்தபட்ச ஊதியம், அதாவது நீட் பேஸ்ட் மினிமம் வேஜஸ் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். பல்வேறு சங்கங்கள் இதிலே முனைப்பாக இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சங்கம் இதிலே மிகத் தீவிரமாக வலியுறுத்தி வருகிறது கேசுவல் தொழிலாளர்கள் ஆக கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் ஆக பல ஆண்டுகாலமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் பணிப் பாதுகாப்பு வழங்கவேண்டும். பல ஆண்டுகாலமாக இருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான ஜாப் செக்யூரிட்டியும் அவர்களுக்குத் தரப்படவில்லை. கேட்டால், நாங்கள் 15 வருஷம் கேசுவல் லேபராக இருக்கிறோம், 20 வருஷம் கேசுவல் லேபராக இருக்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆனாலும் இன்றுவரை அவர்களுக்குப் பணிப்பாதுகாப்பு இல்லை. இவ்வளவு பெரிய தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் இருக்கும்போது, இந்தத் தொழிலாளர்களையும் பாதுகாக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஈக்வல் பே பார் ஈக்வல் ஒர்க் என்ற அடிப்படையில், சம வேலைக்கு சம ஊதியம் என்று இருக்கிற நிலையில் ஒரே வேலையை செய்கின்ற நிரந்தர தொழிலாளர்களுக்கும் தற்காலிக தொழிலாளர்களுக்கும் ஊதியத்தில் வேறுபாடு இல்லாமல் வழங்கவேண்டும்.

11-10 மணி

அடுத்து, தொழிற்சங்கங்கள் என்பது ஜனநாயக உரிமைக்கு உட்பட்டது. அதில் முதலாளிகள் தலையிடக் கூடாது என்று வற்புறுத்த வேண்டும். எந்தத் தொழிற்சங்கம் தங்களுக்கு வேண்டும் என்பதை தொழிலாளர்களின் இரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலம் தீர்மானிக்க வேண்டும். ஒரு தொழில் அமைப்புக்கு எந்தத் தொழிற்சங்கம் வேண்டும் என்கிற முடிவை தொழிலாளர்கள்தான் முடிவெடுக்க வேண்டும். ஆகவே, இரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலம் முடிவெடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு இன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஹோசூரில் டி.வி.எஸ். சுகுசி தொழிற்சாலையில் 1,570 தொழிலாளர்கள் வேலை

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. இரா. மோகன்]

செய்கிறார்கள். அதில் 1,281 தொழிலாளர்கள் தி.மு.க வினுடைய தொழிற்சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக சேர்கிறோம் என்று சொல்லி, உறுப்பினர் படிவத்திலே, செக் அப் பார்ம்ஸ்-ல் கையெழுத்து இட்டு, தொழிலாளர் ஆணையாளரிடத்தில் வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை அங்கீகரிக்காமல், அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், அங்கே மைனாரிட்டியாக இருக்கிற ஒரு சங்கம்தான், நிர்வாகத்திற்கு ஆதரவான சங்கம் தான் அங்கே இருக்க வேண்டுமென்று அந்த நிர்வாகம் தவறான ஒரு போக்கைக் கடைப்பிடிக்கிறது. அதனால்தான் அங்கே வேலைநிறுத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. (மணியடிக்கப் பெற்றது).

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கே இருக்கின்ற அந்த சங்கம் மைனாரிட்டி சங்கம் அல்ல. சென்ற ஆண்டு மறுபடி கோர்ட் உத்தரவோடு நடைபெற்ற வாக்கெடுப்பின்போது மெஜாரிட்டியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது அந்த சங்கம் மெஜாரிட்டியானவர்கள் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு எதிராக சில தீவிரவாதிகள், அந்த நிர்வாகத்தை எப்படியும் செயல்பட விடக் கூடாது என்று வன்முறையில் ஈடுபட்ட காரணத்தால் ஹோசூரில் இருக்கிற டி.வி.எஸ். சுசுகி தொழிற்சாலையை நிர்வாகம் கதவடைப்பு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஓசூரில் இருக்கிற டி.வி.எஸ்., சுசுகி தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் மட்டுமல்ல, டி.வி.எஸ். சாம்ராஜ்யத்திலேயே இரகசிய வாக்கெடுப்பின் மூலம் தொழிற்சங்கம் எது என்று முடிவெடுக்கிற உரிமையை வழங்க முடியாது என்கிற பிடிவாதம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மோகன் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கு இங்கே நான் பதில் சொல்ல இருக்கிறேன். அதற்கிடையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அங்கே ஒரு தேர்தல் நடைபெற்றதாகவும், அங்கே இருப்பது மெஜாரிட்டி தொழிற்சங்கம் தான் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பேரவையிலே ஒருவர் விட்டு ஒருவர் என்று விவாதம் நடைபெறவில்லை. விவாதம் முடிந்தவுடன், இறுதியாக, முழுமையாக நான் பதில் தெரிவிக்க இருக்கிறேன். ஒவ்வொரு நேரமும் குறுக்கிட்டு பேசுவதென்றால் பேசுகிறவருடைய பேச்சு தடைபடும் என்கிற காரணத்தால் தான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லாமல் இருக்கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 12]

திரு. இரா. மோகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்ன பெயரில், இன்னொரு சங்கம் அங்கே இருக்கிறது என்று கூட நான் சொல்லவில்லை. சொல்ல வேண்டாமென்றுதான் சொல்லவில்லை. ஏதோ தவறான தகவலை இந்த சபைக்கு தருவதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கருதக் கூடாது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லட்டும். நான் சொல்வதை குறித்து, எழுதி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அங்கு இருக்கிற 1,570 தொழிலாளர்களில், 1,281 தொழிலாளிகள் இந்த முன்னேற்றச் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக ஆகி, சந்தா படிவத்திலே, செக் ஆப் பாமில் கையெழுத்துப் போட்டு, யாரிடத்திலோ கொடுக்கவில்லை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரிடத்தில் வழங்கியிருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் ஆயிற்று, சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

11-15 மணி

திரு. இரா. மோகன் : ஒரே ஒரு நிமிடம். மிக முக்கியமான பிரச்சினை, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எனக்கு அதை விட முக்கியம், நேரத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. இரா. மோகன் : அவர்கள் செக்-ஆஃப் பார்ம்மில் கையெழுத்துப் போட்டு கொடுத்திருக்கும்போது, அதைத் தெரிந்து கொள்வதில் ஒன்றும் அதிசயம் இருக்காது. இங்கே சொன்னார்கள், எங்களுடையதுதான் மெஜாரிட்டி என்று. அப்படி என்றால் தொழிலாளர் நல ஆணையாளரிடம் போய் எப்படிக் கையெழுத்து போட்டுக் கொடுக்க முடியும்? போலிக் கையெழுத்து போட்டுக் கொடுக்க முடியுமா? நிச்சயம் முடியாத காரியம் அவைகள் எல்லாம். ஆகவே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராசன் அவர்கள் சொன்னது போல இந்தச் சங்கம்தான் தொழிற்சங்கத்தை நடத்த வேண்டும், இந்தக் கட்சி சங்கம்தான் இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் டிக்டேட் பண்ண விடக்கூடாது. அப்படி என்றால் தொழிலாளர் நலனை எப்படி பாதுகாக்க முடியும்? அந்தச் சங்கம் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பான சங்கமாக இராது. அப்படி உருவாக்கப்படுகிற சங்கம் அந்த முதலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் சங்கமாக இருக்குமே தவிர, அது தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கும் சங்கமாக இருக்காது. அதிலே மிகுந்த கவனத்தை அரசு கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உடனடியாக இதிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே கதவடைப்பு பண்ணியிருக்கிறார்கள். அந்தக்

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. இரா. மோகன்]

கதவடைப்பு சட்ட விரோதமானது என்று டிக்ளேர் செய்து, உடனடியாக அந்தத் தொழிற்சாலையை ஒட்ட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டும். பழி வாங்கிய தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதிதாக 12 (3) ஒப்பந்தம் போடுவதற்கான அந்த நடைமுறையை அங்கே மேற்கொள்ள வேண்டும். இரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலமாக யாரை விரும்புகிறார்களோ அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஐ.என்.டி.யு.சி.யை விரும்பினால் ஐ.என்.டி.யு.சி.யை தேர்ந்தெடுக்கட்டும், தி.மு.க.வை விரும்பினால் தி.மு.க.வை தேர்ந்தெடுக்கட்டும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ஜனதா கட்சி எதை விரும்பினாலும் அதைத் தேர்ந்தெடுக்கட்டும். அதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். இந்தச் சங்கம்தான் இருக்கவேண்டும், இந்தக் கட்சிதான் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல, அந்த முதலாளியை அனுமதிக்கக்கூடாது என்று பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) கடைசியாக ஒன்றே ஒன்று. முடிக்கிடுக்கிற பிரச்சினை. அதை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான, அரசு நிறுவனமான புகளூர் காகித ஆலையிலே 840 தற்காலிகப் பணியாளர்களும், 906 நிரந்தரப் பணியாளர்களும் இருக்கிறார்கள். 1-ம் தேதியிலிருந்து நேற்றைய தினம் இரவுவரை அங்கே ஸ்டிரைக் என்று கேள்விப்பட்டேன். இப்போது செட்டில் ஆகிவிட்டால் நான் பேசவில்லை. உட்கார்ந்து விடுகிறேன். பிரச்சினை முடிந்தது என்றால் நான் பேசவில்லை. இது மிக முக்கியமான பிரச்சினை.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களே நேரடியாகத் தலையிட்டு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றோ அல்லது நாளை காலையியோ அது முடிந்துவிடும்.

திரு. இரா. மோகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிகுந்த மகிழ்ச்சி தருகிற ஒரு அறிவிப்பினை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியான அறிவிப்பு அது.

அடுத்து பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு ஆயிரம் வீடுகள் கட்டித் தரப்படுமென்று திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் “பரிசீலிக்கப்படுகிறது” என்று ஒரு வார்த்தை இருக்கிறது. அதைத் தயவு செய்து மாற்றி, கண்டிப்பாக அந்தப் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு 15,000 ரூபாயில்—5000 ரூபாய் நாம் மானியம் கொடுக்கிறோம், 10,000 ரூபாய் ஹட்கோவில் தருகிறார்கள்—கட்டித் தரப்படுமென்று அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. மோகன்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

அடுத்து வேலை வாய்ப்பகங்கள் எல்லா பகுதிகளிலும் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களைப் பார்த்தாலே உள்ளே போக கஷ்டமாக இருக்கிறது. 2, 3 ரூம்களை வைத்துக்கொண்டு, ஆயிரக்கணக்கானோர் வெளியிலே நின்று கொண்டிருப்பார்கள். ஹைதர் அலி காலத்திலே வாடகைக்குப் பிடித்த கட்டிடங்கள் அவை. அங்கே பெயரைப் பதியப் போகிறவர்களுக்கு நம்பிக்கை வரும்படியான நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, அரசு அச்சகங்களிலே வேலை செய்பவர்கள் லெட் எல்லாம் எடுத்து வேலை செய்கிறார்கள். ஈயம் எல்லாம் அவர்கள் உடம்புக்குக் கெடுதல் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு 250 மில்லி லிட்டர் பால் வழங்கப்பட்டு வந்தது. எதற்காக அப்படி வழங்கப்பட்டது என்றால், முழுக்க முழுக்க லெட் எல்லாம் எடுத்து வேலை செய்யும்போது, காச நோய், ஆஸ்துமா நோய் போன்றவை வரும் என்பதால், அதற்கு எதிர்ப்புச் சக்தி இருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக 250 மில்லி லிட்டர் பால் தரப்படுகிறது. அது நல்ல ஸ்கீம். அதற்குப் பதிலாக தினம் 60 பைசா கொடுப்பதென்று அதிகாரிகள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். என்ன 60 பைசா? 60 பைசா கொடுத்தால் அரைக் கட்டு பீடி வாங்கிக் குடித்து விடுவார்கள். அது ஒரு ஹெல்த் ஸ்கீம். அது மானிட்டரி பெனிபிட்டுக்காக தருவதல்ல. அது முழுக்க முழுக்க உடல் நலத்துக்காகத் தரப்படுவது. ஆகவே இந்த 60 பைசா கொடுப்பதை தயவு செய்து நிறுத்தி விட வேண்டும். அந்த 60 பைசாவுக்குப் பால் வாங்க முடியாது; பீடியும் வாங்க முடியாது. எனவே அந்த 60 பைசாவுக்குப் பதிலாக பாலே வழங்க வேண்டும். அரசாங்கத்திற்குப் பால் கிடைப்பது என்பது ஒரு பெரிய விஷயமில்லை.

11-20 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது நிறையக் கிடைக்கிறது. முடித்து விடுங்கள்.

திரு. இரா. மோகன் : முடித்து விடுகிறேன். ஆகவே தயவு செய்து மீண்டும் அவர்களுக்கு பாலே வழங்குகிற அந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே நான் இறுதியாகச் சொல்கின்ற ஒரே ஒரு வார்த்தை தொழிலாளர் நலனுக்காக....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எனக்குத் தெரிந்த வரை 'ஐந்து இறுதி' சொல்லி இருக்கிறீர்கள். எது இறுதி என்று சொல்லிவிட்டீர்களேயானால் எனக்குக் கொஞ்சம் தெளிவாகப் போய்விடும். இது ஆறாவது இறுதியா?

1990 ஏப்ரல் 12]

திரு. இரா. மோகன் : தொழிலாளர் நலனுக்காகப் போடப்பட்டு இருக்கிற அதிகாரிகளின் அலுவலகங்கள், இன்னும் சற்று விறுவிறுப்பாக வேலை செய்வதற்கு ஒரு நடவடிக்கை தேவை. தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் போட்டாலும் கூட, கோர்ட்டில் ஆர்டர் வாங்கி வந்தால் கூட தொழிலாளர்கள் அதனால் பயன் அடைய முடியாதபடி சில இடங்களில் முதலாளிகள் தடையாக இருந்தாலும் கூட, அதை இம்பிளிமென்ட் பண்ணுவதற்கு நம்முடைய அதிகாரிகள் தயாராக இருப்பது இல்லை. இன்னும் கொஞ்சம் விறுவிறுப்பாக அந்த அதிகாரிகள் இயங்குவதற்கான ஒரு நிலைமையை உருவாக்குவீர்கள் என்று சொன்னால், இவ்வளவு நல்ல எண்ணத்தோடு தொழிலாளிகளுக்காகச் செயல்படுகின்ற இந்த அரசு இன்னும் நல்ல பெயர் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது. அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை மனதார வரவேற்று நான் விடை பெறுகின்றேன். வணக்கம்.

***திரு. எச். எம். ராஜு :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளிலே எனக்குப் பேச்சு சந்தர்ப்பம் அளித்த உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சில கருத்துகளை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்றைய விலைவாசியிலே அவர்களுடைய பசு மாடுகளுக்குத் தீவனம் போட்டு பிறகு உற்பத்தி செய்து அவர்கள் கொடுக்கும் தருணத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் விலை குறைவாக இருக்கின்றது என்று நம்முடைய மாநிலம் முழுவதும் சொல்கிறார்கள். அது தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அதேமாதிரி நுகர்வோர்களுக்கும், விலைவாசிக்கு ஏற்ப அந்த விலையை ஒவ்வொரு முறையும் சீர் செய்து அந்த விநியோகத்தை நல்ல முறையிலே அவர்களுக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உற்பத்தியாளர்கள் தரும் பாலை 'ஏ' கிரேடு, 'பி' கிரேடு என்று பிரிக்கிறார்கள். ஆனால் விநியோகிக்கப்படும்போது அந்தமாதிரி பிரிப்பது இல்லை. ஒரே மாதிரியாகத்தான் அந்த விலையைக் கொடுக்கிறார்களேயொழிய 'ஏ' கிரேடு பால் இவ்வளவு 'பி' கிரேடு பால் இவ்வளவு என்று சொல்வது இல்லை. ஆனால் உற்பத்தியாளர்களிடம் இருந்து வரும் பாலை அந்த கிரேடாக பிரிக்கிறார்கள். இதை அரசு மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஒரே விலைக்கு விற்பனை செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அந்த முறை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

பால்வளக் கூட்டுறவு அங்கத்தினர்களுக்குச் சில சலுகைகள் இன்னும் நல்ல முறையிலே அரசால் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

[திரு. எச். எம். ராஜு] [1990 ஏப்ரல் 12]

இலவசக் கால்நடை மருத்துவ வசதி செய்தல், செயற்கை முறை கருவூட்டல் நல்ல முறையிலே செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். ஜெர்மனி நாட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்படும் ஜெர்னி காளை மாடுகள் வழியாக அந்த செயற்கை முறை கருவூட்டலையும் அந்த உற்பத்தியாளர்களின் மாடுகளுக்குக் கொடுத்து உதவலாம். கால்நடைத் தீவனம் விநியோகத்தை இன்னும் நல்ல முறையிலே செய்து பால் வளத்தை இன்னும் அதிகமாக்கி பெருமளவிலே பெறலாம். நவீன கால்நடைப் பராமரிப்புப் பயிற்சியும் அளித்து அந்த அங்கத்தினர்களுக்கு பால் பெருக்கம் எவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்பதை சொல்லிக் கொடுக்கலாம். மேலும் ஏற்கனவே சொன்னது போல ஜெர்மனி நாட்டிலிருந்து ஜெர்னி பசுக்களையும் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு 50 சதவீத மானியத்தில் கொடுத்தால் கண்டிப்பாக நாட்டிலே இன்னும் பால்வளம் அதிகமான அளவு பெருகும் என்பதிலே எந்த விதமான சந்தேகத்திற்கும் இடம் இல்லை. அதிக அளவில் பால் கிடைக்க விஞ்ஞான முறையிலும் அங்கத்தினர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டிய கடமை அரசுக்கு உண்டு.

பால் குளிரூட்டும் நிலையங்கள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஒன்றாவது அமைக்கப்பட வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியம்.

11-25 மணி

மேலும், அதிக அளவிலே பால் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கடனுதவியைக் கொடுத்து, விலைவாசி உயர்ந்துள்ள நாட்களிலே நல்ல விதமாகப் பாலை அவர்கள் விநியோகம் செய்ய உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தில், நமது பால் உற்பத்தியாளர்களுடைய பசு மாடுகள் இறக்கின்றபொழுது, அவர்களுக்கு உடனடியாக அந்த இன்ஷ்யூரன்ஸ் பணம் கிடைப்பதில்லை. உடனடியாக அவர்களுக்கு அந்த இன்ஷ்யூரன்ஸ் பணம் கிடைப்பதற்கு என்னென்ன அவசியமோ அந்த நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து, உடனடியாக அவர்களுக்கு அந்த இன்ஷ்யூரன்ஸ் தொகை கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், வெண்ணெய், நெய், ஐஸ்கிரீம், YOGHURT போன்றவைகளைச் சிறந்த முறையில் தயார் செய்து மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யலாம்.

அமூல் என்று ஒருவித சீஸ் இருக்கிறதே அது நமது நாட்டில் பிரசித்தி பெற்றது. நமது உதகையிலுள்ள பால் வளத்திலே கூட நல்லமுறையிலே அமூல் போல் அந்த சீஸைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் மார்க்கெட்டிங் பற்றி, அதாவது அதை எவ்வாறு விற்பனை செய்வது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாமல்

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. எச். எம். ராஜு]

இருக்கிறது. அதை அரசு உடனடியாக எடுத்து அமுல் போன்ற வழியிலே அந்த சீனைச் செய்து, மக்களுக்குக் குறைந்த விலையிலே கூடக் கொடுக்கலாம். தரம் மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது.

பால் துறையிலே பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா அலவன்ஸ்களும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் பணி நிரந்தரம் ஆக்கப்பட வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மார்ச், ஏப்ரல், மே, ஜூன் மாதங்களிலே, சீசனல் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். சீசன் என்று ஆரம்பித்து அங்கே விலைவாசி அதிகமாக ஏற்பட்டு விடுவதால், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் மாதம் 150 ரூபாய் வீதம் அரசு ஊழியர்களுக்கும் கூட கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். சுமார் 12,000 பேர்களுக்கு மாதம் 150 ரூபாய் வீதம் வழங்குவதால் நான்கு மாதங்களுக்கு அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு சுமார் 72 இலட்சம்தான். இதைச் செய்வீர்களானால், அரசு ஊழியர்களும், எல்லாத் தொழிலாளர்களும் அரசுக்கு எப்பொழுதும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். ஏன் என்றால், அந்த சீசனல் அலவன்ஸ் அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாகத் தேவைப்படுகிறது.

பால் துறையில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு தற்போதைய ஊதியம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே சொன்னதைப்போல, சில மாவட்டங்கள்—தஞ்சாவூர், நீலகிரி, புதுக்கோட்டை போன்ற நான்கு மாவட்டங்கள்—தவிர்த்து, மிச்சமுள்ள மாவட்டங்களுக்குத் தரும் சலுகையை, இந்த நான்கு மாவட்டங்களுக்குத் தராமலும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட டிஸ்கிரிமினேஷன் முறை இல்லாமல், எல்லோருக்கும் ஒரே முறையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர் நலன். தொழிலாளர்களின் ஊதிய உயர்வு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்—வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான், கடந்த காலங்களில் அவர்களுக்கு எவ்வளவு ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டது, எப்பொழுது ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும், அவர்களுடைய நலன் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பது போன்றவை அரசுக்குத் தெரிய வரும். மினிமம் வேஜஸ் என்ற சட்டம், சரியான முறையில் அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும். விலைவாசி ஏற்றத்திற்குத் தகுந்தாற்போல, இந்த மினிமம் வேஜனைச் சில காலத்திற்குள்ளாக பரிசீலனைச் செய்து, அந்தச் சட்டத் திருத்தங்களை நாம் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

[திரு. எச். எம். ராஜு] [1990 ஏப்ரல் 12]

வேலை நிறுத்தம் செய்யும் தொழிலாளர்களிடத்தில் உடனடியாக அரசானாலும் சரி, அந்த நிரவாகமானாலும் சரி, பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, ஒரு சமாதான முறையைக் கடைப்பிடித்தாக வேண்டுமென்று இந்தத் தருணத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

இலாபத்தின் அடிப்படையிலேகூட இந்த போனஸ் முறையை நாம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். சில கம்பெனிகளில், அதிகமாக அவர்கள் சம்பாதித்தாலும்கூட, தொழிலாளர்களுக்கு அந்த போனஸைக் குறைந்த அளவிலேதான் கொடுக்கிறார்கள். அதிக இலாபம் வரும் பொழுது, கண்டிப்பாகத் தொழிலாளர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையிலே, போனஸை அதிகமாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், இந்தக் குறையை நிறுத்தி செய்ய வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் பிரச்சினை குறித்து நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்புகள் அளிக்கின்றன. அந்தத் தீர்ப்புகளுக்கு ஏற்ப உடனடியாகச் செயல்படக்கூடிய ஒரு நிலை இல்லை. அந்த நீதிமன்றங்கள் கோடுக்கும் தீர்ப்புகள் உடனடியாகச் செயற்படுத்தப்பட்டால் தான், கண்டிப்பாக அந்தத் தொழிலாளர் பெருங்குடி மக்கள் நலம் அடைவார்கள் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

விபத்துக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில், நீதிமன்றங்களும் தாமதிக்காமல், குறித்த ஒரு கால கட்டத்திற்குள், ஆறு மாதமோ அல்லது ஒன்பது மாதமோ, அதற்குள்ளாக நிலுவையிலுள்ள அந்தத் தாவாக்களை முடித்து, அவர்களுக்கு உரிய காலத்திலே அந்த நிவாரணத்தை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11.30 மணி

குழந்தைகள் காப்பகங்கள். இந்தக் காப்பகங்கள்—கிரிஷ் என்று சொல்வார்கள்—நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டும். இந்தப் பராமரிப்பு, குழந்தைகளினிடையே ஒரு வயது முதல் ஐந்து வயது வரையில் மிகவும் சிறந்த முறையில் இருந்தால் தான், குழந்தைகளுடைய உடல் நல்ல முறையில் இருக்க உதவும். ஒரு குழந்தையின் எதிர் காலம் நல்ல முறையில் அமைய வேண்டுமென்றால், அந்தக் குழந்தையின் ஐந்தாவது வயது வரை சிறந்த சத்துணவு உண்ண வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு சுகாதாரமான குழந்தை மிக முக்கியமாகும். சுகாதாரமான உணவு பண்டங்கள் குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த காப்பகங்கள் சிறந்த முறையில் செயல்பட்டால் தான் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் நல்ல முறையில் வளர ஏதுவாக அமையும்.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. எச். எம். ராஜு]

சிவகாசியில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளில் சிறுவர், சிறுமியர், பெரியவர்களை காட்டிலும் அதிக அளவில், சிறந்த முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். பெரியவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் வகையில் ஊதியம் அந்த சிறுவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. பெரியவர்களைக் காட்டிலும் நல்ல முறையில், குறைவில்லாமல், வேகமாக செயல்படும் சிறுவர், சிறுமியருக்கும் கண்டிப்பாக ஊதியத்தை அதிகரித்து கொடுக்க வேண்டும். பெரியவர்களுக்கு தகுந்தாற்போல சிறுவர்களுக்கு ஊதிய விகிதங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம் நாட்டில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் 15 தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. கேரளா மாநிலத்தில் ஒரே ஒரு தொழிற்சாலை மாத்திரம் இருக்கிறது. ஆக மொத்தம் 16 தொழிற்சாலைகள் நம் பகுதியில் இருக்கின்றன. அந்த தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஊதிய விகிதங்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய ஊதியத்தை அதிகரிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லா அலவன்சுகளும் கொடுக்க வேண்டும். சீசன் அலவன்ஸ் உள்பட அனைத்தும் கொடுக்க வேண்டும். அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய நலன் இதுவரையில் சரியாக கவனிக்கப்படவில்லை என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விபத்தில் இறந்துவிடும் தொழிலாளர்களுடைய வாரிசுகளுக்கு ஒருவருக்காவது வேலை கொடுக்க வேண்டும். ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள அந்தத் தொழிலாளியின் வாரிசுகளில் ஒருவருக்காவது வேலை அளித்து, அந்த குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சொல்ல கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

தொழிலாளர் நல ஆலோசனைக் குழுக்களில் சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகள், ஓய்வு பெற்ற தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள், கண்டிப்பாக இடம் பெற வேண்டுமென்று அரசுக்கு கோரிக்கை விடுகிறேன்.

தொழிற்சாலைகளில் கட்டட வசதி, குடிநீர் வசதி, சுகாதார வசதி, கழிப்பிட வசதி போன்ற வசதிகளை அடிக்கடி ஆய்வு செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

தொழிலாளர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் மீண்டும் கொண்டு வர வேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், முக்கியமாக விவசாய கூலிகள், மூட்டை சுமக்கும் கூலிகள், மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் மீண்டும் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்பதால் இந்த கோரிக்கையை உங்கள் முன் வைக்கிறேன்.

[திரு. எச். எம். ராஜு] [1990 ஏப்ரல் 12]

தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். உதகை இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் தொழிற்சாலைக்கு கலர் பிலிம் பிரிவு கொண்டு வரும் திட்டத்தை மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய மாநில அரசு பரிந்துரை செய்து, சீக்கிரமாக அந்தத் திட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டும். இன்னும் சில ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இதனால் பயன் அடைவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில் நீதிமன்றங்கள் இப்போது 4, 5 மாவட்டங்களுக்கு ஒன்று என்ற அளவில் தான் இருக்கிறது. ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு நீதிமன்றம் என்று அமைத்தால் நிலுவையில் உள்ள தாவாக்களை சீக்கிரம் முடித்து, தொழிலாளர்களுக்கு நலம் செய்ய ஏதுவாகும் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வழக்குகள் குறைந்தது 6 மாதத்திற்குள் முடிக்கப்பட வேண்டும் அப்படி முடிந்தால் தான் தொழிலாளர்களுக்கு சேர வேண்டிய நன்மைகள் போய் சேரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து டிரிபியூனல் என்பதை இரண்டு ஜோன் அல்லது ஈஸ்ட், வெஸ்ட், நார்த், சௌத் என்று நான்கு Zone-ஆகப் பிரித்து அமைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுகிறேன்.

புதியதாக தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கும் போது அந்தப் பகுதியின் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள், கோவில்கள், வீடுகள் அருகில் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து, அவைகள் பாதிக்கப்படாமல், சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் அளவில் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அச்சத் துறை பாட புத்தகங்களை பள்ளிக்கூடம் திறந்து 15 நாட்களுக்குள் மாணவர்களுக்கு தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கக் கூடிய குழந்தைகள், ஆதி திராவிட குழந்தைகள் ஆகியவர்களுக்கு 3 மாதம், 4 மாதம் என்று நீடிக்காமல் முன்னதாக பாடப் புத்தகங்களை அச்சத் துறை நிறுவனம் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாட புத்தகங்களில் அதிகமான பிழைகள் வருகின்றன. இதனைத் தடுக்க வேண்டும். ஹிஸ்டரி போன்ற பாடங்களில் வருடங்களில் பிழை ஏற்பட்டு விட்டால், — மாணவர்கள் உதாரணமாக சுதந்திரம் பெற்ற வருடத்தில் பிழை என்றால் பிழையாக அச்சிடப் பெற்ற வருடத்தையே சரியென்று நினைத்துக் கொண்டு விடுவார்கள். அதனை

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. எச். எம். ராஜு]

மனதில் வைத்து, பிழைகள் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தத் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு தேவையான அலவன்ஸ்களை கொடுத்து, அவர்களின் பதவி உயர்வுக்கும் அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11.35 மணி

பழைய இயந்திரங்களை மாற்றி நவீன இயந்திரங்களை அமைக்க வேண்டும். அப்படி செய்தால் பாடப் புத்தகங்கள் நன்றாக அச்சிடப் பெறும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாட புத்தகங்களின் பேப்பர் தரம் இப்போது சுமாராக தான் இருக்கிறது. அந்தத் தரம் நல்ல முறையில் இருந்தால், இன்னும் நன்றாக இருக்கும். அது கூடிய விரைவில் கிழியாமல் 1 வருடம், அல்லது 2 வருடம் தாங்கக் கூடிய முறையில் அதை வைத்து, அந்த பேப்பரின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவோடு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பத்தைத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

*திரு. எஸ். குணசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு முதலில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தங்கத் தமிழகத்தின் சிங்கத்தமிழ் மறவராம் பேரறிஞர் அண்ணாவின் இதயத்தை இரவலாகப் பெற்றத் தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் இலக்கியப் பெட்டகமாம், 1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையினை நெஞ்சாரப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். அந்த இலக்கிய அறிக்கையிலே தான் பால் வளம் மற்றும் தொழிலாளர் நலம், சீர் பெற, சிறப்பு பெற வகை வகையாகத் திட்டங்கள் அடுக்கடுக்காக இருப்பதைக் கண்டு பெரும் மகிழ்வு கொள்கின்றவர் கிராமப்புறத்து மக்களும், தொழிலாளர் நண்பர்களும் என்றால் மிகையாகா.

பால் செழித்திட, பாவை மணம் குளிர்ந்திட இல்லத்தில் இன்பம் பொங்கிட பால் வளத்தை பெருக்கிடுவீர் என்ற கவிஞர் முல்லையின் கூற்றுக்கு இணங்க பால் பண்ணைகளின் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களைத் திட்டியிருப்பது எதிர்காலத்தில் தமிழகத்தில் வேலையில்லா கிராமப்புற மக்களே இருக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு ஓர் உத்தரவாதம் அளிக்கவல்ல ஒன்றாகும்.

1963 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக நவீனப் பால் பதனப் படுத்தும் தொழிற்சாலை மாதவரத்தில் தொடங்கப்பட்டு, தற்போது மாநிலம் முழுவதும் பரவலாக்கப்பட்டு, படிப்

[திரு. எஸ். குணசேகரன்] [1990 ஏப்ரல் 12]

படியாக வளர்ந்து இவ்வாண்டு, மேட்டூரிலே துவங்கப்பட திட்டமிடப்பட்டு இருப்பது இத்துறையின் ஏற்றமிகு வளர்ச்சிக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

அது மட்டுமா, இவ்வாண்டு 13 மாவட்டங்களிலே பால் பண்ணைகளை நிறைவேற்ற ரூ. 68 கோடியில் திட்டமிடப்பட்டு உள்ளது பெருமைக்குரிய ஒன்றாகும். இவ்வாண்டு துவங்கப்பட உள்ள பால் பண்ணைகளில் ஒன்றினை எனது தலைவாசல் தொகுதியில் துவங்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களையும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் ஆவன செய்து உத்தரவிட அன்போடு வேண்டுகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாது எத்தரப்பு மக்களானாலும், கிராமப் புறத்து விவசாயிகளுக்கும், கூலித் தொழிலாளர்களுக்கும் மானியத் திட்டத்தில் கறவை மாடுகள் வாங்க கடன் வழங்கிடவும், உயரினக் கன்றுகளை ஒவ்வொரு பால் உற்பத்தியாளர் சங்கத்தில் இருப்போர்களுக்கும் 10 கன்றுகள் இலவசமாக வழங்கிட வேண்டுகிறேன்.

தொழிலாளர் நலம். ஆம், தொழிலாளர் தலைவனாகவும், தொழிற் சங்கத் தலைவராகவும் விளங்கிடும் தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையிலான கழக அரசு தொழிலாளர் நலம் காத்திடும் திட்டங்களைத் தீட்டி, வாழ்வு அளித்திட வகை செய்திருப்பது வரவேற்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

படித்த, படிக்காத அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு வழங்கிடவும், கலைஞர் ஆட்சியிலே தான் நாடெங்கும் தொழிற்சாலை. ஆலையில் பணி புரிவோர் அனைத்து சலுகைகளையும் பெறும் திட்டம், அன்றாடம் அவர் தம் கோரிக்கைகளைக் கேட்டு அழைத்துப் பேசி தீர்த்து வைத்து அரவணைத்துச் செல்லும் பாங்கு கண்டு பாராட்டாதவர் உண்டா. படித்து விட்டு வேலை வேண்டி வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து விட்டு, பல்லாண்டு காத்துக் கிடப்போர் இனி ஏங்கிக் கிடக்கும் அவல நிலை அகற்றப்பட வேண்டும் என்று தீவிர நடவடிக்கை மேற்கொண்டு இருப்பது, வேலையற்றோருக்கு ஒரு பெரும் ஆறுதல் அளிப்பதாக இருக்கிறது. விரைந்து அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பினை நல்கிட புதிய புதிய தொழிற்சாலைகளை மாவட்டந்தோறும் உருவாக்கிட வேண்டுகிறேன். தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை அமுல்படுத்தாத ஆலைகளின் உரிமைகளை ரத்து செய்திடவும், தொழிலாளர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றாத ஆலை அதிபர்களிடமிருந்து தொழிலாளர்களுக்கான உரிமைகளைப் பெற்றுத் தந்திடவும் வேண்டுகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. எஸ். குணசேகரன்]

தொழிற் கூடங்களில் சட்டப்படியான அடிப்படை வசதிகளைப் பெற்று அளித்திடவும், முடிக் கிடக்கும் ஆலைத் தொழிலாளர் அனைவருக்கும் நிவாரணம் வழங்கிடவும் வேண்டுகிறேன். முடிக் கிடந்த ஆலைகளைத் திறந்து பல்லாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை அளித்த மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை நெஞ்சாரப் பாராட்டி வணங்குகிறேன்.

இறுதியாக என் தொகுதியோ தலைவாசல், சேலம் மாவட்டத்தின் முதல் வாசல், தலையும் உண்டு, வாசலும் உண்டு. ஆனால் தொழில் வளம் ஏதும் இல்லை. மகளிருக்கோ மாடு மேய்ப்பதே வழக்கமான வேலை. அதற்கும் வறட்சி தடையாகி விட்ட அவல நிலை. எங்கள் பகுதியில் உள்ள மகளிர் அவல நிலை போக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என் தொகுதிக்கு அடிக்கடி வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிற நிலை இருக்கிறது—அவருக்கும் எனது தொகுதியைப் பற்றி தெரியும்— தலைவாசலில், பெண்களுக்கு என்று ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியும் கிடையாது. அங்கே அரசுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் நிறைய உள்ளன. ஆகவே, அந்த இடத்தில் பெண்களுக்கு என்று பாலிடெக்னிக் ஒன்றை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வேலை வாய்ப்புக்காக பதிவு செய்தும் இன்னும் ஏராளமான பேருக்கு வேலை வாய்ப்பில் இதுவரை நேர்முகத் தேர்வுக்கு ஆட்பட வராமல் இருக்கிறது. காத்திருப்போர் லிஸ்டில் நானும் ஒருவனாக இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த அவல நிலையைப் போக்கி, நான் 1978 ஆம் ஆண்டில் பதிவு செய்து, இதுவரையிலும் நேர்முகத் தேர்வு ஆட்பட வராத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றேன். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இதுவரையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு மாண்புமிகு துணைத் தலைவருக்கு நன்றியைச் செலுத்தி அமர்கின்றேன், வணக்கம்.

11.40 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு வேலை வேண்டுமா, அல்லது, எம்.எல்.ஏ. வாகத் தொடர்ந்து இருக்கப் போகிறீர்களா?

* திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த தொழிலாளர் நலன், தொழிற்சாலைகள் மானியத்தின் மீது மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய கருத்துக்களை இங்கே கூற முற்படுகின்றேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1990 ஏப்ரல் 12]

இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய கொள்கைக் குறிப்பை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அதிலே உங்களுடைய முடிவிற்கு உகந்தாற் போல் சில புள்ளிவிவரங்களை இங்கே கொடுத்திருக்கின்றீர்கள். பக்கம் 4-ஐப் பாருங்கள், தமிழில். அதே மாதிரி 60-ஐப் பாருங்கள். வேலை நிறுத்தங்கள் கடந்த ஆண்டை விட குறைந்திருப்பதாக ஒரு புள்ளிவிவரம். 1988-ல் மனித நாட்கள் இழப்பு 16,93,193 ; 1989-ல் 14,54,084 இரண்டு லட்சம் குறைவு என்று அது காட்டுகிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் மனித நாட்கள் இழப்புக்குரிய லாக் அவுட்டைச் சேர்த்து, 60 ஆம் பக்கத்தில் நீங்கள் கொடுப்பது, கடந்த ஆண்டு ஒட்டு மொத்தமாக 21,23,646, இந்த ஆண்டு 23,16,925. நீங்கள் எந்த முடிவிற்கு வர வேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்களோ. அதற்குத் தகுந்த மாதிரி புள்ளி விவரத்தை அமைத்துக் கொண்டு, 4 ஆம் பக்கத்தில் ஒன்று சொல்வதும், விவரங்களை 60 ஆம் பக்கத்தில் வேறு விதமாகக் கொடுப்பதும் சரியல்ல என்பதை நான் இந்தச் சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட கொள்கை குறிப்பிற்குப் போவதற்கு முன்பாக, இந்த ஆண்டு கொள்கை குறிப்பிலே என்ன நீங்கள் கூறியிருக்கிறீர்கள்? 'While this Government are not against the right of strike by workmen of lock-out by Management' என்று நீங்கள் கூறும்போது தமிழில் வேறு விதமாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய வேலை நிறுத்த உரிமைகளை நீங்கள் அங்கீகரிக்கும் போதே முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை பழி வாங்குவதற்காக உபயோகப்படுத்தக் கூடிய அந்த லாக்-அவுட் உரிமையை நீங்கள் அங்கீகரிக்கின்ற காரணத்தால்தான் அவர்கள் அதை வைத்து, தொழிலாளர்களை பணிய வைப்பதற்கு முற்படுகிறார்கள், இதை நீங்கள் அங்கீகரித்து விட்டு மனித நாட்கள் இழப்பைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்படுவதாக இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். மனித நாட்கள் இழப்பு லாக்-அவுட் செய்வதன் மூலமாக அதிகமாகிறது என்பதை உங்களுடைய புள்ளி விவரமே இங்கே காட்டுகிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு கொள்கைக் குறிப்பிலே நீங்கள் கூறியது, இந்த அரசு ஏழை எளியவர்களாலும், சமுதாயத்தில் நலிந்தவர்களாலும் ஆக்கப்பட்ட அரசு என்றும், அவர்களுக்கு சட்டங்கள் மூலமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய சலுகைகளைப் பெற்றுத் தருவதற்கு முயற்சி செய்யும் என்றும் நீங்கள் கூறினீர்கள். இதில் இந்த அரசு உறுதியாக இருக்கிறது என்றும் கூறினீர்கள், நீங்கள் இப்படிக் கூறிய அந்தக் கொள்கை நடைமுறையில் எந்த அளவிற்கு அமல் ஆகியிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்திலே நீங்கள் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டு

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

மென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிலாளர்கள் தான் மொத்த தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையில் அதிகம் என்று கூறினார்கள். அவர்களுக்குப் புகலிடமாக விளங்குவது ஒரேயொரு சட்டம், Minimum Wages Act அதாவது குறைந்தபட்ச சம்பளச் சட்டம். அந்த சம்பள சட்டத்தை எந்த அளவிற்கு இந்த அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது அல்லது அதிகாரிகள் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை சற்று பரிசீலித்துப் பார்த்தால் தெரியும் ஏற்கெனவே கைத்தறி மானியத்தின் மீது நான் பேசும்போது இதை எடுத்துக் கூறினேன். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களின் கூலிச் சட்டம், அது இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றது, அதற்குக் காரணம், கைத்தறித் துறை இயக்குநர், அது முடியாது என்று மறுக்கிறார். அதே மாதிரி வனத் துறையில் அந்த ஊழியர்களுக்காக நீங்கள் குறைந்தபட்ச சம்பளச் சட்டத்தை அமலாக்க வேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தை யெற்றுகிறீர்கள். அதை அமலாக்கவும் உத்தரவு போடுகிறீர்கள். ஆனால் வனத் துறை சம்பந்தப்பட்ட செயலாளர் அதை அமல்படுத்த முடியாது என்று மறுக்கிறார். அதைப் போன்று அச்சகத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டத்தினை நீங்கள் யெற்றுகிறீர்கள். அரசுத் துறையிலுள்ள மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்திலுள்ள அந்த அச்சகத்திலுள்ள நிர்வாகிகள் அதை அமல்படுத்த மறுக்கிறார்கள். வேறு பல இடங்களிலேயும் கூட இவ்வாறு அமல்படுத்த மறுக்கிறார்கள்.

11-45 மணி

இவ்வாறு அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். குறைந்த பட்ச ஊதியம் என்று சொன்னால் அதை விட குறைந்த ஊதியம் இருக்கக்கூடாது என்றுதான் நாங்கள் புரிந்துக் கொள்கிறோம். இந்த ஊதியத்தைக் கூட அவர்கள் அடைய முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால் இதில் எந்த அளவுக்கு நீங்கள் அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். அந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் நடைமுறைச் சிக்கல் இருக்கிறது, பிராக்டிகல் பிராப்ளம்ஸ் இருக்கிறது என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். அமைச்சர் அவர்களும் கூறினார்கள் அன்றைக்கு. அதையே தான் முதலாளிகளும் கூறுகிறார்கள். அரசாங்கத் துறையிலேயே நிலைமை இப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் தனியார்களும் இதை காப்பியடிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு பத்து படி மேலே சென்று இதை அமல்படுத்தவே மறுக்கிறார்கள்—இந்த குறைந்த பட்ச சம்பள சட்டத்தை—எனவே அந்த பிராக்டிகல் பிராப்ளம் இல்லாது இருந்தால் தான் அந்த குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை அமல்படுத்துவீர்களா என்று இந்தச் சமயத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1990 ஏப்ரல் 12]

அடுத்து தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை அமல்படுத்துவதில் இந்த அரசு கறாராக இருக்கிறது என்றும் அது மட்டுமல்ல. நம்முடைய மாநிலத்தில் தான் அது நேர்த்தியாக அமல்படுத்தப்படுகிறது என்றும் நம்முடைய அருமை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் ஏதோ அதிகாரிகள் மத்தியிலே இருந்து வாக்கூடிய அறிக்கையை அப்படியே படித்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்த சட்டம் தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்படுத்தக் கூடிய சட்டம் 1981-வது வருஷத்திய சட்டம். இது அரசு துறையினால் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறதா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பாருங்கள். குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கோவில் பட்டியிலே இருக்கக்கூடிய குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திலே தொழிலாளர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பி அது மதுரை தொழில் கோர்ட்டுக்கு சென்று தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக அங்கே தீர்ப்பு கிடைக்கது, அந்த தீர்ப்பை எதிர்த்து அரசாங்கமே உயர் நீதிமன்றத்திலே வழக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இது நியாயமா? அப்படியானால் தனியார் துறையிலே எப்படி நடக்கும் இது? அந்த நீதிபதி அவ்வழக்கிற்கு ஸ்டே கொடுக்கவில்லை. ஸ்டேகூட பெறமுடியாத அளவுக்கு இருக்கக்கூடிய வழக்கு அது. ஆனால் அந்த வழக்கு கொடர்ந்து நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்று சொன்னால் நாம் போர்டு சட்டத்தை நம்முடைய அரசுத்துறை செயல்படுத்துவதற்கு பதில் — தொலைவர்களுக்கு ஆதரவாக உயர் நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு வருவது என்பதே ரொம்ப அரிது—அப்படி வரும்போது அவர்களுக்கு ஆதரவாக நடக்காமல் அதை எதிர்த்து நீதிமன்றங்களுக்கு அரசே செல்வது எப்படி நியாயம் என்று நீங்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தீர்ப்புகள் திண்டுக்கல் மதுரை போன்ற கோர்ட்டுகளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திருச்சியிலே குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தினுடைய வொர்க்ஷாப் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களும் நிரந்தரப்படுத்தப்படவில்லை. இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தக் கோரிதான் 9-ஆம் தேதி அன்றைக்கு ஒரு பேரணியை இங்கே நடத்தினார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதே போல ஹவுசிங் போர்டு. நான் அரசு துறைகளிலே இருக்கும் நிறுவனங்களைத்தான் சொல்லுகிறேன். நவாப்டு போர்டு ஆகியவற்றில் போனஸ் பிரச்சினை. தொழில் கோர்ட்டுக்கு சென்று அவர்களுக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. அதை எதிர்த்து நீங்கள் உயர்நீதி மன்றத்திற்கும் உச்ச நீதி மன்றத்திற்கும் செல்லுகிறீர்கள். இது நியாயம் தானா என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

அது மட்டுமல்ல, சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நீங்கள் கறாராக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல இந்த அரசாங்கமே நீங்கள் போட்டிருக்கிற உத்தரவு—உள்ளாட்சி துறை, துப்புரவு தொழிலாளர்களுக்காக 1—10—1973-ல் போட்ட ஒரு உத்தரவு இன்று வரை அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதை அமல்படுத்துவதற்கு எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவர்களும் இந்த மாதம் 25 ஆம் தேதி சென்னை கோட்டையை நோக்கி வருவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கே இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து பீடித் தொழிலாளர்களுக்கான சட்டம். 5 லட்சம் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கான ஒரு சட்டம். இது அந்தச் சட்டம் அமலாகாத காரணத்தினால் உச்ச நீதிமன்றமே இதில் தலையிட்டு இதற்காக ஒரு தனி நபர் கமிஷனை அமைக்க வேண்டும் என்று கோரி அதற்காக 5 ஆயிரம் ரூபாயை இந்த மாநில அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று உச்ச நீதிமன்றமே சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் அமலாகாத நிலையில் இருக்கிற ஒரு சட்டம் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பீடித் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை செய்தார்கள். அன்றைக்கு இருந்த தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இரு சாராரையும் கூப்பிட்டு பேசினார்கள். முத்தரப்புக் கூட்டம் நடந்தது. அது ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. அடுத்தக் கூட்டம் கூடவே இல்லை. முதலாளிகள் பீடி இலையை குறைவாக கொடுத்து தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தைக் குறைக்கிறார்கள்.

நேற்றைய தினம் பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். பெண் தொழிலாளர்களுக்கு பாஸ் புத்தகத்தில் பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை என்று திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள கணேஷ் பீடி தொழிற்சாலையில் 20 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கு கிட்டத்தட்ட கதவடைப்பே நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. சுங்க அதிகாரிகள் பரிசீலித்து பார்த்ததில் பெண் தொழிலாளர்களுக்கு பாஸ் புத்தகத்தில் பெயரைப் போடாமலேயே அவர்களை உள்ளே விடுகிறார்கள் என கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். ஏனென்று சொன்னால் பெண் தொழிலாளர்களுக்கு பெயரைப் போட்டால் அவர்களுக்கு பல்வேறு சட்ட சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் அந்த பீடி முதலாளிகள் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அதனால் அந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் உங்கள் கவனத்திற்கு இந்தச் சமயத்திலே கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1990 ஏப்ரல் 12]

11-50 மணி

கான்ட்ராக்ட் ஓர்க்கர்ஸ். ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள். தொழிலாளர்களுக்கான சட்டங்களெல்லாம் எப்படி அமலாகிறது என்பதற்காகத் தான் நான் இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மிகக் கொடிய சுரண்டலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள். அதை இந்த அரசே ஒத்துக் கொள்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். இங்கிருக்கக்கூடிய அமைச்சர்கள் பூராவும் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள், கடுமையான சுரண்டல் என்று. 15 ஆண்டுக் காலம் ; 20 ஆண்டுக் காலம் வேலை செய்தவர்கள், அந்தக் கான்ட்ராக்டிலே இருந்தவர்கள். கான்ட்ராக்ட் முடிந்து விட்டால் அவர்களை நிரந்தரப்படுத்த வேண்டும் என்று சட்டத்தில் இல்லை என்று அந்த கான்ட்ராக்ட் அபாவிஷன் ரெகுலேஷன் ஆக்ட்-இல் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக அன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட கூறினார்கள், பட்ஜெட் உரையில் இறுதியாகச் சொல்லும்போது அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒட்டையில் புகுந்துக் கொண்டு அந்த முதலாளிகள் பூராவும் அவர்களை நிரந்தரப்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்று. எனவே, சட்டத் திருத்தத்தை நாங்கள் கொண்டு வரவிருக்கிறோம். அதாவது 10 (2)-ஐத் திருத்தி 10 (3) என்று ஒரு புதிய செக்ஷனைக் கொண்டு வருவதாக இருக்கிறோம், அப்படியானால் ஏற்கெனவே பணிபுரிந்தவர்களை இங்கே அமர்த்த முடியும் என்று சொன்னார்கள்.

நான் கேட்கிறேன். தனிப்பட்ட முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்தச் சட்டம் தேவை. இந்தக் கருத்தோடு இருக்கக்கூடிய இந்த அரசிற்கு ஒரு சட்டம் தேவையா? மின்சார வாரியத்திலே 25,000 காலியிடங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு 10 (3) என்ற ஒரு செக்ஷன் உங்களுக்கும் தேவையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி மின்சார வாரியத்தில், தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்தில் கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள், வேலை நிறுத்தம் நடந்தபோது என்ன நடந்தது என்பதையெல்லாம் விரிவாகக் கூறுவதற்கு இங்கே எனக்கு நேரம் கிடையாது.

இப்போது புகளூரில் நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் மோகன் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது முதலமைச்சர் அவர்களே தலையிட்டு அதைப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இன்றைக்கு அல்லது நாளைக்கு முடிந்துவிடும் என்ற ஒரு நல்ல செய்தியை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். ஆனால் கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் நீண்ட நாட்களாக வேலை செய்து கொண்

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

டிருக்கும்போது அவர்கள் நிரந்தரப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று இன்னும் சில கோரிக்கைகளை வைத்துப் போகும்போது, இது எந்தத் தொழில்? தமிழ்நாடு நியூஸ்பிரின்ட் அண்டு பேப் பர்ஸ்—நம்முடைய தொழில், மாநில அரசினுடைய தொழில், அந்தக் கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டத்தை உடைப்பதற்குப் போலீஸ். அங்கே 28 தொழிலாளர்களை போலீஸ் உள்ளே நுழைந்து வெளியே கொண்டு வந்து போடுகிறது. அதற்கு ஆதரவாக நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் இங்கே ஜாயிண்ட் கமிஷனர் ஆஃப் லேபர் முன்னிலையிலே பேச்சு வார்த்தை. அந்த நிர்வாகம் என்ன சொல்கிறது? அந்தக் கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களைப் பற்றி நான் பேசமாட்டேன், பெர்மனன்ட் தொழிலாளர்கள் 3 பேர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி வேண்டுமானாலும் பேசலாமே தவிர கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை பற்றி பேச மாட்டோம் என்கிறது. அந்தத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றிக் கவலைப் படாமல் அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், அந்த நிர்வாகத்தினுடைய அதிகாரி கூறுகிறார். இதுதான் நேற்று வரை நிலை. இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தலையிட்டு அதை முடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மெத்த மகிழ்ச்சி.

அடுத்து, மெட்ராஸ் பெர்ட்டிலைசர்ஸ். 20 மாதங்களாக அந்த தொழிலாளிகள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கான்ட்ராக்ட் முடிவதற்கு முன்னதாகவே அவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். வேண்டுமென்றே, 1,300 தொழிலாளர்கள் பல்வேறு இயக்கங்களை நடத்தி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய உரிமைக்காக போரா டும்போது எப்படி அங்கே காவல்துறை சென்று அவர்களை அடக்கியிருக்கிறது என்ற விவரத்திற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. அண்மையில்கூட அவர்கள் பெரிய ஆர்ப் பாட்டம் நடத்தினார்கள். ஊர்வலமாக வந்தார்கள். 1,000 பேர் கைது செய்யப்பட்டு ராஜரத்தினம் ஸ்டேடியத்திலே கொண்டு போய் வைக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. கான்ட்ராக்ட் முடியும் முன்பே அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் இது சம்பந்தமாக அந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் நம்முடைய தொழிலாளர் நல ஆணையரிடத்தில் பேசப் போகும்போது அவருக்கு வந்தது கோபம், அவர் சொல்லியதை கேட்கவில்லை என்று சொன்னால், "you get out" என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைகள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் மூன்று மணித்துளிகளுக்குள் முடியுங்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 15 மணித்துளிகள் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[1990 ஏப்ரல் 12]

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : ஏற்கெனவே 30 நிமிஷம், 40 நிமிஷம் எல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள், ஒப்பந்தங்கள், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் இந்த அரசு கறாராக இருக்கும், உறுதியாக இருக்கும் என்று கடந்த ஆண்டிலே கூறப்பட்டது. அது அப்படி இருக்கிறதா? விளக்க எனக்கு நேரம் இல்லை. பல்வேறு நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது, அது கறாராக இல்லை, அவர்களுடைய இஷ்டத்திற்கு அது போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அது பூராவும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. அதற்கு அடுத்து தொழிலாளர் நல இலாக்கா செயல்படக்கூடிய நிலைமைகள் பற்றி கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் நம்முடைய இரா. மோகன் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். பல்வேறு இடங்களிலே, தனியார் துறையிலே இருக்கக் கூடிய முதலாளிகள் அவர்களுடைய இஷ்டத்திற்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய சங்கங்களை உருவாக்கி ஊக்குவித்து வருகின்றார்கள். நியாயப் பிரகாரம், சட்டப் பிரகாரம் நடக்காமல் இருக்கக்கூடிய அந்த முதலாளிகளைத் தடுத்து நிறுத்தி, சட்டப் பிரகாரம் நடத்துவதற்கு நம்முடைய தொழிலாளர் நல இலாக்கா அதிகாரிகள் செயல்படுவதில்லை. இது என்னுடைய அனுபவம். 40 ஆண்டுக் காலமாக மட்டுமல்ல, குறிப்பாக இந்த அரசு வந்த பிறகும் கூட, அதற்கு முன்னாலும்கூட, என்னுடைய அனுபவத்தை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

11-55 மணி

உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், தொழிலாளர் நலம் காக்கக்கூடிய அரசு என்று நாம் சொன்னாலும் அது யார் மூலமாக காக்கப்படவேண்டும். தொழிலாளர் நல இலாக்கா அதிகாரிகள் மூலமாகத்தான் காக்கப்பட வேண்டும். அமைச்சர்களே நேரில் சென்று அந்தக் காரியங்களை செய்ய முடியாது. அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் உங்களுடைய கொள்கையை நிறைவேற்றக்கூடிய மனோபாவம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்களா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அன்றையதினம் வடலூர் சேஷசாயி நிறுவனத்தின் லே ஆப் பிரச்சினையை இங்கே எழுப்பினேன். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் லே ஆப் வராமல் தொழிலாளர்கள் பக்கமாக இந்த அரசு இருக்கும் என்ற உறுதி மொழியைக் கொடுத்தார். ஜனவரி 25-ஆம் தேதி, 29-ஆம் தேதி லே ஆப் செய்யப்படுகிறது. ஜாயின்ட் கமிஷனர் அனுமதி வழங்குகிறார் சட்டத்திற்கு விரோதமாக. முதலாளிகள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொண்டு, அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு மீண்டும், மீண்டும் நாங்கள் இங்கே கிளப்பியக் காரணத்தால் பட்டுஜட் உரையின் இறுதியில் பதில் அளிக்கும் போது நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

இந்தப் பிரச்சினையில் லே ஆப் என்பது பாதி சம்பளம் என்று இருந்தாலும் அது அச்சத்தைக் கிளப்புகிறது, அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற முறையில் வற்புறுத்துவதால் அந்த லே ஆப் அறவே நீக்கப்படுவதற்கு இந்த அரசு முடிவு செய்கிறது என்ற உறுதியை நான் இங்கே சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். பத்திரிக்கைகளிலும் செய்தி வெளிவந்தது. அது குறித்து தொழிலாளர் ஆணையாளர் அவர்களிடம் கேட்டபோது அவர் என்ன சொல்கிறார், நீங்கள் ஒரு எம். எல். ஏ., சட்டமன்றத்தைப் பயன்படுத்துகிறீர்கள், அரசியலுக்காக; முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒரு பதில் சொல்கிறார் என்று நான் அவர் சொல்கிறாரே தவிர இங்கே சட்டமன்றத்தில் நடப்பதும் அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுப்பதும் அவர்களுக்கு சம்பந்தமில்லை, அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற முறையில் இந்த பதில் வருகிறது என்பதை இந்த சமயத்தில் நான் உங்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். Payment of Wages Act மீறப்படுகிறது. அதுவும் வடலூரில் கூட 10-ஆம் தேதி கொடுக்க வேண்டிய சம்பளம் 2 மாதங்கள், 3 மாதங்கள் கழித்தாவது கொடுத்து விடு என்று ஆலோசனைத்தான் இங்கே இருந்து தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளிடமிருந்து போகிறது, கொடுத்தால் போதும் என்ற முறையில், சட்டத்தை நீங்கள் மீறுகிறீர்கள் என்று சொல்வதற்கு அவர்களால் முடியவில்லை. இப்படித்தான் வருகிறது. இந்த லே ஆப் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் என்ன; தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் என்ன அந்த I. D. Act-ல் எங்களுக்கு 25 (M) பிரிவு படி லே ஆப் கொடுக்க எங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்ற தோரணையில் அந்த ஜாயின்ட் கமிஷனார் ஆப் லேபர் அவர்கள் அன்றைக்கு லே ஆப்-க்கு அனுமதி கொடுத்து இருக்கிறாரே தவிர அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதைப் பற்றி அவர் கவலைப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற நடவடிக்கை என்பது வேறு; சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய quasi judicial proceedings என்பது வேறு; எனவே அவர்கள் நடத்தக்கூடிய அந்த நடவடிக்கைகளில் நாம் எப்படி தலையிடுவது?

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு சட்டமன்றத்தில் இந்தப் பிரச்சனை வந்தபோது அமைச்சர் அவர்கள் சட்டப் பிரகாரம் நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை. இந்த அரசு சம்பந்தப்பட்ட வரைக்கும் லே ஆப் இல்லாமல் செய்யும் என்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு உறுதி கொடுத்தார்கள் அது ஏன்? அது

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1990 ஏப்ரல் 12]

மட்டுமல்லாமல் 28-ஆம் தேதி அன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே உறுதி கொடுத்தார்கள். அங்கே அப்படி நிலைமை இருக்கும்போது நாங்கள் யாரிடத்தில் சென்று முறையிடுவது; அமைச்சர் இடத்திலும்; முதலமைச்சர் இடத்திலும் தானே சென்று முறையிட முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைக்கு முன்னாள் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அருமையான பதிலைத் தந்து இருக்கின்றார்கள். மேலும் எந்த ஆணையாளரிடம் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதோ அதை ஆணையாளரிடம் அவரே மேல் முறையிடு செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக விவாதித்து இருக்கிறார்கள். நீங்கள் செய்தது தவறு என்று அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது இன்னும் தீர்ப்பு வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. அப்படி தீர்ப்பு மறு படியும் லே ஆப் என்று வழங்கப்படுமானால் நீங்கள் இன்றைக்கு எங்களைப் பார்த்துச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிற குற்றச் சாட்டு சரியாக இருக்கும். தீர்ப்பு வழங்கிய பிறகு நீங்கள் எங்களைப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, லே ஆப் அனுமதிப்பதற்கு உடனடியாக உத்திரவு வழங்கினார்கள். அதிக அவகாசம் 60 நாட்கள் என்று இருந்தும் கூட ஒரு மாதத்திற்குள்ளே கொடுத்தார்கள். நான் 28-ஆம் தேதி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பதிலை கொடுத்த போது அன்றைக்கு தான் நான் சென்று 2½ மணி நேரம் வாதம் செய்தேன் அந்த கோர்ட்டில். இன்றைக்கு 15 நாள் ஆகிறது. இதுவரை அதற்கு தீர்ப்பு ஏன் வரவில்லை என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி இங்கே.

கடந்த காலத்தில் தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சிகள் அடக்கப் பட்டன; அதை எதிர்த்து நாம்—தி.மு.க. மார்க்கிஸ்ட் கட்சி அனைவரும் கண்டனக் குரல் எழுப்பினோம்; பல்வேறு கிளர்ச்சிகளைச் செய்தோம்; ஆனால் அதே பழைய பாணியில் இன்றைக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை சரியல்ல. தொழிலாளர் கிளர்ச்சியை ஏகபோக முதலாளிகள் தான் கண்டு பயப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு தான் வயிற்று வலி வரும். நீங்கள் ஏன் அவைகளைக் கண்டு ஆத்திரப்படுகிறீர்கள்? நான் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களின் கிளர்ச்சி குறித்து உங்களுடைய அணுகுமுறை சரியில்லை என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கோழமை உணர்வோடு அதை ஏன் நான் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால் இப்போது வருவாய்த் துறை அலுவலர்களுடைய—அவர்கள் தொழிலாளர்களாக இல்லாவிட்டாலும் வேலை நிறுத்தம்—நடைபெற்று வருகிறது.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

12-00 மணி

அந்த வேலைநிறுத்தத்தை உடைப்பது, வேலை நிறுத்தத் தத்தைக் கைவிட்டதால்தான் பேச்சுவார்த்தைக்கு வருவது என்று முதலாளிகள் தான் சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு அணுகுமுறையை நீங்கள் இங்கே, ஒரு அரசாங்க இயந்திரத்தில் செயல்படக்கூடிய 15 ஆயிரம் ஊழியர்கள் இருக்கக் கூடிய துறையில் அப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையை மேற்கொள்கிறீர்கள். அது சரியல்ல, அவர்களைக் கைது செய்துவிட்டு, ரிமாண்டில் வைத்துவிட்டு, பேச்சுவார்த்தைக்கு கதவைத் திறந்திருக்கிறோம் வாருங்கள் என்று சொன்னால், எப்படி நடக்கும்? எனவே, இந்த அணுகுமுறை சரியல்ல. தொழில்துறையில் இருக்கக்கூடிய முதலாளிகளும் இதே முறையைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வழிவகுக்கிறமாதிரி, இது இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒரு விஷயத்தை நான் உங்களிடத்திலே தெளிவாக எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக சொல்லிக் கொள்கிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்த அரசுக்கு ஆதரவுதான். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு தோழமைக் கட்சிதான். ஆனால், தொழிலாளர்களுடைய நலன், தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய நலன், பாட்டாளி வர்க்கத்தினுடைய நலன் என்று வரும்போது, அவர்களுடைய நலனை விட்டுக் கொடுப்பதற்கு நாங்கள் என்றைக்கும் தயாராக இல்லை. அவர்களுக்காக எந்தவிதமான தியாகமும் செய்து, நாங்கள் காப்பாற்றுவோம். எனவே, அந்த விஷயத்தில் காம்ப்பரமைஸ் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுகின்ற கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மார்க்சிஸ்ட் கட்சியிடம், தொழிலாளர் நலனை விட்டுக் கொடுங்கள் என்று என்றைக்கும் பேரத்தில் உறுதியாக ஈடுபடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : அதேமாதிரிதான்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முடித்து விடுங்கள்; மாலையில் வேறு பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : நெல்லிக்குப்பம் ஈ.ஐ.டி. பாரி நிறுவனத்தின் முதலாளியைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. கேன்டனைப் பற்றி பேசினார்கள் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மோகன் அவர்கள். ஈ.ஐ.டி.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1990 ஏப்ரல் 12]

பாரி கம்பெனியில் ஓர்க்ஸ் கமிட்டியினுடைய சட்டப் பிரகாரம் நடத்த வேண்டியது; அப்படி நடத்தப்படாவிட்டால், பிராசிக்யூஷன் செய்யலாம் என்று உள்ளது. அதைக்கூட செய்வதற்கு நம்முடைய தொழிலாளர் நல இலாகாவினால், முடியவில்லை. அவர்கள் முழு மனோபாவமே, “More loyal than the King” என்று சொல்லப்படுவதுபோல் முதலாளிகளைக் காட்டிலும் அதிகமான முதலாளித்துவ மனப்பான்மையோடு தொழிலாளர் நல இலாக்கா அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தொழிற்சாலை சட்டங்கள்—Chief Inspector of Factories, Deputy Chief Inspector of Factories இவர்களைப் பற்றி கொள்கைக் குறிப்பிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது அவர்கள் மாதத்திற்கு ஒரு முறை வந்து விஜயம் செய்து பார்ப்பார்கள் என்று. வேறாரிலே இருக்கக் கூடிய Deputy Chief Inspector of Factories—மற்ற இடங்களில்கூட, அப்படித்தான் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். 2, 3 மாவட்டங்களுக்கு அவர் பொறுப்பு. அவர்கள், மாதந்தோறும் அங்கிருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளை அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு அழைக்கிறார்களே தவிர, அவர்களே நேரடியாக வந்து பார்ப்பதில்லை. எங்களைக் கலந்து பேசுவது இல்லை.

தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தில் “First Day of the Week is a Holiday” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமையிலும் வேலை செய்யவேண்டிய சூழ்நிலை பாரி கம்பெனியினரிடம் கம்பெனியில் இருக்கிறது.

முடிய மில்கள் திறப்பது சம்பந்தமாக இங்கே கூறப்பட்டது. அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருப்பது குறித்து, நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் மில்கள் எப்படி மூடப்படுகிறது? மில்களை முடிவிட்டு, பல நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார்கள். ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸ் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். மெட்டல் பாக்ஸ் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். எல்லா முதலாளிகளும் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், மில்களை முடிவிட்டு, பல்வேறு நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஆட்களைத்தான் வைத்துக் கொள்வோம். இவ்வளவு சம்பளம்தான் தருவோம் என்று சொல்லி நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார்கள். அப்படி, பல ஆண்டுக்காலம் அவதிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேறு வழி இல்லாமல், அந்த நிபந்தனைகளுக்கு ஆளாகவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த விஷயத்தில் நாங்கள் ஏதாவது

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

எதிர்த்துக் கேட்டால் எங்கள் மீது உங்களுடைய சட்டம் பாய்கிறது. அல்லது, காவல்துறை வருகிறது. முதலாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது இல்லை.

அதே நிலைமையில்தான், இப்போது பின்னி ஆலை பிரச்சினை நடைபெற்று வருகிறது. அந்த ஆலையைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த 10 ஆண்டுகளில், இரண்டு முறை மூடப்பட்டு, 4 ஆயிரம் உழைப்பாளர்கள் ஏற்கனவே வெளியே தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், நான்கு முறை தனியார் முதலாளிகள் மாறி மாறி அந்த ஆலையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது வந்திருக்கக்கூடிய ஒரு முதலாளி வேறு சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து இந்த சாம்ராஜ்யத்திற்கு வந்திருக்கிற அந்த முதலாளி, பல்வேறு நிபந்தனைகளை விதித்து, அந்த ஆலையும் இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. உஷாராக நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சமயத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் பல்வேறு பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பெரிய பெரிய என்ஜினியரிங் நிறுவனங்களின் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, 'உழைப்பவர் உலகம்' என்ற பத்திரிகையை இப்போது நீங்கள் வெளியிடாமல் தடுத்து நிறுத்தி விட்டீர்கள். அது பல்வேறு விவரங்களை தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்து வந்தது. தொழில் நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புகள், பஞ்சப்படி போன்ற புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் கொடுத்து வந்தது. பணம் இல்லையென்ற காரணத்திற்காக நிறுத்தி விட்டீர்கள். அதைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால் நான் கூறுகிறேன். லேபர் வெல்ஃபேர் போர்டு செக்ரட்டரி முறை கேடாக பண விஷயத்தில் நடந்த காரணத்தினால், அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இப்படி எல்லாம் 'லேபர் வெல்ஃபேர் பண்ட' டினுடைய பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக, இறுதியாக, நான் உங்களிடத்திலே சொல்ல விரும்புவது, ஐ.டி.ஐ. அலுவலர்கள், மாணவர்களுடைய பிரச்சினைகளை உடனடியாக தீர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

தொழிற்சாலைகளைப்பற்றிகூட இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஜின்னிங், வேஸ்ட் காட்டன் போன்ற தொழில்களில், இரவு நேரங்களில் பெண்கள் அதிகமாக வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள். குழந்தைக் காப்பகங்கள் கிடையாது. கழிப்பிடங்கள் கூடக் கிடையாது. இறுதியாக, இங்கே சென்னையிலே, தொழிலாளர்களுடைய இயக்கங்கள், கிளர்ச்சிகள் அடக்கப்படுகின்றன,

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1990 ஏப்ரல் 12]

12-05 மணி

நசுக்கப்படுகின்றன என்ற அந்த வார்த்தைக்கு நான் போகவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு உரிமைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ அதைக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் அடக்கப்படுகிறார்கள். உங்கள் ஆட்சியிலேகூட இது நீடிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளையெல்லாம் ஓரளவிற்கு சீர்தூக்கிப் பார்த்து நிச்சயமாக நீங்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உரிமைகள் அடக்கப்படுகிறது அல்லது ஒடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்வதைவிட, ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது என்பதுதான் உண்மை.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது என்பது உங்களுடைய வியாக்கியானம். ஆனால் தொழிலாளர்கள் அடக்கப்படுகிறார்கள். உரிமைகள் நசுக்கப்படவில்லை. அடக்கப்படுகின்றன. உரிமைகள் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைத்தான் நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். அந்த உரிமைகள் அளிக்கப்படவேண்டும். உங்களுடைய ஆதரவு இருந்தால், அரசினுடைய ஆதரவு இருந்தால், எந்தெந்த முதலாளிகள் என்னென்ன அட்டகாசங்கள் செய்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் மோகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களோ அவைகளை அவர்கள் செய்ய முடியாது. எனவே இதையெல்லாம் பரிசீலித்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது தமிழினத் தலைவர், ஒப்பற்றத் தலைவர், தமிழகத் தினுடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்று, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே, தொழிலாளர் நலன்களுக்காக, தொழிலாளர்களுக்காக, அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை இங்கே நண்பர் மோகன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சிறப்பாக பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

அதிலே ஒன்றுதான், மாதவரம் பால்பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளித்தது, புரட்சி நடிகர் முதலமைச்சராக இருந்த போது 1500 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு, கோர்ட் உத்தரவைக்கூட அமல்படுத்தாத நிலையிலே அந்த 1500 தொழிலாளர்களும் வேலையிழந்து நடுவீதியிலே தவித்த காட்சியை நாம்

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. டி.கே. பழனிச்சாமி]

பார்த்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு சட்டப்பேரவையிலே நான் பேசுகின்றபோது, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அருமைத் தலைவர் அவர்கள், அவருடைய உரையிலே உடனடியாக, பாதிக்கப்பட்ட அந்த மாதவரம் பால்பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுத்திட வேண்டுமென்ற உத்தரவினைப் போட்டார்கள். இன்றைக்கு ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் மகிழ்ச்சியோடு திருவொற்றியூர் தொகுதியிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நன்றி உணர்வோடு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய நண்பர் கோவிந்தராஜன் அவர்கள்.....

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட்டது பிப்ரவரி மாதம் 1989 ஆம் ஆண்டாகும். இந்த சட்டப்பேரவையிலே அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு அதிகாரிகள் 24-2-1989-லே உத்தரவும் இட்டார்கள். ஆனால் 489 பேரைத்தான் அவர்கள் வேலைக்கு எடுப்பதாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர 581 பேருக்கு வேலை தரமுடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 489 பேரிலும், அவர்கள் உண்ணாவிரதத்தத்தில் கலந்துகொண்ட அந்த நாட்களையெல்லாம் கணக்கில் எடுக்கக்கூடாது என்பது மட்டுமல்ல, புதிதாக வேலைக்கு சேருகிறோம் என்ற ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலே நீங்கள் வருகிறீர்களா என்று 400-க்கும் மேற்பட்டவர்களைக் கேட்டு இருக்கிறார்கள். அதாவது, 581 பேருக்கு வேலையே இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். 489 பேரிலே, நூற்றுக்கணக்கான பேரை, நாங்கள் இப்போதுதான் புதியதாகச் சேருகிறோம் என்று எழுதிக் கொடுத்தால் சேர்க்கிறோம் என்று சேர்த்து இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1500 தொழிலாளர்களுக்கு வேலையே இல்லை என்று கோர்ட் உத்தரவிட்டுக்கூட, வேலை தரமுடியாதவர்களை அழைத்து, புதியதாக நாங்கள் வேலை தருகிறோம் என்று சொல்கிறோமே அதையாவது தாங்கள் பாராட்ட வேண்டாமா?

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, பணி மூப்பு அத்தனையும் போய் விடும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்காகச் சொல்கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 12]

12-10 மணி

திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி : இலக்கியச் செல்வர் அவர்களுக்கு ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 9 ஆண்டுக் காலமாக நடு வீதியில் இருந்தவர்களில் ஒரு 500 பேருக்காவது வேலைவாய்ப்பு கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கவில்லையே என்று நான் கொஞ்சம் வருந்துகிறேன். குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை விட பாராட்டுவதற்கு அவர்கள் பக்குவப்படவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பக்குவத்தை நான் பலரிடமிருந்து பெற வேண்டிய மாணவனாகத்தான் இருக்கிறேன். உங்களிடமிருந்தும் பெறுகிறேன். ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் என்பவர் உங்களுக்கு மட்டுமல்ல எனக்கும் நமக்கும், தமிழ்நாட்டுக்கும், அவர் சொன்ன உத்தரவு நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றால் அவருக்காக நான் குரல் கொடுக்கிறேன். நீங்கள் அவருக்காகக் குரல் கொடுக்கவில்லையா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் தானைத் தலைவர்களுக்கு அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு தாம்பரத்திலே மூடப்பட்ட ஆலையை, மோட்டார் தொழிற்சாலையைத் திறந்திருக்கிறார்கள். வட சென்னையில் இருக்கிற மெட்டல் பாக்ஸ் தொழிற்சாலை திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்குத் திருவொற்றியூர் தொழிலாளர்கள் நகரத்திற்கு வேலைக்கு வர வேண்டுமென்றால், கத்தி வாக்கத்திற்கு வேலைக்கு வரவேண்டும் என்றால், போக்குவரத்து 3, 4, 5 ஆண்டுகளாகப் பழுதடைந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் குறித்த நேரத்தில் வேலைக்கு வர முடியாத நிலைமை இருந்தது. இன்றைக்கு 13 கோடி ரூபாயைத் தொழிலாளர் நலனுக்காக, அவர்களுக்காகப் பாலம் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கிய தானைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் திருவொற்றியூர் தொகுதி மக்களின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு உறுப்பினர் நண்பர் கோவிந்தராஜன் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். திருவொற்றியூர் தொகுதியில் அடங்கிய மணலியில் மெட்ராஸ் உரத் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. கவர்னர் காலத்திலே அங்கே மிகப் பெரிய ஸ்ட்ரைக் நடந்து ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்ய முடியாமல் ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். கவர்னர் ஆட்சியின்போது அந்த போலீஸ் நிர்வாகம், அவர்கள் கேட்டுக்குக் கூட போக அனுமதிக்கவில்லை. உண்ணாவிரதம் இருப்பதற்காக கேட்டுக் குக் கூட போக முடியவில்லை. அந்த நிர்வாகம்

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி]

அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்கியது. கலைஞர் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகுதான் ஆங்கங்கே அருமை நண்பர் திரு. வரதராஜன் அவர்கள் கூறியதைப் போல இன்றைக்குப் போலீஸ் அராஜகத்தை ஒழித்து, அங்கே தொழிலாளர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகிறார்கள். எனவே நண்பர் கோவிந்தராஜன் அவர்கள் இதைத் தொழிலாளர் நல அரசு என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஓராண்டுக் காலமாகப் போராடிய தொழிலாளர்களால் கேட்டுக்குக் கூட போக முடியவில்லை. அங்கே கொட்டா போட முடியவில்லை உண்ணாவிரதம் இருப்பதற்கு. ஆனால் இப்போது அந்த கேட் அருகே கொட்டா போட்டு உண்ணாவிரதம் இருந்து போராடுவதற்குரிய உரிமையை இந்த அரசுதான் தந்திருக்கிறது. ஆனால் அதைப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்க்க வேண்டும் என்று அமைச்சரிடத்திலே மனுக்கள் கொடுத்து பேசப்பட்டு வந்தது. ஆனால் லேபர் கமிஷனருக்குச் சென்ற பிறகு லேபர் கமிஷனர் முரட்டுத்தனமாக சிலவற்றைச் சொன்னதாக நான் அறிகிறேன். அந்தப் பிரச்சினையைப் போக்கி தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் 13,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைத்திட உதவி செய்யவேண்டும். 13,000 தொழிலாளர்களும் ஆதி திராவிடர்கள். அவர்களுக்கு எப்படியும் வேலை கொடுத்தாக வேண்டும். அந்த ஸ்ட்ரைக்கைக்கூட உடைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற காங்கிரஸ்காரர் ஒருவருக்குத்தான் ஒப்பந்தம் கொடுக்கப்பட்டு அங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே அந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு உடனடியாக நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் எத்தனையோ தொழிற்சாலைகளைத் திறந்தாலும் கூட ஒரு சில முதலாளிகள் பிடிவாதமாக இருந்து தொழிற்சாலைகளை மூடிக் கொண்டு வருகிறார்கள். கும்மிடிப்பூண்டியை எடுத்துக் கொண்டால் அசோக் நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமான தொழிற்சாலையில் வேலை பார்க்கும் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஒரே ஒரு பல்ப் தொழிற்சாலையான கல்பனா லேம்ப்ஸ் தொழிற்சாலை என்னுடைய தொகுதியான மாதவரத்தில் இருக்கிறது. அங்கே 400-க்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் வேலை செய்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்கள் தாய்க் குலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கென பல திட்டங்களை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் அங்கே பணியாற்றுகின்ற 400 பெண்களுக்கும் வாழ்வளிக்கக்

[திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 12]

கூடிய வகையில் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அந்தத் தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படக்கூடிய பல்புகளை எல்லாம் தமிழ்நாடு அரசு வாங்குவதில்லை. அதற்கு மாறாக மைசூர் லேம்ப்ஸ் நிறுவனத்திலே தயாரிக்கப்படுகின்ற பல்புகளைத்தான் வாங்குகிறார்கள். வெளி மாநிலங்களில் தயாரிக்கப்படும் பல்புகளைத்தான் வாங்குகிறார்கள். கல்பனா லேம்ப்ஸ் பல்பை வாங்கினால் அந்த 400 பெண் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைக்கு வசதி ஏற்படும். அவர்கள் இன்பகரமாக வாழ்வார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையை தமிழ்நாடு அரசே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-15 மணி

“கல்பனா லேம்ப்ஸ்” தொழிற்சாலையை தமிழக அரசே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலமாக அங்கே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கிடைக்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். அந்த தொழிற்சாலை சங்கத்திற்கு நான் தான் தலைவராக இருக்கிறேன். அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு முன்பாக கோர மண்டலம் என்ற ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அது இன்றைக்கு 3 மாத காலமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாகத் திறப்பதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தர வேண்டும். கனம் உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் மிகக் கடுமையாக இங்கே விமர்சனம் செய்தார். தோழமை இயக்கமாக இருந்தாலும், அவர் சொன்ன சில கருத்துக்களை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்ல மாட்டோம். ஏனென்றால், இந்த அரசு நிச்சயமாக—சத்தியமாக தொழிலாளர் அரசுதான் என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். பாராட்டுகின்ற நிலையிலே நீங்கள் இன்னும் வரவில்லை. உருகு தொழிற்சாலையில் 1,300 தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு கவர்னர் ஆட்சியிலே அடித்து நொறுக்கப்பட்டார்கள். அப்போது வாயே திறக்கவில்லை. இன்றைக்கு 1,300 தொழிலாளர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து, இந்த அரசு உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைத் துவக்கி இருக்கிறோம். நன்றி சொல்ல வேண்டாமா? அதற்கு மாறாக, ஏதோ, எங்கேயோ ஒரு சம்பவம் நடக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் மீது கோபத்தை வைத்துக் கொண்டு, இந்த அரசை கோபித்துக் கொள்வது நியாயம் இல்லை. தோழமைக் கட்சிக்கு பொருளும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு தமிழ்நாடு அரசு, அச்சக தனியச்சப் பிரிவு என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதன் சங்கத்திற்கு நான் தலைவராக இருக்கிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு, அரசு அச்சக ஊழியர்களுடைய.....

1990 ஏப்ரல் 12]

திருமதி பாப்பா உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் பேசும்போது, இது தொழிலாளர் நல அரசு என்று அறுதியிட்டு சொன்னார்கள். ஆட்சேபணை இல்லை. அது முழுமையாக அப்படி இருக்க வேண்டும்; குறைபாடுகள் இருப்பதை நீக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கட்சியினுடைய கொள்கை.

திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி: கனம் அம்மையார் அவர்களுக்கு நன்றி.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் தோழமைக் கட்சிதான் என்பதை உறுதியாகச் சொன்னேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை எதிர்த்து நாம் கடந்த காலங்களில் ஒன்று சேர்ந்துதான் கிளர்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு ஏதோ அதற்கு மாறாக போகக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. நாம் தொழிலாளர்களை விட்டு அதிகமாக விலகிப் போய்விடுவோமோ என்ற அச்சத்தினால்தான், இதைத் தோழமையுணர்வோடு, பணிவன்போடு, சுட்டிக்காட்டக் கூடிய கடமையைச் செய்கிறேன் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி: உறுப்பினர் எண்ணத்திற்கு நன்றி. அடுத்து, பால் பண்ணையிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அங்கே குடியிருப்பதற்கு, நீங்கள் (குறுக்கீடு) அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு, ஒருவர் வேலையின்றி சென்று விட்டால் அவர் மகன் அங்கே பணி புரிந்தால், அந்த மகனுக்கு அந்த வீடு கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அதை காலி செய்யச்சொல்கிறார்கள். அதை பால்வளத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். இது நியாயமான கோரிக்கை. இதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. (மணியடிக்கப் பெற்றது) மேலும் மூன்று நிமிடங்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சித்திரைத் திருநாள், தமிழர் திருநாள்—தமிழர் புத்தாண்டு வருகிறது. அன்றைய தினம் தமிழக மக்களுக்கு இனிப்பான செய்தியை, நம்முடைய பால்வளத் துறை அமைச்சரவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், சென்னையிலும், சென்னையைச் சுற்றியுள்ள திருவொற்றியூர், தாம்பரம், ஆலந்தூர், மாதவரம் புறநகர் பகுதிகளைச் சேர்ந்த ரூ. 1,000 கார்டுதாரர்களுக்கு இனாமாக பால் வழங்க வேண்டுமென்று — ஒரு நாளைக்கு மட்டும் — அந்த புத்தாண்டு தினத்திற்கு மட்டும் இனாமாக பால் வழங்க வேண்டுமென்று பால்வளத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது நியாயமான கோரிக்கை. இன்று அறிவிப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்து, ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். திருவொற்றியூரிலே ஈ.டி.பி.எஸ். ஒன்று இருக்கிறது.

[1990 ஏப்ரல் 12]

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சென்னைக்கு மட்டும் இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தமிழகம் முழுவதும் இது உண்டா என அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி: அது என்னுடைய கோரிக்கை. உங்களுடைய கோரிக்கையை, நீங்கள் பேசும்போது கேட்டுக் கொள்ளுங்கள் (சிரிப்பு).

அடுத்து, ஈ.டி.பி.எஸ். தொழிலாளர்களாக — 7 ஆண்டுக் காலமாக வாட்ச் அண்டு வார்டிலே செக்யூரிடியிலே இருந்தார்கள். அதை ஒப்பந்தக்காரர்கள் வேறு ஒருவருக்கு கொடுத்து, 200 தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு நடுவீதியிலே நிற்கிறார்கள். நான் மின்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கூட பார்த்து சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களும் ஆவன செய்வதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக, அந்த 200 தொழிலாளர்களுக்கு, மீண்டும் வேலைவாய்ப்பு அங்கே போட்டுத் தர வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழக அரசு, தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், தமிழகத்திலே தொழிற்சாலைகள் துவங்க இருக்கின்றன என்பதை அறிவித்து, திருவொற்றியூர் தொகுதியிலே மட்டும், கிட்டத்தட்ட 3, 4 பெரிய தொழிற்சாலைகள் அங்கே வர இருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார். அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு, திருவொற்றியூரிலுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் சில மாதங்களிலே, அந்தத் தொழிற்சாலைகளை திறக்க இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைகளில், திருவொற்றியூரில் வசிக்கும், அந்தத் தொகுதி மக்களுக்கே வேலைவாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-20 மணி.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மேலும், முடிய தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் விரைவில் திறப்பதற்கான முயற்சிகளில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்கள் கட்சியின் கடைசிப் பேச்சாளருக்கு நேரம் குறைக்கப்படும்.

திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன். தயவு செய்து திருவொற்றியூரில், மணலியில் துவங்க இருக்கின்ற தொழிற்சாலை

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி]

களில் எல்லாம் திருவொற்றியூரில் உள்ளவர்களுக்கே வேலை வாய்ப்பு வழங்க உத்தரவிடவேண்டும். காரணம், வேலையில்லாமல், தினமும் 200 பேர், 200 பேர் என்னைத் தேடி வருகிறார்கள். நான் நகரமன்றத் தலைவராக இருந்தும் ஒரு வருக்குக் கூட என்னால் வேலை வாங்கிக் கொடுக்க முடியவில்லை, 8வது, 10வது படித்தவர்கள், மேற்கொண்டு பட்டம் படித்தவர்கள் எல்லாம் வருகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் வேலைவாய்ப்பு பகத்திற்கு போனால் அங்கே படுமோசமான நிலைமை. அந்த வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தை அங்கிருந்து எடுத்து விட்டால் கூட நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வேலை வாய்ப்பையே எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா? (சிரிப்பு).

திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த அலுவலகத்தைத்தான்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிச்சாமி தன்னுடைய தொகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தர தன்னால் முடியவில்லையே என்று வருத்தப்படுகிறார். அவர் வசதிப்படைத்தவர். அவர் முயன்றால் முடியும். அவரது தொகுதியில் சில தொழிற்சாலைகளை அவர் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை அளிக்கலாமே. அதை அவரே செய்யலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உதவி செய்தால் நான் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். எல்லாம் அவர் கையில் தான் இருக்கிறது. அவர் நினைத்தால், நான் அந்தப் பணியைச் செய்யலாம். (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதுபற்றித் தனியாக பேசலாம். (சிரிப்பு).

திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கத்திவாக்கம் நகரத்தில் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம், குறிப்பாக ஈ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனி, கோத்தாரி கெமிக்கல்ஸ் போன்ற கம்பெனிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியாகிற விஷவாயு காரணமாக அங்கே கிணறுகளிலுள்ள தண்ணீர் எல்லாம் கெட்டுவிட்டது. ஒரு சொட்டு கூட நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. அங்கே தொழிலாளர்கள் பெருமளவில் வசிக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாக தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

[திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 12]

அடுத்து இங்கே நான் தொழிலாளர்களைப் பற்றி சொன்னேன். அவர்களுக்காக பல்வேறு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒரு சங்கம்தான் அரசு அச்சக ஊழியர்கள் சங்கம். அவர்கள் நீண்ட நாட்களாக கோரிக்கை ஒன்றை வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது 18 மாத விடுப்பு, வாரத்தில் 5 நாட்கள் வேலை நாள், தொழிலாளர்களுக்கு சீருடை வழங்குதல் போன்ற பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அச்சகத் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு கடைசியாக ஒன்றே ஒன்று. இன்றைக்கு, ஆதி திராவிடர் நலத் துறை என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதன் மூலமாக ஆதி திராவிட மக்களுக்கு பல லட்ச வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்து வருகிறோம். அதுபோல, சவரத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர அவர்களுக்கும் இந்த அரசு மாடி வீடுகளைக் கட்டித்தர வேண்டும். இந்த நாட்டிலே, ஆயிரக்கணக்கான சவரத் தொழிலாளர்கள் குடியிருக்க வீடு இல்லாமல் தனிக்கிறார்கள். நமது அரசு ஆயிரக்கணக்கான மாடி வீடுகளை தொழிலாளர்களுக்காக கட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், இந்தச் சவரத் தொழிலாளர்கள் வசிக்க குடிசை வீடு கூட இல்லையாதலால் அவர்களுக்கும் ஒரு திட்டத்தை நடை முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, தூத்துக்குடியிலே உள்ள உப்பளங்களில் மிக அதிக அளவில் தொழிலாளர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்காக அங்கே பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் சங்கங்களின் மூலமாக பல்வேறு கோரிக்கைகளை சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேறவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்ற திட்டத்தை நடை முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சவரத் தொழிலாளர்கள், சலவையாளர்கள், கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் இப்படி எங்கெங்கு அடித்தளத்திலே வாழ்கிற ஏழையெளிய மக்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் வீடு கட்டித்தரும் வகையில் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து, அமர்கிறேன், வணக்கம்.

12.25 மணி.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எங்களுடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு, சோ. அழகர்சாமி]

ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே இங்கே, சென்னையிலே ஒரு கருத்தரங்கு மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய திரு. ராம்விலாஸ் பாஸ்வான் அவர்கள் தலைமையிலே நடந்திருக்கிறது. அதிலே பல்வேறு முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அதிலே தலைமை தாங்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே எடுத்த முக்கியமான முடிவு, தொழிற்சாலைகளின் நிர்வாகத்திலே தொழிலாளர்களுக்கு பங்கு அளிக்க வேண்டுமென்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். சரியான முடிவு. அதற்கு வேண்டிய சட்டங்கள் பின்னாலே வந்தாலும் கூட, நம்முடைய அரசினுடைய நிர்வாகத்திலே இருக்கிற மின்சார இலாக்கா, ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் இது மாதிரி அரசு நிறுவனங்களிலே இதை முதன் முதலாக அமுல் படுத்தி, ஒரு முன்னுதாரணமாக நம்முடைய மாநிலம் திகழ வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 3 மாநிலங்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள், சம்பந்தப்பட்ட முதலாளிகள் எல்லாம் வந்து, அந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, குறைந்த பட்ச ஊதியச் சட்டம் சம்பந்தமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசினார்கள். அந்தச் சட்டம் சரியாக அமுல் படுத்தப்படுகிறதா என்றால் அந்தச் சட்டம் சீராக அமுல் படுத்தப்படவில்லை என்று ஆணைக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சொல்லுகிறார்கள், மாண்புமிகு கோவிந்த ராஜன் அவர்களும் சொன்னார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொன்னால் சரியாக இருக்கு மென்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு விசைத் தறியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எங்களுடைய பகுதியில் இருக்கிறது. ஆண்டிப்பட்டிக்கு ஒரு மாநாட்டிற்குப் போனபோது, பக்கத்திலுள்ள ஐக்கம்பட்டியில் அதிகமான தறிகள் இருப்பதைக் கண்டேன். ஆயிரக் கணக்கானோர் அந்தத் தறிகளை நம்பி வாழ்கிறார்கள். காலை 7 மணி முதல் இரவு 7 மணி வரை வேலை செய்கிறார்கள். சட்டம் என்ன சொல்கிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அந்தச் சட்டத்தை ஏன் அமுல் படுத்த முடியவில்லை? அதற்கு நமக்குக் காரணம் தெரியாது. எனவே நாம் போடும் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை சீராக அமுலாக்க சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதில் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் என்று தெரியும். அதைச் செய்வதற்கு, அதிகாரிகளை முடுக்கி விட்டு, சரியாக அமுலாக்கச் செய்யுங்கள். முடியவில்லை என்றால் ஏன் முடியவில்லை, என்ன காரணம் என்பதைப் பார்த்து, உதவி செய்யுங்கள். எனவே போடுகின்ற சட்டங்களை சரியாக அமுலாக்க வேண்டும்.

இன்றைக்குப் பஸ் முதலாளிகள் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் தரும் ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. பஸ் முதலாளியே ஒரு லெட்டர் எழுதியிருக்கிறார். முன்னாள்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 12]

சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. நாராயண ரெட்டியார் எழுதியிருக்கிறார். கடிதத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நினைத்தேன், எடுத்து வரவில்லை. எந்தப் பஸ் முதலாளியும் இந்தச் சட்டத்தின்படி எந்தத் தொழிலாளிக்கும் ஊதியம் கொடுப்பதில்லை. அந்த ஊதியம் வேண்டுமென்று கேட்டால் வேலையே இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அதனால்தான் அந்த ஊதியத்தைக் கேட்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். அதை அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதில் ஆர்வத்தோடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, வர்த்தக நிலையங்களில் ஒரு ஆள் இருந்தாலும், சட்டப்படி சலுகைகள், ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 4 பேர் வேலை செய்தாலும், மூன்று பேர் உறவினர்கள், ஒருவர் தான் வேலை செய்கிறார் என்று சொல்லி, அந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்காமல் இருந்தார்கள். அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். அதை அமுலாக்க வேண்டும். சட்டப்படி எனக்கு ஊதியம் கொடு என்று கேட்டால், கடைவிலிருந்து போகும்போது 2 ரூபாயைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் விட்டாய், சாமானைக் கொண்டு போய் விட்டாய் என்று பொய்க் காரணம் சொல்லி அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பும் நிலை இருக்கிறது. அதற்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். பெரிய பெரிய ஜவுளிக் கடைகள் இருக்கின்றன. ஒரு நாளைக்கு 5 இலட்சம், 10 இலட்சம் அங்கே விற்பனையாகிறது. நான் அங்கே வேலை செய்பவர்களைக் கேட்டேன், எனக்கு சம்பளம் 300 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்கிறார்கள். பெரிய கடைகளில் 300, 400 ரூபாய்தான் இன்றைக்கும் கொடுக்கிறார்கள். காலையிலே இருந்து ராத்திரி 10 மணி வரையில் வேலை பார்த்தாலும் 300, 400 ரூபாய்தான். பெரிய கணக்குப் பிள்ளைக்கே 600 ரூபாய்தான். எனவே அவர்கள் வேலைக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும்; நியாயமான ஊதியத்தை அவர்களுக்குப் பெற்றுத் தர வேண்டும். அதற்கு என்ன ஏற்பாடு என்று தொழிற் சங்கத் தலைவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள். மற்ற கட்சிகளைக் கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள். இதை அமுலாக்குங்கள். சட்டத்தைப் போட்டால் மட்டும் போதாது. இன்றைக்கு பல்வேறு தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் சட்டம் போட்டு, அந்த ஊதியம் கிடைக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இன்னும் பல்வேறு தொழில்தகராறு வழக்குகள் ரொம்ப நாளாக நீதி மன்றத்தில் இருக்கின்றன. அதற்காக 3 நீதிபதிகளை நியமிக்க இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மூன்று நீதிபதிகளைப் போட்டால் அந்த வழக்குகள் எல்லாம் சீக்கிரமாகப் பைசலாகிவிடும். அவ்வப்போது அந்த நீதிமன்றங்களில் காலியாகும் ஸ்தானங்களை உடனுக்குடன் ஃபில் அப் பண்ண வேண்டும். நீதிபதியாக இருந்தாலும் சரி, வேறு பணியாளராக

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இருந்தாலும் சரி அவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் பல்வேறு வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த மாதிரி செய்வது மட்டுமல்லாமல், வழக்குகளின் துரிதமான பைசலுக்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தேயிலைத் தோட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு ஒப்பந்தம் இப்போது நடைபெற்றிருக்கிறது. 18 (1) என்கிற முறையில் இருதரப்பு ஒப்பந்தம் செய்து இருக்கிறார்கள். அதில் ர.ஐ.டி.யூ.சி., சி.ஐ.டி.யூ. போன்ற பெரிய சங்கங்களையெழுத்துப் போடவில்லை. ஒப்புக் கொள்ளவும் இல்லை. இருந்தாலும் கூட அதை 12 (3) ஒப்பந்தமாக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாடு நடப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அப்படியானால் என்ன அர்த்தம்? முதலாளிக்குச் சாதகமாக ஒரு நடவடிக்கை செய்ய இருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம். ஆகவே அந்த மாதிரி பெரும்பான்மையான தொழிலாளிகள் எதிர்க்கும் அந்த 18 (1) செட்டில்மென்ட்டை 12 (3) செட்டில்மென்ட்டாக மாற்றுவது நியாயம் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-30 மணி

அதே மாதிரி தீப்பெட்டித் தொழில் இருக்கிறது. அதிலே குறைந்த கூலிதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைச் சரியாக அமுலாக்கவில்லை. இது சம்பந்தமாக தேசியக் குழந்தைகள் தொழிலாளர் திட்டம் என்று ஒரு கமிட்டியை அரசு போட்டு இருக்கிறது. அதில் உறுப்பினர் எல்லோரும் அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளையும் அந்த அமைப்பில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, முடிய ஆலைகளைப் பூராவும் திறக்க எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்திருப்பதாக கூறியுள்ளீர்கள். இருந்தாலும் இன்னும் திறக்காத ஆலைகள் ரொம்ப இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாகத் திறக்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிற்சாலை மூடப் பட்டு ஒரு வருடம் ஆகிவிட்டது. அங்கு 3,000 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். வருகிற ஜூன் மாதம் கட்டாயம் திறக்கப்படும் என்று நம்முடைய ஆணையர், அமைச்சர் ஆகியோர் எல்லாம் சொல்லி ஒரு ஏற்பாடு நடந்து இருக்கிறது. இன்னும் அதிலே கொஞ்சம் சந்தேகம் இருக்கிற மாதிரி தெரிகிறது. இங்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் இந்த ஜூன் மாதம் கட்டாயம் திறப்போம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 12]

3,000 பேர் பட்டினி கிடக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதைப் போக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய திரு. கோவிந்தராஜன் ஏற்கெனவே சொல்லி விட்டார். கான்ட்ராக்ட் லேபர் என்பது ரொம்ப அநியாயமாக இருக்கிறது. அதைத் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் மட்டும் செய்யவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கத் துறையிலேயும் இன்றைக்கு கான்ட்ராக்ட் லேபர் முறை மிக மோசமாக இருக்கிறது. கான்ட்ராக்ட் லேபர் முறையை ஒழிப்பதற்கு ஏற்கெனவே ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அரசுக்கு ஆலோசனை சொல்ல தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகள், முதலாளிகள் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு ஆலோசனைக் குழு இருக்கிறது. அது கான்ட்ராக்ட் லேபர் முறையை ஒழிப்பதற்குப் பதிலாக, கான்ட்ராக்ட்டை ஒழித்து விட்டு பிறகு இன்னொரு புதிய கான்ட்ராக்ட் கொண்டு வருகிறோம் என்கிறார்கள். பிறகு அவர்கள் புதிதாக ஆட்களைக் கொண்டு வந்து அவர்கள் எல்லாம் ஒரு சங்கத்தை உருவாக்கி மறுபடியும் ஏதாவது கேட்க ஆரம்பிப்பதற்குள் அவர்களை நீக்கி விடுகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு நாம் இங்கிருந்து சிபாரிசு செய்து இருக்கிறோம். 10/3-ல் ஒரு செக்ஷன் சேர்க்கச் சொல்லி நீங்கள் சிபாரிசு செய்து இருக்கிறீர்கள். அந்தக் குழு மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்து இருக்கிறது. இந்த கான்ட்ராக்ட் லேபர் முறையை ஒழித்தால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அங்கே வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்காக முயற்சி செய்து இங்கிருந்து அனுப்பி இருக்கிறார்கள். நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். இப்போது நமக்குச் சாதகமான அரசாங்கம் மத்தியில் வந்து இருக்கிறது. அது பற்றி மத்தியத் தொழிலாளர் அமைச்சரிடம் சொல்லி சீக்கிரமாக அந்தச் சட்டத்தைப் போட்டு, அந்த விதியைச் சேர்க்கச் சொல்லுங்கள். ஏனென்றால் அந்த கான்ட்ராக்ட் லேபர் முறை ரொம்ப அநியாயமாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், இங்கு மணலியில் மெட்ராஸ் ஃபெர்டிலைசர்ஸ் லிமிடெட் இருக்கிறது. அங்கு 300 பேர் தான் நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள். 1,500 பேர் கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள். இது எப்படி இருக்கிறது பார்த்தீர்களா?

அது மாதிரி ஸ்ரீராம் பைபர்ஸ் இருக்கிறது. அது பரத்ராம் குருப்புக்குச் சொந்தமானது. அங்கு 400 பேர் நிரந்தரத் தொழிலாளிகள்; 500 அல்லது 600 பேர் கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளிகள். இது எல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது? உதாரணத்திற்காக இதைச் சொல்கிறேன். 300 பேர் நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் இருக்கும் போது 900 பேர் அல்லது 1,500 பேர்

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால், எதற்காக அப்படி காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் இருக்க வேண்டும்? ஒரு நிரந்தரமான தொழிற்சாலையில் காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளிகள் இருக்கக் கூடாது. சீஸனல் ஆக ஓடக் கூடிய தொழிற்சாலையில் வேண்டுமானால் காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் வருடம் பூராவும் இயங்கக் கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையில் காண்ட்ராக்ட் முறையில் தொழிலாளிகள் வைத்து இருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? தொழிலாளிசனை இடைஞ்சல்படுத்தக் கூடிய இந்த முறையை ஏன் முதலாளிகள் கையாளுகிறார்கள்? அரசாங்கம் நிர்வகிக்கும் தொழிற்சாலையிலும் ஏன் அந்த முறையைக் கையாள் வேண்டும்? அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிற்சாலையில் முதலாளிகளுக்கு ஒரு முன் மாதிரியாக இதைச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகள் முன் மாதிரியாக நடக்க வேண்டும். அந்த மணலி எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலை மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமானது. நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அது குறித்து மத்திய சர்க்காரிடம் எடுத்துச் சொல்லி, இங்கு உள்ளவர்களிடமும் சொல்லி வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-35 மணி

பிறகு, ஏற்கெனவே சொன்னது தான். “தொழிலாளர் உலகம்” என்று ஒரு பத்திரிகை நடந்து கொண்டிருந்தது. அதை ஏன் மூடினீர்கள்? எதற்காக நிறுத்தினீர்கள்? அது தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு பிரயோஜனமாக இருந்தது. சில சட்டங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு உதவியாக இருந்தது. திரும்பவும் அதை உடனடியாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பத்திரிகையாளர்களுக்காக “பச்சாவத் ஊதியக் குழு” என்று ஏற்கெனவே ஒரு ஊதியக் குழு ஒரு தீர்ப்பு சொல்லியிருக்கிறது. 1988 ஜனவரி முதல் இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள எல்லாப் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் அதை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது இங்கே என்னவோ இரண்டு மூன்று பத்திரிகைகளுக்குத் தான் அமுல் ஆகிறது என்று நினைக்கிறேன். “இந்து” விலே, பி.டி.ஐ.யிலே, யூ.என்.ஐ.யிலே மற்ற பத்திரிகைகளிலேயெல்லாம் அமுல் நடத்தவே இல்லையாம். அதை அமுல் படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பால் வளத்துறை சம்பந்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே சொன்னார்கள். இங்கே கேட்டதற்குப் பதில் சொன்னார்கள். இருக்கின்ற 1,070 பேரிலே 450 பேருக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 12]

அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மீதிப் பேர் என்ன ஆயிற்று? அவர்களுக்கு என்ன செய்வது? இரண்டாவதாக அமைச்சர் சொன்னார், நாங்கள் கருணையோடு கொடுத்தோம் என்று. நான் சொல்வது, அந்தக் காலத்திலே தப்பாக, அக்கிரமமாக நீக்கி விட்டார்கள். அதிலே நியாயமே கிடையாது. ஏதோ ஒரு நாள் ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள் என்பதற்காக, ஐந்து வருஷம், ஆறு வருஷம் வேலை பார்த்தவர்களைக் கூட வீட்டுக்கே அனுப்பி விட்டார்கள். அநியாயமாக வீட்டுக்கே அனுப்பி, பல பேர் அதிலே செத்தும் போய் விட்டார்கள். அமைச்சருக்கும் தெரியும், எனக்கும் தெரியும். செத்தும் போய் விட்டார்கள். இந்தக் குரலை நான் தொடர்ந்து பல நேரங்களிலே இங்கே எழுப்பி இருக்கிறேன். மாறி மாறி இந்தச் சபையிலே எத்தனையோ தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலே 450 பேர்களுக்கு நீங்கள் வேலை கொடுப்பதாகச் சொன்னீர்கள். புதிதாக வேலை கொடுத்திருக்கிறீர்கள். எப்படி என்றால், பழைய உரிமைகளைக் கேட்கக் கூடாது, கோர்ட்டுக்குப் போய் எனக்குப் பழைய உரிமை வேண்டுமென்று கேட்கக் கூடாது, அந்த வேஜ் ஏதாவது மிச்சம் இருந்தால் அதையும் கேட்கக் கூடாது என்று புதிதாகச் சேர்ந்த மாதிரி சேர்ப்பது நியாயம் தானா? நான் உங்களிடத்திலே தொழிலாளர்களின் சார்பிலே கேட்கிறேன். இது நியாயம் தானா? அவர்கள் காலத்திலே நீக்கியிருந்தால் அதற்கு ஒரு நியாயத்தை நீங்கள் வழங்குங்கள். புதிதாக ஏன் சேர்க்க வேண்டும்? பழைய ஆட்களைச் சேருங்கள். கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள், தொழிற் சங்கத் தலைவரைக் கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள், பேசி எது நியாயமோ அதைச் செய்யுங்கள். ஏனென்று கேட்டால் அநியாயமாகப் போய் புதிதாகச் சேர்ப்பது மாதிரி சேர்ப்பது நியாயம் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 450 பேரிலும், நிபந்தனையோடு போட்டிருப்பவர்கள் 303 பேர் தான். மீதிப் பேர் வரவில்லை. 450 பேரை நீங்கள் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இந்த நிபந்தனையை ஒத்துக் கொள்ளாததால் 303 பேர் போக மற்றவர்கள் வரவில்லை. ஏன் வர வில்லை? நீங்கள் போட்ட நிபந்தனையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. கோர்ட்டிலே நீண்ட காலமாக பெண்டிங் காக இருக்கிறது, அதற்குத் தனியாக ஒரு நிதிபதியை—ஸ்பெஷல் நிதிபதியைப் போட்டு, அதற்கு உடனடியாகத் தீர்வு கண்டு, அதற்கு ஒரு தீர்ப்பு வழங்கி, அவர்கள் பிரச்சினையைத் தீருங்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பால்வளத் துறையிலே இதற்கு முன்னாலே அந்த ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் எப்படி இருந்தது என்றால், நமது அரசு ஊழியர்களுடைய ஊதியக் குழு என்னென்ன சொல்கிறதோ அதுபோல அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுப்பது மாதிரி இருந்தது. இப்பொழுது ஐந்தாவது ஊதியக் குழுவிலே, இங்கேயிருந்து டெபுடேஷனிலே வேலை பார்க்கின்ற அரசாங்க ஆட்களுக்கு மட்டும்தான் இந்த ஊதியக் குழுவினுடைய ஊதியம்

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கொடுக்கிறார்களே தவிர, அங்கே இணையத்திலே-பால் உற்பத்தியாளர் இணையத்திலே வேலை செய்கிற ஆட்களுக்கு அந்த ஊதியம் கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்கு அவர்கள் இஷ்டம்போல, 300, 400 என்று கொடுக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே எப்படி என்று சொன்னால், அந்தப் பால்வளத் துறையிலே, அரசாங்க ஊழியர்களுடைய ஊதியக் குழு என்ன சிபாரிசு செய்கிறதோ, அந்த சிபார்சின் அடிப்படையிலே கொடுத்திருக்கிறீர்கள், இப்பொழுது ஐந்தாவது ஊதியக் குழுன்ன சிபார்சின்படி, டெபுடேஷனிலே வேலை செய்கின்ற அரசாங்க ஆட்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கிறீர்களே தவிர, மீதிப் பேர்களுக்கு இணையத்திலே இருப்பவர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, ஒரே வேலைக்கு சம வேலைக்குச் சம ஊதியம் என்பது என்னவாயிற்று அங்கே? சம வேலைக்கு சம ஊதியம் என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே அவர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும். ஆகவே, சம வேலைக்குச் சம ஊதியம் என்று சொல்லுவதற்கு விரோதமாக இந்த நடவடிக்கை இருக்கிறது. ஆகையினாலே, ஒரே மாதிரி சம்பளத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரியாக, அரசு நிறுவனங்களாக இருப்பவை தனியார் நிறுவனங்களுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், சேமநல அரசு என்று சொல்கிறோம், தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். அதை வாயால் சொன்னால் மட்டும் போதாது. நடைமுறையிலேயும், அது வாஸ்தவம் தான் என்று அந்தத் தொழிலாளர்கள் நினைக்கக்கூடிய வகையிலே நடவடிக்கைகள் இருக்க வேண்டுமென்று பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரேயொரு விஷயம். தமிழ்நாடு பிங்கான் நிறுவனம் என்று ஒன்று இருந்தது. அதை மூடி விட்டார்கள். மூடி, அந்தத் தொழிலாளர்கள் எங்கே போனார்கள் என்றே தெரியாது. இப்பொழுது அதிலே இருப்பவர்கள் 46 பேர்—ஸ்டாஃப்-வரும் பொழுதுதான் சொன்னார்கள். நான் புறப்பட்டு வரும்பொழுது மறித்து வந்து சொன்னார்கள். 46 பேர் அதிலே வேலை பார்க்கக்கூடிய ஸ்டாஃப், அந்த 46 பேர் லே ஆபீஸேயே தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு மாற்று வேலை கொடுக்க வேண்டும் வரும்போது மறித்துச் சொன்னதால், தயவு செய்து வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலத்திலே கடைசியாக ஒன்று. வாரிசுக்கு வேலை என்று கொடுக்கிறோம். வாரிசுக்கு வேலை என்று கொடுத்தால் பத்து வருடத்திற்குமேல் ஆகிறது. நேற்று தன் தந்தை போலீஸ்காரர் இறந்து விட்டார் என்று சொல்லி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1990 ஏப்ரல் 12]

ஒரு பையன் வந்து தேடி என்னை கூப்பிட்டுப் போனான். பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு பெட்டிஷன் போட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கேட்டால் 25 ஆம் நம்பரிலே இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எப்பொழுது வரும் என்று கேட்டால் 25 வருஷம் ஆகும் என்கிறார்கள். என்ன ஆகிறது? ஆகவே, வாரிசுக்கு வேலை—அவர் இறந்து விட்டால், அவர் டியூட்டிலேயே இருக்கும்பொழுது இறந்ததனாலே அந்தக் குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு வழியில்லை. அந்தக் குடும்பத்திலே இருப்பவர்களுக்கு—வேலை இல்லை என்று சொன்னாலும் கூட, வேலையை உருவாக்கி—உருவாக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் கூட போட்டுவிட்டு உருவாக்குங்கள் வேலையை. அந்த மாதிரி வாரிசுகளுக்கு வேலை கொடுப்பதிலே, வேலைக்கு போட்டுவிட்டு, பிறகு உருவாக்குங்கள் அந்த போஸ்டை. அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு.....

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசி வருகிற செய்தி, சம்பளம் இல்லாமலேயே வேலை பார்க்கத் தயாராக இருந்தால், வேலையை உருவாக்கிவிடலாம். சம்பளம் தர வேண்டுமானால், நிதி கிடைத்தால்தான் வேலையை உருவாக்க முடியும். இல்லையானால், கருணைதான் மிச்சப்படுமே தவிர, செயல்படுத்துவது மிகக் கடினம். 100-க்கு 5 பேருக்குத் தான் அந்த முறையிலே மூன்றாண்டுகளுக்குள் வேலை கிடைத்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையினால் 100-க்கு 90 பேருக்கு அந்த வாய்ப்பை உருவாக்க பல துறைகளில் முடியவில்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் நான் சொல்வது ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அவருக்கு பதில் தான். அந்த வேலை காலியரகத்தானே இருக்கும். அவருடைய வாரிசுக்கு என்கிறபோது.....

12-40 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இறந்து போனவர் ஆசிரியராக இருக்கிறார். அவருடைய மகன் எட்டாவது படித்து இருக்கிறான். அவனை நான் எப்படி ஆசிரியராக்குவது, ஆகவே, அதற்கு கூட பயிற்சிப் பள்ளிகளில் படிக்கக்கூடிய தகுதி இருக்குமானால், அங்கே இரண்டு வருடங்கள், கருணை அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்பு கேட்டு, கிடைக்காதவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்து இருக்கிறோம், சில துறைகளில் அந்த வாய்ப்பும் சரியாக இல்லை,

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, அதே வேலை, அதே தகுதி உள்ளவர்களுக்கு கிடைக்காமல் இருக்கிறது வயர்மேனாக இருக்கிறார், அந்த வயர்மேன் தகுதி இருந்து.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மின்சாரத் துறையில் வாரிசுகளுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் பேர்களுக்கு வேலை போட்டு கொடுத்தார்கள். அதே தகுதி உள்ளவர்களுக்கே கொடுக்கவில்லை என்பதைத் தான் நான் சொல்கிறேன், அதே தகுதியிருந்தால், கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற பால்வளம், அச்சத் துறை, தொழிலாளர் நலன் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

பால் வளத் துறை இன்றைய தினம் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உறுதுணையாக இருந்து பல முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறார்கள். எல்லா பகுதிகளிலும் பால் சீராக வழங்குவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, மேலும் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு இந்த அறிக்கையில் பல கருத்துக்களை அவர்கள் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். பால் இன்றைய தினம் பயன்படுத்தாத இடமே இல்லை, சிறு கிராமமாக இருந்தாலும், பெரிய நகரமாக இருந்தாலும் எல்லாருடைய வீடுகளிலும் இன்றைய தினம் பால் பயன்படுத்தப்படுகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, அத்துறையின் வளர்ச்சியை மனதில் கொண்டு, அதிகம் பால் உற்பத்தி செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் பால் மாடு வளர்ப்பதற்கு ஊக்கம் இருப்பவர்களுக்கு பரல் மாட்டை வழங்க வேண்டும். நாம் நிதி கொடுக்கிறோம், உதவி அளிக்கிறோம் என்று ஒரு பகுதியில் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கருதி, வரவேற்பு இல்லாத இடங்களில் பால் மாடு வளர்ப்பதற்கு, பாலைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களானால் அது பயனற்ற முயற்சியாக போகக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். எங்கெல்லாம், வாய்ப்பு இருக்கிறதோ, உற்சாகம் இருக்கிறதோ: மக்கள் விரும்புகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் பால் வளர்ப்புத் திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்வது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு விவசாயிக்கு பால் மாட்டை கொடுத்து, பாலை பெருக்குவதன் மூலம், அவன் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு இந்த அரசு மறைமுகமாக உதவி அளிக்கிறது.

பால் மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய அளவில் இன்றையதினம் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். கடந்த காலத்தில் ஈரோடு பகுதியில் பால் பவுடர் தயாரிக்கப்பட்டு, கோடிக்கணக்கான

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

ரூபாய் மதிப்புள்ள பால் பவுடர் பயன்படுத்த முடியாத நிலை இருந்ததை மாற்றி, அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு திறமையாக, செம்மையாக செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இன்றையதினம் பால் பவுடர் விற்பனை செய்வதற்கு இந்தியாவில் கல்கத்தா ஒன்று தான் இருக்கிறது. அதைத்தான் எல்லா மாநிலங்களும் நம்பி இருக்கின்றன. எவ்வளவு பால் உற்பத்தி செய்து, பால் பவுடராக்கினாலும் அதனை விற்பனை செய்வதற்கு கல்கத்தாவை நம்பியிருக்கிற நிலை இருக்கிறது. இன்றையதினம் எவ்வளவு பால் பவுடர் கல்கத்தாவிற்கு அனுப்பி இருக்கிறீர்கள்? அந்த மார்க்கெட் நம்மை விட்டுப் போய்விடாமல் இருக்க ஏற்பாட்டை செய்து வருகிறீர்களா? சென்ற ஆண்டு எவ்வளவு உற்பத்தியானது? இந்த ஆண்டு எவ்வளவு ஆகிறது? அடுத்த ஆண்டு எவ்வளவு பால் பவுடர் அந்தப் பகுதிக்கு விற்க இருக்கிறீர்கள் என்ற விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பால் மிச்சப்படாத நேரத்தில் கூட பாலை வாங்கி, பதப் படுத்தி, பவுடராக்கி அந்தப் பகுதிகளுக்கு விற்று நல்ல இலாபம் அடையக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அப்போது தான் பாலை வாங்குவதற்கு, பதப்படுத்துவதற்கு உங்களால் முடியும் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாலைப் பதப்படுத்த நிலையங்கள் இல்லை. பால் வாங்கினால் போதுமான பணவசதி இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பீர்களானால், பால் பவுடர் மார்க்கெட் நம்மை விட்டு பிற மாநிலங்களுக்குப் போகிற சூழ்நிலை ஏற்படும். திடீரென்று பால் உற்பத்தி பெருகி, பால் பவுடர் நம்மிடம் ஸ்டாக் இருக்கிறபோது, அதை விற்கமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-45 மணி

நம்முடைய சென்னை நகரில் தானியங்கி பால் வழங்கும் நிலையங்களில் நிறையக் களவு போகிறது. மீட்டரிலே கொஞ்சம் குன்றுபடி செய்து, தகுந்த அளவோடு பால் விற்பனை செய்யவில்லை என்று பல புகார்கள் இன்றையதினம் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். பைகளிலே அடைக்கின்ற பாலின் அளவு கூட குறைந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்பது பரவலாக சென்னை நகரத்திலே பேசப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு முக்கியக் காரணம், பால் பைகளைத் தயாரித்துக் கொடுக்கின்றவர்கள் தகுந்த முறையிலே நல்ல தரமுள்ள பைகளிலே அடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு தரப்படவில்லை. தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு குறைந்தபட்சம் நீங்கள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கு பால் பைகளைத் தயாரிப்பதற்கு கொடுப்பதாலே இந்தச் சங்கடம்

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

கள் வருகின்றன. அவர்கள் ஏதோ செல்வாக்கு படைத்த ஒருவராக இருப்பதாலே, அங்கே அவர்கள் பணம் பெறுவதற்குக் கூட சொல்கிறார்கள். திடீரென்று இத்தனை ரூபாய் எங்களுக்குக் கொடுங்கள், இத்தனை பைகள் உங்களுக்கு வருகிறது என்று சொல்கிறபோது, அதைச் சரி பார்க்காமல், எடை பார்க்காமல், தரம் பார்க்காமல் கூட அவர்களுக்கு அந்த செக் வழங்கப்படுகிறது. இவ்வளவு பெரிய செல்வாக்கு படைத்தவர்கள் இன்றைய தினம் அந்தப் பைகளை பால் வழங்கு அலுவலகத்திற்கு வழங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவைகள் தரமுள்ள பைகளாக இல்லை. பக்கத்திலே உள்ள, அண்டை மாநிலத்தில் உள்ளதை நீங்கள் எடுத்துச் கொள்வீர்கள் என்று சொன்னால், பல சிறு தொழில்களைச் செய்கின்றவர்களுக்கு பரவலாக கொடுக்கிறார்கள். ஒருவருக்கே ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு அந்த ஆர்டரைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, 25 லட்சம், 15 லட்சம், 10 லட்சம், 5 லட்சம் என்ற அளவிலே சிறுதொழில் நிறுவனங்களுக்கு கொடுப்பீர்கள் என்று சொன்னால் அவைகள் தரமுள்ளவைகளாகவும் இருக்கும். குறைந்த விலையிலே கூட உங்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தித் தரும். எனவே இந்தத் துறையைக் கவனிக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கண்காணிப்பு செய்து, நல்ல முறையில், சரியான முறையில் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு ஒரு தனியார் துறைக்கு இந்த பால் பைகளைத் தயாரிப்பதற்குச் கொடுக்கப்பட்டபோது சில தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. அதற்குக் கூட அந்த ஒப்பந்தம் அடிப்படையிலே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. முறையாக அவர்கள் ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்திடாமல், அவர்கள் தனியாகப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் அந்தப் பைகளை வழங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது. முழுக்க முழுக்க அந்தப் பைகளை வாங்குகிறபோது, மொத்தம் நூற்றுக்கு நூறு கான்ட்ராக்ட், அதாவது டெண்டர் மூலமாக நீங்கள் வாங்குவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். 25 சதவீதம் அந்த இலாக்காவிலே இருப்பவர்கள் தானே பேசி, நேரிடையாகப் பேசி, பெற்றுக் கொள்ளலாம், 75 சதவீதத்தை டெண்டர் மூலம் பெறலாம் என்று இருப்பதை மாற்றி, முழுக்க முழுக்க எல்லாமே டெண்டர் மூலம் பெறுவதற்கு நீங்கள் முயற்சி எடுத்தால், குறைந்த விலையில் தரமுள்ளதாக, நல்லவிதமாக, காலாகாலத்திலே கிடைக்கும். நல்ல முறையிலே, சரியான முறையிலே அந்த விநியோகம் நடப்பதற்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அச்சத்துறை. இந்த அச்சத் துறையிலே இன்றைய தினம் நம்முடைய இலாக்கா பல பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தேடித் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முயற்சியின் அடிப்படையிலே

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

பல மாவட்டங்களிலே அச்சுத் துறை கிளை அச்சகங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் பல இடங்களில் பார்த்தால், 180 பேர்கள், 200 பேர்கள்—பல வட்ச ரூபாயிலே கட்டி, அங்கே கோடவுன்கள் எல்லாம் ஏற்பாடு செய்து, 500 பேர்களுக்கு மேலே வேலை செய்யக்கூடிய அளவிற்கு வசதி, வாய்ப்பு இருந்தம்கூட 150 பேர்கள், 200 பேர்கள், 100 பேர்கள்—என்ற அளவிலேதான் அந்தக் கிளை அச்சகங்கள் இருக்கும் என்று சொன்னால், எந்த அளவிற்கு நாம் வேலை வாய்ப்பினைத் தேடிக்கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

சென்னை நகரத்திலே மட்டும் 3 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். பல கிளை அச்சகங்களில் மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற கிளை அச்சகங்களில் மிகக் குறைவான எண்ணிக்கையிலேதான் இருக்கிறார்கள். அதிலேகூட ஆள் சேர்ப்பதிலே சில தவறுகள் நடக்கின்றன. சென்ற முறை இந்த எலக்ஷன் சமயத்திலே 200, 300 பேர்களுக்கு மேலே பெண்களை வேலைக்கு எடுத்தார்கள், தற்காலிகமாக. தற்காலிகமாக முதலிலே வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டது. பிறகு 1 மாதம் எக்ஸ்டன்ஷன் என்று சொல்லி கொடுக்கப்பட்டது. பிறகு நிரந்தரம் என்று சொல்லி நிரந்தரமாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த 3 நிலைகளிலேயும் தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. இதை அரசு உணர்ந்து சரிசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நமக்கெல்லாம் அச்சிட்டுக் கொடுக்கின்ற புத்தகங்களில் உள்ள அச்சுக்களைப் பார்க்கிறபோது, இது ஏதோ ஹைதர் அலி காலம் என்று சொல்வார்களே, அதைப்போல அந்தக் காலத்திலே வாங்கப்பட்ட அச்சுக்களாக இருக்குமோ என்று எண்ணக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது. இன்றைய தினம் இந்த பிரிண்டிங் அண்டு டெக்னாலஜியிலே நாம் மிக அட்வான்சாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். பல துறையிலே நுணுக்கமாக, நல்லவிதமாக, கண்ணைப் பறிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அச்சுக்கள் எல்லாம் வந்திருக்கிறபோது, இந்த அச்சுக்களை எங்கே கண்டுபிடித்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஒரு பக்கத்திலே பார்த்தால் படிக்கக்கூடிய அளவிற்கு இல்லை. நிறையப் பிழைகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தவறுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது? குறிப்பாக சட்டமன்றத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற, ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றவைகளிலே பாதிப் பிழைகள் திருத்தித் திருத்தி கையாலே எழுதப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்கு அச்சுக்கே போகவேண்டாம். கையினாலே எழுதி இதை நமக்குக் கொடுத்திருக்கலாம் என்று இந்தச் சமயத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. கோ. பூவராகன்]

நாம் எல்லாம் பேசுகின்ற பேச்சுக்களை எல்லாம் அச்சடித்து புத்தகங்களாக எங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதிலே பார்த்தால், 10 பக்கங்களுக்கு வெள்ளையாக இருக்கிறது. அச்சே இல்லை. எங்களுக்கு வருகிற புத்தகங்களிலே அப்டீயிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக அந்தத் துறை இலாக்கா அதிகாரிகளுக்கு எழுதியிருந்தும் கூட அது இன்னும் திருந்திப்பாடாகத் தெரியவில்லை. இதிலே எங்கே கோளாறு இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து, நல்லவிதமாக, குறைந்தபட்சம் சட்டமன்றத்திற்குக் கொடுக்கின்ற புத்தகங்களையாவது சரியான முறையிலே அச்சடித்து, அதாவது குறுகிய காலத்திலே நல்ல விதமாக அவரவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்குண்டான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சட்டமன்றம் நடக்கின்ற சமயங்களிலே கூட பல பதிப்புகள் அங்கே அச்சிடப்படுகின்றன. சில மோசமாக இருக்கின்றன. சிலவற்றில் ஒரு எழுத்திற்கும் இன்னொரு எழுத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால், தொடர்பு இல்லாத அளவிலே இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூட நன்றாகத் தெரியும். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அறிக்கை படிக்கின்றபோது, எந்த அளவிற்கு கஷ்டப்பட்டார்கள், கிரமப்பட்டார்கள் என்று. ஒரு பக்கத்திலேயிருந்து அடுத்த பக்கத்திற்குப் போய்விட்டார்கள். தொடர்பு இல்லை.

12-50 மணி

தொடர்பு இல்லாமல் எண்ணற்ற தவறுகள் நடக்கின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் நிறைய நல்ல 'டெக்னாலஜி' வளர்ந்திருக்கிறது. நல்ல பயிற்சி பெற்ற நபர்களும் கிடைக்கிறார்கள். அப்படி எல்லாம் இருக்கும்போது இந்தத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்கு என்னென்ன முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? முன்னேற்றம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை, அரசாங்கம் கொடுக்கிற எல்லாப் புத்தகங்களும் காலாகாலத்தில் சேரவேண்டிய இடத்திற்குப் போய்ச் சேரவேண்டும். தற்போது அந்த நிலை இல்லை; பெருத்த தாமதம் ஏற்படுகிறது. இனிமேலாவது அச்சிட்டு, குறித்த காலத்தில் போய்ச் சேருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு நிறைய 'ஸ்டேட்மென்ட்ஸ் பிரின்ட்' செய்யப் படுகின்றன. அதைப்போல நிர்வாக அறிக்கைகள் நிறைய அச்சிடப்படுகின்றன. அவற்றை எல்லாம் ஏன் நம்முடைய அச்சுக் கத்தில் பிரின்ட் செய்யாமல் தனியாரிடம் கொடுத்து பிரின்ட் செய்கிறார்கள்? நம்முடைய அச்சுக்கத்திலே கொடுத்தால் இன்னும் ஏராளமானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். செலவு குறையும். போதுமான இடவசதி இருக்கிறது. நல்ல பயிற்சி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கொடுக்கலாம். அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலே பல்வேறு துறைகள் இருக்கின்றன. ட்ரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது. அதைப்போன்று பல துறைகள் இருக்கின்றன.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

அவற்றினுடைய அறிக்கைகள் புத்தகங்கள் எல்லாவற்றையும் தனியார் அச்சிடுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். தனியாருக்குக் கொடுப்பதனால் நிறைய பணம் விரயம் ஆகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் கணக்குவழக்குகூட இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அந்த வேலைகளை இந்தத் துறைக்குக் கொடுத்தால் பணம் விரயம் ஆவது தவிர்க்கப்படும் ; ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளும் வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இது போன்ற தவறுகள் நடக்காமல் இருப்பதற்கும் அரசாங்க அச்சகத்திலே துரிதமாகப் பணி நடைபெறுவதற்கும் புதிய 'மெஷினரீஸ்' வாங்க வேண்டும். இப்போது பழைய மெஷினரீஸ்தான் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலேகூட சொன்னார்கள். புதிய மெஷினரீஸ் வாங்கப்படும், வாங்கத் தயாராக இருக்கிறோம் ; நல்லமுறையில் அச்சிட்டு வழங்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக பல இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்குகிறோம் என்று சொன்னது அந்தக் குறிப்பிலும் இருக்கிறது. அதேதான் இந்த ஆண்டுக் குறிப்பிலும் இருக்கிறது. அதற்கு என்ன முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? எவ்வளவு மெஷினரீஸ் வாங்கப்படும்? ஏற்கெனவே எவ்வளவு வாங்கப் பட்டிருக்கிறது? இதற்கு வெளிநாட்டு மெஷினரீஸ் தேவையில்லை. இந்திய நாட்டிலே தயாரிக்கப்பட்டவையே போதுமானது. ஆகவே, இந்திய நாட்டிலே கிடைக்கிறது, நல்ல பயிற்சி பெற்ற வர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களை வைத்து நல்ல முறையிலே அச்சிட்டு வழங்கும் பணியை இந்தத் துறை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இந்தத் துறையிலே பயன்படுத்தும் காகிதம் கூட தரமானதாக இல்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய எங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற காகிதம்கூட எழுதுவதற்கு வசதியாக இல்லை. நமக்கே இப்படித்தான் இருக்கிறது என்றால் மற்றவர்களுக்கு எப்படி இருக்கும்? நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பேனா வைத்து எழுதுவதற்கு ஏற்றதாக, தரமானதாக காகிதம் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்தத் துறையிலிருந்து 'கவர்' கொடுக்கிறார்கள். அச்சகத்திலிருந்து செய்து கொடுக்கிற அந்தக் கவர் எப்படி இருக்கிறது என்றால் கவர் உள்ளே பேப்பரைப் போட்டால் தனியாக வெளியே வந்துவிடும். அப்படி இருக்கிறது. 'லெட்டர் பேட்' கொடுக்கிறார்கள். தரமான காகிதமாக இல்லாத காரணத்தால் அதை நாங்கள் பயன்படுத்த முடியவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நல்ல காகிதத்திலே அச்சடித்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நல்ல காகிதத்தைப் பயன்படுத்துவதில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை, அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. கோ. பூவராகன்]

அடுத்தபடியாக இருப்பது தொழிலாளர் நலத் துறை. எனக்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் வேகம் வேகமாக சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லுகிறேன். 15 நிமிடம்தான் எனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள்ளே முடித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்கிறேன். தொழிலாளர் நலத் துறையிலே, எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், நம்முடைய அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற உத்தரவுகளையும் சட்ட திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள். அரசாங்க உத்தரவுகளை நிறைவேற்றுகின்ற அதிகாரிகள் சரியாகத் தொழில் நிர்வாகங்களைக் கவனிக்காததுதான் இதற்குக் காரணமாக இருக்க முடியும். தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலே நிறைய உறுதி மொழிகளைச் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 3 மணித் துளிகளில் உங்களுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். 3 மணித் துளிகள் முடிந்தவுடன் அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்படுவார்.

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவரவர்களே, அதற்குள் முடித்து விடுகிறேன். நம்முடைய தொழிற்சாலைகளைப் பார்க்கும்போது—நிதி நிறுவனங்களை அணுகும்போதும் அரசாங்கத்தை அணுகும்போதும் தொழில் நிர்வாகிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? நிறையப் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கிறோம், தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியடைய உதவுகிறோம், அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். தொழிலை ஆரம்பித்தபின்னால் அவர்கள் சொன்னமாதிரி நடந்துகொள்கிறார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். தொழிலைத் தொடங்கிய பின்னால் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்தோம் என்று அவர்கள் எப்போதாவது சொல்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இத்தனை பேர்களை நியமித்திருக்கிறோம், இத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறோம், இன்னினாருக்கு இவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கிறோம், ஊதிய உயர்வு இவ்வளவு கொடுக்கிறோம் என்று அவர்கள் எப்போதாவது சொல்லியிருக்கிறார்களா? இல்லை.

தற்போது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க தொழிலாளர் நலத் துறை அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அந்தந்த மாவட்டத்தில் தொழிலாளர் நல இலாகா இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். யாராவது தவறு செய்தால் அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொல்லி கண்டிக்க வேண்டும். கண்டிக்க முயற்சி

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

செய்தாலே ஓரளவுக்கு நன்றாக இருக்கும் ஆனால் இப்போது தொழிற்சாலைக்கும் அவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாற வேண்டும்.

இத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்போம் என்று சொல்லி தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தீர்களே, அந்த அளவுக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டால் அடுத்த வருஷம், அடுத்த வருஷம் என்று சொல்லி, மேலும் மேலும் பணத்தைப் பெற்று, வேறு தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறார்களே தவிர ஏற்கெனவே தொடங்கிய தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வது கிடையாது. வேறு தொழில் தொடங்கி மேலும் இலாபம் சம்பாதிக்க முயற்சி செய்கிறார்களே தவிர இருக்கின்ற தொழிலை மேம்படுத்தும் முயற்சி இல்லை. அதனால் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, நம் முடைய தொழிலாளர் நல இலாகா துருவித் துருவி கேட்டறிந்து எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திலே பதிவு செய்கின்ற முறையை சற்று மாற்றியமைக்கவேண்டும். எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வேலை தேடி பதிவு செய்கின்ற நிலைமை பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறது. அப்படி பதிவு செய்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் போது, குறிப்பாக தொகுப்பு முறையில் வேலை கொடுக்கும் போது, அரிசனங்களுக்கு இத்தனை சதவீதம், மற்றவர்களுக்கு 20 சதவீதம், 30 சதவீதம் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட இலாகாவுக்கு வேலைக்கு ஆள் எடுக்கும்போது அந்தக் குறிப்பிட்ட வகிதாசாரத்தில் வேலைதேடி பதிவு செய்தவர்களை அனுப்பிவைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்; அவ்வாறே அனுப்புகிறோம் என்று வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திலும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் சில சிக்கல்கள் வருகின்றன. ஆகவே, வேலைதேடி பதிவு செய்து காத்திருப்பவர்களுள் 'ரீ ரெஜிஸ்டர்' செய்ய வேண்டும். சரியான முறையிலே அது பதிவேட்டிலே இருக்க வேண்டும். சில பேர்களுக்கு, மாவட்டங்களிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு, 20 வருஷங்களாகியும்கூட, வேலை வாய்ப்பே இல்லை. அவர்களுக்கு வயது கடந்து போய் விட்டது. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, அந்த மாதிரி இருக்கின்றவர்களுக்கு முன்னுரிமை தந்து பாதுகாப்பு தரவேண்டுமென்பது தான். இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-55 மணி

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பால்வளத் துறை, தொழிலாளர் நலன், எழுது பொருள் அச்சுத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தொழிலாளர்கள் பெரும் பங்கு ஆற்றிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். தொழில் வளர்ச்சிக்கும், விவசாய வளர்ச்சிக்கும் தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பாக இருந்து பணியாற்றி வருகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் சுமுகமான உறவு இருந்தால்தான் இந்த மேம்பாட்டை நாம் அடைய முடியும். தொழிற்சங்கங்களும், அரசாங்கமும் தொழிலாளர்கள் நலம் காக்க ஒரு பாலமாக அமைய வேண்டும். தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை அமுல்படுத்துவது, தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் நடக்கும் பேச்சுவார்த்தைகள் சுமுகமாக இருந்து, கோரிக்கைகளைத் தீர்க்கப் பாடுபடுவது, மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறப்பது, தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தினரிடையே சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்துவது தொழிற்சாலைகளைத் திறந்து வேலைவாய்ப்பை உயர்த்துவது போன்றவற்றைச் செய்வது அரசின் கடமையாகும். மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறந்துள்ளதாகவும் அரசு பல முயற்சிகள் எடுத்துள்ளதாகவும் இந்தக் கொள்கைக்குறிப்பிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கோவையிலே சுமார் 6 ஆண்டுக்காலமாக, மூடிக் கிடக்கின்ற ராதாகிருஷ்ணர் மில், ஜனார்த்தனா, பவானி, ஜெயலட்சுமி, மது ஸ்பின்னிங் போன்ற மில்கள் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. அங்கு வேலை செய்யும் 6,000-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பசி, பட்டினி, போன்ற கொடுமையால் இன்னும் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு இன்னும் கவனிக்கவில்லை.

சென்னையில் டபிள்யூ. எஸ். இன்டஸ்ட்ரிஸ் என்ற நிறுவனம் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் போனஸ் முதலியவை வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றன. புதிதாக ஒரு பொம்மை சங்கத்தை அங்கே நிறுவி, அந்தச் சங்கத்தின் மூலமாகத் தொழிலாளர்களைப் பிரித்தாளுகிற சூழ்ச்சியை அந்த நிர்வாகமே செய்கின்றது. இது போன்ற சூழ்ச்சியையும், அந்த நிர்வாகத்தின் கோட்பாட்டையும் அரசு ஆதரிக்காமல், தொழிலாளர்களுக்கு நல்வாழ்வு கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் போனஸ் பெற்றுத் தர அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரண நிதியாக, ரூ. 35.25 இலட்சம், 1989-ல் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். ஆனால், அந்தத் தொகையானது தொழிலாளர் நல நிதியிலிருந்து தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் வீடு கட்ட வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய நலனுக்காக அந்த நலநிதியிலிருந்து செலவிடலாம். அவர்கள் ரூ. 1, ரூ. 2 என்று சேர்த்த பணத்தை, இப்படிக்கொடுப்பதைவிட, முதலமைச்சருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு] [1990 ஏப்ரல் 12]

கொடுப்பதுதான் முறை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், இங்கே கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லும்போது, முதல் அமைச்சர் நிதியிலிருந்து கொஞ்சம் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது, இந்த ரூ. 35 இலட்சம் மட்டும் ஏன் இதிலே இருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அந்தப் பணத்தை, தொழிலாளர் நல நிதிக்கே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர் நல நிதியை இப்படிக் கொடுப்பதைப் பார்க்கும்போது, கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைத்த கதையாக இருக்கிறது என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சங்கங்கள் அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருப்பது வீண் குழப்பங்களையும் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் உருவாக்கத் தான் செய்கின்றன. சங்கத் தலைவர்களும் சமூகமான ஒரு உறவை தொழிலாளர் மத்தியிலே உருவாக்கப் பாடுபடவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, இன்னொரு சங்கத்தை உடைத்து, தங்கள் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று நினைப்பது, “பாலைக் கறப்பதற்குப் பதிலாக, மடி அறுப்பதற்குச் சமமாக இருக்கிறது” இது போன்ற தொழிலாளர்களுடைய மோதலை உருவாக்குவதும் அடியாட்களை வைத்து, தொழிலாளர்களை அடக்க முயற்சிப்பதும் நடைமுறைப் பழக்கமாக இருக்கிறது. அதற்கு இந்த அரசு ஆதரவளிக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். டி.வி.எஸ். சூகி என்ற நிறுவனத்தில் இப்பொழுது கதவடைப்பு நடக்கின்றபொழுது இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள், தி.மு.க. சங்கம் ஒன்று இருக்கிறது என்று.

13-00 மணி)

நான் அதைச் சொல்லவிரும்பவில்லை. ஆனால் அங்கே வேலைக்குச் சென்ற தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடைக்காமல் அவர்கள் பஸ்ஸிலே போகும்போது கூட பஸ்ஸை ‘ஆகிட்’ விட்டு எரித்த கதை எல்லாங்கூட அங்கே இருக்கிறது. இது தொழிலாளர்களுக்குப் போதுமான (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் இன்று மாலை 16-00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 13-00 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

1990 ஏப்ரல் 12]

16-00 மணி

மாலை 16-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அம்பாசமுத்திரம் மதுராகோட்ஸ் நிறுவனத்தில் ஓய்வு பெற்ற 3 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு பணிக்கொடை பாக்கித் தொகையை அந்த நிறுவனம் வழங்க வேண்டி உள்ளது. அரசு பணிக் கொடைச் சட்டம் 9-வது பிரிவின் படி அந்த நிறுவனத்தின் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்க காலதாமதம் செய்து வருவதால் அந்த ஓய்வு பெற்ற தொழிலாளர்கள் பணிக் கொடை பாக்கியைப் பெற முடியாமல் பல்வேறு போராட்டங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். அந்தப் பணிக்கொடையை சீக்கிரமாகக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முறைப்படுத்தப்படாத அனைத்து ஈட்டுறதித் தொழிலாளர்களின் நலனைப் பாதுகாக்க இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது என்று இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது வெறும் வார்த்தையாகத்தான் உள்ளது. ஏனென்றால் இப்போது தமிழகத்திலே அன்-ஆர்கனைஸ்டு லேபர் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் பலர் ஏராளமான அளவில் ஏழைகளாக, நிலமற்ற விவசாயிகளாக, கூலிகளாக, கல் உடைப்பவர்களாக, மூட்டை தூக்குபவர்களாக இது போன்ற வேலை செய்பவர்களே அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எந்த விதமான பணிப் பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறைந்தபட்சக் கூலியைக்கூட பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். முந்தைய அரசு கொண்டுவந்த ஈட்டுறதியுடன் இணைந்த ஓய்வு ஊதியத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்திலே ஒவ்வொருவரும் 10 ரூபாய் கட்டி, அவர்கள் இறந்தால் பத்தாயிரம் ரூபாயாக கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது. ஆனால் இடையிலே அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து விட்டதனால் கட்டிய பணம் என்ன ஆனதோ, திருப்பிக் கிடைக்குமோ என்ற நிலையிலே அவர்கள் ஐயப்படுகிறார்கள். ஒரு காலத்திலே வங்கிகளோ அல்லது சீட்டுக் கம்பெனிகளோ முறிந்து போனால் அந்தக் கம்பெனிகளிடமிருந்து பணத்தை மக்கள் டெற முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது. அது போல் அரசாங்கமே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய காலகட்டத்தில் அதைத் திருப்பி கொடுக்காமல் இருப்பது மக்களுக்கு அரசாங்கத்தின் மேலேயே ஒரு ஐயப்பாடு எல்லாம் எழக்கூடும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே அந்தத் தொகையை சீக்கிரமாக எவ்வளவு துரிதமாகக் கொடுக்க முடியுமோ அதை முழுவதுமாக அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்.

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

[1990 ஏப்ரல் 12]

அடுத்து பீடித் தொழிலாளர்கள். எங்கள் பகுதியிலே பீடித் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே பீடித் தொழிலாளர்கள் மிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள். தமிழகம் முழுவதும் 5 லட்சம் பீடிக் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிகமான பேர்கள் ஆலங்குளம் பகுதியிலே அந்தத் தொழிலைத்தான் நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் இப்போது மிகவும் அல்லலுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அந்த பீடி கம்பெனிகள்—ஒரு கம்பெனி என்று சொல்ல முடியாது—ஒட்டு மொத்தமாக அனைத்துக் கம்பெனிகளும் வாரத்தில் 3 நாட்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே பீடி இலைகளையும் பீடித் துளிகளையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றன. அதிலும் நல்ல இலை கொடுக்கப்படாததால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் வெளியே இருந்து வாங்கி பீடியைச் சுற்றித் தரவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது. இப்படி வெளியே வாங்கிச் சுற்றுவதால் அவர்கள் மிகவும் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் தங்கள் கையிலிருந்து பணத்தைச் செலவழிக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் 3 நாட்களுக்கு மட்டுமே வேலை கொடுப்பதால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். முக்கியமாக தாய்மார்கள், 90 சதவீதம் பெண்கள்தான் இந்த பீடி சுற்றும் தொழிலை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்களுடைய அவல நிலையைப் போக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்க அங்குள்ள ஒவ்வொரு கம்பெனிக்கும் ஆணையிட்டு 6 நாட்களுக்கு அதாவது வாரத்தில் ஒரு நாள் வீவு போக 6 நாட்களுக்கும் அவர்களுக்கு அந்தத் தொழிலில் வேலை வழங்குவதற்கு ஏற்பாட்டைச் செய்து, அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு என்ற வகையில் ஆயிரம் பீடிக்கு 20 ரூபாய் என்ற வீதத்தில் ஊதிய உயர்வையும் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு முன் வர வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம். இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலே சுமார் 31 லட்சம் வேலை இல்லாத அதாவது ரெஜிஸ்டர்ட் அன்-எம்பிளாயிட் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிலே வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அன்-ரெஜிஸ்டர்ட் என்ற வகையிலே வேலை இல்லாதவர்கள் ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும்கூட 31 லட்சம் பேர்கள் இப்படி இருந்தும் கூட இன்றைக்கு மக்கள் நலப் பணியாளர்கள் என்ற முறையிலே சுமார் 25 ஆயிரம் பேர்களை தமிழகத்திலே நீங்கள் நியமித்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அவர்கள் உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். உங்களுடைய கட்சியினுடைய தொண்டுக்காக நீங்கள் இப்படி 25 ஆயிரம் பேரை எடுப்பது எந்த வகையிலே நியாயம்? ஏனென்றால் வேலை

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

வாய்ப்பு அலுவலகத்திலே 31 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள், இவர்கள் எல்லாம் என்ன நினைப்பார்கள் என்று நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். அப்படி ஆண்டுக்கணக்காக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவு செய்துவிட்டு ஒரு நாளைக்கு ஒரு இன்டர்வியுவாவது வராதா என்று, ஒரு கம்பெனியிலிருந்து வராதா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்த வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களிலே பதிவு செய்தவர்களுக்கு நீங்கள் என்ன பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இதுபோன்ற நிலைமை தமிழகத்திலே உருவானால் எப்படி உங்களை மக்கள் நம்புவார்கள். இப்படி வேலை வாய்ப்புக்காக வேலை தேடி அலைந்துக் கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அந்த வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களினால் என்ன பயன் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலே சிலர் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கு அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள், பல கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அது தவிர இந்த வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் இருந்து என்ன பயன் என்பதை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல அயல் நாட்டு வேலை வாய்ப்பு நிறுவனம் என்று ஒன்று இங்கே

16.05 மணி

இருக்கிறது. இந்த வேலை வாய்ப்பு நிறுவனத்தின் மூலமாக வெளிநாட்டில் சென்று வேலை செய்பவர்களுக்கு 1989 வரை சுமார் 116 ஆட்களுக்குத்தான் வேலை கொடுத்திருப்பதாக இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தனியார் முகவர்கள் மூலமாக ஏராளமாக அனுப்பப்படுகிறார்கள். அப்படி அனுப்பப்படுகிறபோது பலர் இந்த நாட்டிலே ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். இப்படி பல ஏழை மக்கள் சுமார் 20,000, 30,000 என்று கொடுத்து வெளிநாட்டிலே வேலை கிடைக்கும் என்று நம்பி இப்படி மோசம் போய் இருக்கிறார்கள். அயல் நாட்டு வேலை வாய்ப்பு நிறுவனம் என்று நிறுவியும்கூட இந்த இழிநிலை தமிழகத்திலே இருக்கின்றதே இதை நீங்கள் அகற்றுவதற்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இப்பொழுது ஏழையாக அன்-ஆர்கனைஸ்டு லேபர் என்று சொல்லக்கூடிய மக்கள் கிராமத்திலேயும் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வருமானமும் மிகவும் குறைவு. மிகவும் குறைந்த வருமானத்தில் உள்ள அவர்கள் மலிவு விலையில் வாங்கக்கூடிய அரிசியை ஒரு ரூபாய் கூட்டியிருக்கிறீர்கள். இந்த அரிசியை ஒரு ரூபாய் கூட்டி இருப்பதனால் பாதிக்கப்படுவது ஏழைத் தொழிலாளர்கள்தான். அதுமட்டுமல்ல, கிராமத்திலே வாழ்கின்ற ஏழை விவசாயிகள், கூலித் தொழிலாளர்கள்தான் இதனால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை மனதிலே கொண்டு அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டும்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு] [1990 ஏப்ரல் 12]

அதுமட்டுமல்ல. கள்ளச் சாராயப் பேர்வழிகள் இந்த ஏழை மக்களை வாட்டி வதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை மக்களிடமிருந்து பணத்தை எல்லாம் உறிஞ்சி விட்டார்கள். அதுபோக இப்பொழுது அரசாங்கமே மலிவு விலை மதுவை இங்கே அமல்படுத்தப் போகிறார்கள். இந்த மலிவு விலை மதுவையும், கள்ளச் சாராயத்தையும் கிராமங்களிலே கொண்டு சென்றால் ஏழை மக்கள் எவ்வளவு பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நீங்கள் நினைத்துப் பார்த்து மதுவிலக்கை தீவிரப் படுத்த வேண்டும் என்று உங்கள் மத்தியிலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. பால்வளத்துறையிலே நீங்கள் பாலினுடைய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அதே போல குறைந்த விலையிலே பால் விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். பால்வளத்தைப் பொருத்தவரையிலே, கிராமங்களிலே இப்பொழுது பால்வள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. பால்வள கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பல முறைகேடுகள் நடக்கின்றன. நீங்கள் கண்காணிப்பாளர்கள் என்று 5 பேர்களை நியமித்திருக்கிறீர்கள். அந்தக் கண்காணிப்பாளர்கள் உங்கள் கட்சிக் காரர்களாக இருக்கிறார்கள். நன்றாக, திறமையாக செயல்படுகின்ற பல சங்கங்கள் இன்று கிராமங்களிலே நொடித்துப் போகக்கூடிய அளவிலே உங்களுடைய தலையீடு அதிகமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராமசுப்பு அவர்கள் சொல்கிறார்கள், கிராம பால் உற்பத்தியாளர் சங்கத்திலே ஐந்து பேர்களைக் கொண்ட கண்காணிப்பாளர் குழு ஒன்று அமைத்திருப்பதாக. எந்தப் பால் உற்பத்தியாளர் சங்கத்திலும் கண்காணிப்புக் குழு இன்னும் அமைக்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரியாக 10 மணித் துளியில் அடித்துவிடுவேன். முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : எங்கள் தொகுதியிலே கங்கைகொண்டான் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கே யாதவர் குலமக்கள் ஒரு கிராமத்திலே வாழ்கிறார்கள். அங்கே நடராஜ கோனார் என்பவர் எங்கள் கட்சிக்காரர். அவர் தலைமையிலே ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் அங்கே அமைந்திருந்தது. அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கமானது சிறப்பாக அந்த கிராம மக்களுக்கு, அதுவும் பெண்களுக்கு முக்கியமாக நல்ல பணி ஆற்றிக் கொண்டிருந்தது. அவர்களுக்கு மாடுகளை எல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்து சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த அந்தச் சங்கத்தை எப்படியாவது ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காக

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

உங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் அங்கே செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதில் கண்காணிப்புக் குழு என்று இரண்டு பேர் இருந்தார்கள் என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். அவர்கள் இப்படி ஒரு மோசமான முறையிலே அவர்களை எப்படியாவது அடித்துவிட வேண்டும் என்பதற்காக வெளியூர்க்காரர்களைக் கொண்டு வந்து அவர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். இப்படித் தாக்கியிருப்பதை போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே சொன்னபோதிலும் கூட அவர்கள் அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : உள்நூலில் நடக்கின்ற தகராறுக்கெல்லாம் பால்வளத் துறையா பொறுப்பு ஏற்க முடியும் ?

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபோன்ற நிலைமைகள் எல்லாம் இருப்பதால் சத்தான பால் உற்பத்தியெல்லாம் தடைபடுகிறது என்பதைத்தான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு மணித் துளிதான்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மேலும் அச்சுத் துறை பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே வெளியிருக்கின்ற கொள்கைக் குறிப்பை எல்லாம் நாம் பார்க்கின்றபோது, சில நேரங்களிலே கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது. அந்த எழுத்துக்கள் எல்லாம் சரியாகத் தெரியவில்லை. சரியாகத் தெரியாததால் படிக்கவே கஷ்டமாக இருக்கிறது. எழுது பொருள் அச்சுத் துறை என்று கொள்கைக் குறிப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். அது தெளிவாக இருக்கிறது. இது போன்ற நிலைமைகள் இங்கே இருக்கக் கூடாது. என்னை மாதிரி இருக்கின்ற ஆட்களாலே படிக்க முடியவில்லை என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஐயா தீட்சிதர் அவர்களால் எப்படித் தான் படிக்க முடியுமோ என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கொள்கைக் குறிப்புகளை எல்லாம் படிக்கும்பொழுது கொஞ்சம் அழகாகத் தெளிவாகப் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்குள்ள புரொசீடிங்ஸ் எல்லாம் லைப்ரரியில் இருக்கிறது. லைப்ரரியில் இருக்கின்ற கால்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்து புரொசீடிங்ஸ் எல்லாம் மிகவும் அருமையாக பைண்ட் பண்ணி வைத்திருந்தார்கள். அட்டை எல்லாம் கிழியாமல் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போதுள்ள புரொசீடிங்ஸ் எல்லாம் பார்த்தால் உடனடியாக கிழிந்து போய்விடும் நிலையில் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல.....

16-10 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முடித்து விடலாம்.

[1990 ஏப்ரல் 12]

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு காப்பி எல்லாம் அனுப்பும்போது மிகவும் லேட்டாக அனுப்புகிறார்கள். அதையும் கொஞ்சம் சீக்கிரம் அனுப்ப வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மேலும் அங்கு பணிபுரிகின்ற ஊழியர்களுக்கு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவ்வளவுதான். முடியுங்கள். வாக்கியத்தை முடிக்கத் தெரிய வேண்டும். இல்லை யென்றால் நான் முடித்து விடுவேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி நான் இத்துடன் முடித்து விடுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பி. எச். பாண்டியன் இயன்றவரை சுருக்கமாக. (குறுக்கீடு) “point of order-ஐத் தவறாகப் பயன்படுத்தினீர்கள் என்றால் ஜென்மத்திற்கும் “point of order” இருக்காது. திரு. ஆர். சிங்காரம்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : பால்வள சங்கத்தைப் பற்றி உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பால்வள சங்கத்தை புதியதாக அமைக்கின்றார்கள். அதற்கு சீப் புரோமோட்டர் என்று ஒருவர் தலைமையிலே 5 பேர் கொண்ட குழு அமைக்கிறார்கள். அந்தக் குழு அமைப்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரையும் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்து, அத்தனை பேரையும் கட்சி சார்பாகப் போட்டு பதியப்பெறுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ‘Point of order’ என்றால் புதிய ஒரு கருத்தைச் சொல்வதற்காகவோ, புகுத்துவதற்காகவோ எழுப்பக் கூடாது என்பது விதி. நன்றாகப் படித்துப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். திரு. பி. எச். பாண்டியன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலன் மானியக் கோரிக்கையில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முற்படுகிறேன்.

மானியக் கோரிக்கை எண். 29-ல் தொழிலாளர் பெருமக்களுக்கு எந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு என்று தனியாக இங்கே ஏதாவது பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று நான் இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்த்தேன். தொழிலாளர் மக்களுக்கு உள்ளே நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக தொழிலாளர் இலாகாவை நிர்வகிப்பதற்கு அந்த டிபார்ட்மெண்டிற்கு காம்ப்லண்டு சுவருக்கு இங்கே மானியக் கோரிக்கையை நம்முடைய மாண்புமிகு

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அமைச்சர் அவர்கள் முன் வைத்திருக்கிறார்கள். இதை நான் இங்கே முதலில் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் தொழிலாளர் இல்லாமல் தொழிலாளர் நலனும் கிடையாது, ஒரு நாடும் வளர முடியாது. தொழிற்சாலைகள் இல்லாமலும் ஒரு தொழில் வளத்தை பெருக்காமலும் ஒரு நாட்டை டீன்னைற்ற டீடியாது. ஆகவேதான் நம்முடைய மானியக் கோரிக்கையில் லேபர் வேல்ட்பேர் என்று எழுதப்படாமல் லேபர் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழில் தொழிலாளர் நலன் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். மானியக் கோரிக்கையில் எழுதியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர் மக்கள் உழைத்து நம்முடைய நாட்டை முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் சென்றாலும், உழைக்காமல் இருப்பவர்களைப் பற்றி நாம் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது. அதிகமாக உழைக்கக் கூடிய தொழிலாளிகள் வாழக் கூடிய அளவிற்கு அவர்களால் சம்பளத்தைப் பெற முடியாமல் அவர்கள் வாழ்க்கையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நாம் மறுக்க முடியாது. 1948 ஆவது ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட மினிம் வேஜஸ் ஆக்ட் இப்போது இருக்கக் கூடிய இந்தக் கால கட்டத்திற்கு அது ஒரு மினிம் லிவிங் வேஜஸ் ஆக்ட்டாக இருந்திருக்க வேண்டும். வாழ்வதற்கு அது போதுமா என்றால் போதாது. அதிகமாக இருக்கக் கூடிய தொழிலாளிகளில் 10 சதவீதம், 15 சதவீதம் கேஷுவல் லேபராக எல்லாத் துறைகளிலும்—தனியார் துறையானாலும், அரசாங்கத் துறையானாலும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கேஷுவல் லேபர் ஸ்ஸுக்கு உரிமை கிடையாது. அவர்களுக்கு ரைட் கிடையாது. ஆண்டுக்கு 240 நாட்கள், இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்கு 480 நாட்கள் அவர்கள் பணியாற்றினார்களேயானால் ஒரு நற்சான்றிதழோடு சில நேரங்களில் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் தொழிற்சாலையின் நிர்வாகத்திற்கோ இல்லாவிட்டால் அரசாங்கத்தின் கருணைக்கோ ஏங்கிக் கொண்டு வாழக் கூடிய ஒரு கட்டாயம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கேஷுவல் லேபர் என்ற நிலையை ஏதோ கொஞ்ச காலத்திற்கு சட்டம் இருந்தாலும் இருக்கட்டும் அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்கி அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான் முதலிலே இங்கே வைக்கின்றேன்.

16-15 மணி

வேலை இருக்கின்ற அன்றைக்கு வேலை பார்ப்பதுதான் கேஷுவல் லேபர். இன்றைக்கு பெரிய, பெரிய பதவிகளில் இருந்தாலும் கூட சில நேரங்களில் நாள்தோறும் வேலை இருப்பது கிடையாது. என்றைக்காவது தான் வேலை உண்டு. ஏன், நம்முடைய சட்ட மன்றத்தை எடுத்தால் கூட, ஆண்டு முழுவதும், நாள்தோறும் வேலை கிடையாது.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 ஏப்ரல் 12]

ஆகவே, இதையாவது ஒட்டிப் பாாத்து கேஷுவல் லேபரர்ஸை அவர்கள் நாள்தோறும் வேலை பார்க்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களை நிரந்தரமாக்கி அந்த உரிமையை வழங்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை தொழிலாளர்களின் சார்பில் நான் முதலில் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

காரணம், தொழிலாளிகளுக்கு எந்த அரசியல் கட்சி யானாலும், தேர்தலுக்கு முன்னால்—எல்லாக் கட்சியையும் சேர்த்தே சொல்கிறேன்—தேர்தலுக்கு முன்னால் பேசுவது வேறு. தேர்தல் நேரத்தில் பேசுவது வேறு. தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற பிறகு முதலாளிகள் வரக்கூடிய அந்தக் காலக் கட்டத்தில் அவர்களுடைய கொள்கையே மாறக் கூடிய கட்டாயம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. என்றைக்கு வரை நம்முடைய கம்பெனிச் சட்டத்தில் தொழிற்சாலை அதிபர்களிடமிருந்து டொனேஷன் வாங்கலாம் என்ற சட்டம் இருக்கிறதோ, அதுவரை எந்த அரசியல் கட்சியும் தொழிலாளிகளுக்காகப் பாடுபடவும் முடியாது. உண்மையாக உழைக்கவும் முடியாது. ஆகவே நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம், சாதாரண, சாமானிய, ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்காக குரல் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு கட்டாயம், உழைப்புக்கு மதிப்புக் கொடுக்கக் கூடிய கட்டாயம் இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது.

உலக நாடுகளிலேயே ஒர்க்கிங் கிளாஸை ஆளக்கூடிய ரஷ்யா, ருமேனியா போன்ற நாடுகளில் எல்லாம், கம்யூனிசம் தழைத்தோங்கிய அந்த நாடுகளில் எல்லாம் இன்றைக்கு மாறுதல் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுவும், நம்முடைய சமுதாயத்திலும் இன்றைக்கு ஒரு மறுமலர்ச்சி தேவை, ஒரு கட்டாயம் தேவை, இன்னும் சொல்லப் போனால் ஒரு தொழில் புரட்சியே தேவை. உழைத்துப் பிழைக்கக் கூடிய ஒரு வர்க்கம் இருக்கும்போது உழைக்காமலே வாழக்கூடிய ஒரு வர்க்கமும் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. அந்த வர்க்கத்தைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் இங்கே சொன்னேன்.

அடுத்து, எம்ப்ளாய்மென்ட் அண்டு டிரெயினிங். இன்றைக்கு சுமார் 20 இலட்சம் பேர் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவு செய்து வேலை வாய்ப்பு கார்டுகளுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். 10 ஆண்டுக் காலமாக காத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். சில பேர் 10 ஆண்டுக்கு மேலும் காத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். உண்மையைச் சொல்லப் போனால், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிதி நிலையையும் பார்க்கும் போது, பொருளாதாரத்தை உலக நாடுகளோடு வளர்த்துக் கொண்டு ஒரு நாட்டை நல்லதொரு வளர்ச்சிப் பாதையில் அழைத்துச் செல்ல முடியாத காரணத்தினால்

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

இன்றைக்கு அந்த இளைஞர்களுக்கு, 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் காத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய இளைஞர்களுக்கு உண்மையிலேயே வேலை கிடைக்காது என்ற நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த உண்மையைச் சொல்லியாக வேண்டும். காத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு எங்கேயிருந்து வாய்ப்பு வரப் போகிறது? ஏதாவது ஒரு அலுவலகத்தில் வேலை வந்தால், அங்கே ஓரூவருக்கு வேலை கொடுப்பார்கள். ஆனால் நேர்முகக் காணலுக்கு 10, 15 பேர் வந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, எல்லோருக்கும் வேலை கிடைப்பதற்காக 'ரைட்டு ஓர்க்'. அதை நம்முடைய தேசிய முன்னணி அரசு தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னார்கள். தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்ன அந்த 'ரைட்டு ஓர்க்'-ஐ இன்னும் அரசியல் சட்டத்தில் கொண்டு வருவதற்கு, புகுத்துவதற்கு, எழுதுவதற்கு முன் வரவில்லை, பாராளுமன்றத்தில். எவ்வளவோ விவகாரம் வந்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஒரு கட்சிக்காக அல்ல. எவ்வளவோ சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து இருக்கின்றார்கள்,

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு பாண்டியன் சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். கல்யாணம் ஆன பிறகு, உடனேயே பிள்ளை பெக்க முடியுமா? 10 மாதம், கர்ப்பம் ஆகி—இப்போதுதான் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறோம். 4 மாதம் ஆகிறது. அதற்கு மேலே எல்லா சடங்குகளும் நடக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே உள்ளது, நீங்கள் அப்புறம்தான் மெட்டர்னிட்டி ஆஸ்பிட்டலுக்குப் போகவேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் அது உருவாகும். அதற்கு முன்னாலே நீங்கள் சொல்லவே முடியாது. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படிப்பட்ட ஓர் அரிய உண்மையைச் சொன்னதற்காக உங்களைப் பாராட்டி (சிரிப்பு) தொடர்ந்து திரு. பாண்டியனைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : நம்முடைய மாண்புமிகு தீட்சிதர் அவர்கள் சொல்வது போல், அவர்கள் சொல்கின்ற காலம் வரை காத்திருப்போமேயானால், அந்த இளைஞர்களுக்கு எல்லாம் வயதாகிவிடும். ரிட்டயர் ஆகிவிடுவார்கள். அதற்குள்ளே மத்தியில் என்னென்ன அளவுக்கு ஆட்சி மாற்றங்கள், தேர்தல்கள் வரப்போகிறதோ எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே, நான் இங்கே சொல்வதெல்லாம், 'ரைட்டு ஓர்க்' 1947-க்குப் பிறகு சுமார் 40 ஆண்டுக் காலம் கழிந்த பிறகும் இன்னும் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. யாராலும் அதை ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. ஆகவே, இந்த நிலையைப் பார்க்கும்போது, இன்றைக்கு தொழிலாளர் வர்க்கம்,

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

16-20 மணி

வேலை செய்து பிழைக்கவேண்டிய வர்க்கம், ஒரு ஏக்கத்தில், ஒரு ஆதங்கத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்து விட முடியாது. அடுத்து, இன்றைக்கு தொழிற்சாலைகள், எவ்வளவோ தொழிற்சாலைகள் நம்முடைய தமிழகத்தில் உருவானாலும், வந்து கொண்டிருந்தாலும் அத்தனை தொழிற்சாலைகளும் நம்முடைய நாட்டின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடுகிறதா, பொருளாதார உயர்விற்குப் பாடுபடுகிறதா என்பதை நாம் மத்திய அரசின் கொள்கைக் குறிப்பில் படிக்கும்போது புரிந்து கொள்ளலாம். தொழிற்சாலைகள் வந்தால் மட்டும் இன்றைக்கு ஒரு பகுதி வளர்ந்து விடுவது இல்லை. தொழில் அதிபர்கள் வேண்டுமானால் வளரலாம். காரணம் இங்கே சீப் லேபர், இங்கே கேசுவல் லேபர் அதிகம். சீப் லேபர்களுக்கு சில நேரங்களில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய், 2 ரூபாய்க்கு சப் கிடைத்து சாப்பாடு போட்டு வேலை வாங்கக்கூடிய பல் வேறு தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, தொழிற்சாலைகளும் வேண்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. தொழிலாளர்களும் வாழ வேண்டும். ஆனால் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்த உடன் அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டால் யாரும் இனிமேல் தொழிற்சாலை துவக்க முன்வர மாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு நம்முடைய தமிழகத்தில் நிலைமை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு பல்வேறு தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன ஆர்கனைஸ்டு லேபருக்கு. அன் ஆர்கனைஸ்டு லேபருக்கு எந்தச் சட்டத்தையும் யாரும் கொண்டுவரவில்லை. அவர்களை யார் பாதுகாப்பது? அவர்களுக்கு எல்லாம் இன்றைக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. ஆகவே, ஒட்டு மொத்தமாக ஒர்க்கிங் கிளாஸ்க்கு ஒரு காம்ர ஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் இருக்குமானால் நலமாக இருக்கும். கேட்கலாம் இதற்கு முன்பு ஏன் வரவில்லை என்று. இங்கே வந்து இங்கே இருந்து பேசக்கூடிய ஒரு கட்டாயமும், வாய்ப்பும் இப்போது இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு சொல்கிறேன். நான் சொல்லுவது எல்லாம், இன்றைக்கு கிராமத்திலே மனித சக்தி, மனித வளம் அதிகமாகி இருக்கிறது. அந்த மனித வளத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமானால் ஆங்காங்கே சிறிய சிறிய தொழில்களை துவக்கி அந்த தொழிலாளர்களின் மனித சக்தியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசுப்பு அவர்கள் சொன்னதைப் போல் நெல்லை மாவட்டத்தில் பீடி சுற்றக்கூடிய தொழிலாளர்கள் பல் லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். பீடி சுற்றக்கூடியவர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் கிடையாது. அதிகமான வாய்ப்பும் கிடையாது, ஆனால் காச நோய் மட்டும் வாழ்நாளில். நிச்சயம் அதை சுற்றி, சுற்றி அந்த இலை வாசத்தை சுவாசித்து

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

கடைசியில் காச நோயாளியாக மாறிவிடுகிறார்கள். அப்படிப் பட்ட அந்தத் தொழிலாளர் பெருமக்களுக்கு ஒரு நலச் சட்டத்தை உருவாக்கி இருந்தாலும் அதை வேகமாக அமல் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பீடி அதிபர்கள் இடமிருந்து அவர்களை எல்லாம் காப்பாற்ற வேண்டும். இலையைக் கொடுக்கிறார்கள்; சம்பளத்தைக் கொடுப்பது இல்லை. ஒரு ஆண்டு காலம், இரண்டு ஆண்டு காலம் சம்பளம் வழங்காமல் இருக்கிறார்கள். இப்படி என்னுடைய தொகுதியில் சம்பளம் வழங்காமல் இருந்தார்கள். நான் தேர்தலில் நின்ற காரணத்தால்தான் அவர்கள் தேர்தலுக்கு முந்தைய நாள் இரண்டு ஆண்டு சம்பளத்தையும் கொடுத்தார்கள் வாக்குகள் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு. ஆகவே, தொழிலாளர் பெருமக்களை தொழில் அதிபர்கள் ஜனநாயகத்தை மாற்றுவதற்காகப் பயன்படுத்தக்கூடாது. ஒரு நாட்டின் ஆட்சி மாற்றத்திற்காக அவர்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது. தொழிற்சாலை வைத்து இருக்கக்கூடியவர்கள் தொழிலைப் பெருக்க வேண்டும். தொழிற்சாலையை வளர்க்க வேண்டும். தொழிலாளர் வர்க்கத்தை உயர்த்திட வேண்டுமே அல்லாமல் அவர்கள் தாங்கள் வைத்து இருக்கக்கூடிய பண பலத்தை வைத்துக் கொண்டு இன்றைக்கு நம்முடைய ஏழை எளிய தொழிலாளர்களை நசுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த பண பலத்தை பொது வாழ்வில் ஜனநாயக ரீதியில், ஜனநாயக அமைப்புகளை அழிப்பதற்கு யாராவது பயன்படுத்துவார்களானால் அவர்கள் மீது அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) இத்துடன் நன்றி சொல்லி முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நன்றி.

*திரு. கே. ஏ. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பால்வளத் துறை மானியத்தின் மீது பால் உற்பத்தியாளர்கள் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விழைகிறேன்.

இன்று தமிழகத்தில் பால்வளம் பெருகி வளர்ச்சியடைந்துள்ள இந்த நிலைமைக்கு முழு முதல் காரணமாக இருந்த தேசிய பால்வள வாரியத்தின் தலைவரும், இந்திய பால் பண்ணை கழகத்தின் தலைவரும் குஜராத் பால் உற்பத்தியாளர்கள் இணையத்தின் தலைவருமான டாக்டர் ஞானியன் அவர்களுக்கு தமிழக பால் உற்பத்தியாளர்கள் சார்பாக நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1973-ஆம் ஆண்டு பெரியார் மாவட்டத்தில் தொடங்கி இன்று 17 மாவட்டங்களில் 7816 உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்டு மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவது பாராட்டப்

[திரு. கே. ஏ. மணி]

[1990 ஏப்ரல் 12]

படவேண்டிய ஒன்றாகும். இருப்பினும் இந்த அமைப்புகளின் இன்றைய நிலையினைப் பார்க்கும்போது வருந்தத்தக்கதாக உள்ளது.

16-25 மணி

இன்றைய தினம் பெரும்பாலான ஒன்றியங்கள் நஷ்டத்தில் தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு அடிப்படைக் காரணமே அரசின் தவறான கொள்கைதான் என்பதை தெளிவாகக் கூறமுடியும். எடுத்துக்காட்டாக, 1988 ஆம் ஆண்டு கவர்னர் ஆட்சியின் போது பால் உற்பத்தியாளர்கள் பாலுக்கு விலை கேட்டுப் போராடினார்கள். அன்று நமது முதல்வர் அவர்கள் பாலுக்கு விலை உயர்வு கோருவது நியாயம் என்றும், லிட்டருக்கு 1 ரூபாய் வரை உயர்த்தித் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் போராடுபவர்களை அழைத்துப் பேச வேண்டும் என்றும் அறிக்கை கொடுத்து பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஆதரவு காட்டியமைக்கு பால் உற்பத்தியாளர்கள் சார்பாக நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆளுநரின் பேச்சு வார்த்தை மூலம் 1 கிலோ கொழுப்பு சத்து பாலுக்கு ரூபாய் 5.80 கொடுப்பது என்றும் 1989 ஏப்ரல் முதல் ரூபாய் 6.90 கொடுப்பது என்றும் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இன்றைய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு கவர்னரின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் படி இன்றுவரை இரண்டு ரூபாய் கூட்டிக் கொடுக்கவில்லை. கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆதரவு அளித்த முதல்வர் அவர்கள் இன்று பால் உற்பத்தியாளர்களின் கோரிக்கையை கருணையுடன் பரிசீலித்து ஏற்றுக் கொண்டு விலை உயர்வை அறிவிக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் ஆளுநரின் ஆட்சிக் காலத்தில் 1988 ஆம் ஆண்டு முதல் பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கத் தேர்தல்களில் முழுக்க முழுக்க பால் உற்பத்தியாளர்களே வாக்களிக்கும் வகையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 300 லிட்டர் பால் அல்லது 120 நாட்கள் பால் வழங்கிய உற்பத்தியாளர்களைக் கொண்டு தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. இவ்வகையில் தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து கிராம கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்களுக்கும் முறையாக தேர்தல் நடைபெற்று நிர்வகிக்கப்பட்டுவந்த போது இன்றைய அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற குறுகிய தினங்களில் கிராம கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்க நிர்வாக சபையினைக் கலைத்தது மிகவும் வருந்தத்தக்க செயலாகும். தகுதியுடைய பால் உற்பத்தியாளர்களால் முறையாக தேர்தல் நடத்தப்பட்டு நிர்வாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட ஒரு வருட காலத்தில் எந்தவிதமான நியாயமான காரணங்களும் இன்றி கலைத்தது கூட்டுறவு அமைப்பினையே படுகொலை செய்ததாகும். அதுவும் இல்லாமல் தனி அலுவலர்களுக்கு ஆலோசனை கூறும்பொருட்டு இருவர் கமிட்டி என்று நியமித்தது அங்குள்ள பால் உற்பத்தியாளர்களிடையே பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து இன்றுவரையில் எந்த பால் கூட்டுறவு உற்பத்தியாளர்

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. கே. ஏ. மணி]

கள் சங்கத்திலும் செய்திராத அளவிற்கு தேவையே இல்லாத அளவில் பால் உற்பத்தி என்னவென்றே தெரியாதவர்களை உறுப்பினர்கள் ஆக்கிய, விதிகளுக்கு புறம்பான செயலை வன்மையாக கண்டிக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு எனது பகுதியில் உள்ள ஒரு சங்கத்திற்கு பால் உற்பத்தியாளர்களின் ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்ட ஒருவர் பால் உற்பத்தியைப் பற்றி தெரியாத, பால் உற்பத்தி செய்யாத, சலவைக் கடை வைத்திருப்பவர் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நிர்வாக சபை கலைக்கப்பட்ட தினத்திற்குப் பிறகு மாவட்டங்களிலுள்ள கிராம கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்களில் உறுப்பினராக சேர்க்கப்பட்டவர்களில் பால் உற்பத்திக்கு தொடர்பில்லாதவரும், அந்தந்த சங்க இருப்பிட விவகார எல்லைக்கு வெளியே வசிப்பவராகவும் மேலும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் நிரப்பப்பட்டுள்ளார்கள். ஜாதிமத பேதமின்றி அரசியல், கட்சி பாகுபாடுகள் இன்றி உற்பத்தியாளர்களே முன் நின்று நிர்வகிக்கும் இந்த கிராம கூட்டுறவு அமைப்புகளில் பால் உற்பத்திக்கு சம்பந்தமில்லாத நபர்களை உறுப்பினர்களாக்கி, அப்படி சேர்க்கப்பட்டவர்களின் அறுதிப் பெரும்பான்மை பலம் உயர்ந்துள்ளதைக் கண்ட பால் உற்பத்தியாளர்கள் மிகவும் வேதனையுடன் பால் வழங்குகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகக் கலைக்கப்பட்ட பின்பு கடந்த குறுகிய காலத்தில் பால் உற்பத்திக்கு சம்பந்தம் இல்லாதவர்களை உறுப்பினர்களாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் விகிதாசீரானதை இங்கு அறிவிப்போமானால் மேலே கூறிய நடவடிக்கைகளின் தீவிரம் தெரியும். தற்போது கிராம பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்களுக்கு நிர்வாக சபையினராக கட்சியைச் சார்ந்தவர்களே நியமிக்கப்படுவதாக எல்லா கிராமங்களிலும் பால் உற்பத்தியாளர்களால் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஒருகால் அரசு நிர்வாக சபை உறுப்பினர்களை நியமிப்பதாக இருந்தால் கலைக்கப்பட்ட நிர்வாக சபையினரிடமே பொறுப்பை மீண்டும் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்காவிட்டாலும், குறைந்த பட்சம் பால் உற்பத்தியாளர்களை மட்டுமே நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அகில இந்திய அளவில் உலக வங்கிக் கடன் திட்டத்தின் நிதி உதவியால் தேசிய பால்வள வாரிய தொழில் நுட்ப அறிவுரைக்கிணங்க முறையாக பின்பற்றி முழுமையாக பால் வளத்தில் வெற்றி கண்ட மாநிலங்களில் நம் தமிழகம் முதன்மை வகிக்கின்றது. திட்டத்தினை ஏற்றுக்கொள்கிற அமைப்பு, அந்த அமைப்பினை நிர்வகிப்பவர்களின் பொறுப்புணர்வு ஆகியவைகளால்தான் தமிழகத்தில் பால் வளத் திட்டங்கள் வெற்றி

[திரு. கே. ஏ. மணி]

[1990 ஏப்ரல் 12]

கண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கிராம கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்க உறுப்பினர்களுக்கு அவர்கள் விற்பனைப் பாலுக்குண்டான பணத்தை தவிர மற்ற உதவிகள் ஏதும் பெரிதாக கிட்டிவிடவில்லை. மருத்துவ உதவி, நோய்த்தடுப்பு உதவி, பால்பண்ணை அமைக்கும் மூலதன உதவிகள் ஏதுமே பொருளாதார வளத்தைக் கூட்டிவிடவில்லை. கன்று வளர்ப்புத் திட்டம் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட கலப்பின கறவை மாடுகள்கூட பால் உற்பத்தியை இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு அளித்து ஒன்றிய பால் கொள்முதல் அளவை உயர்த்திக் காட்டியதே தவிர பால் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு லாபம் கொடுத்து விடவில்லை.

16-30 மணி

கிராம பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அரசு தற்போது மேற்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றமானால், கிராமச் சங்கங்களில் ஆங்காங்கே கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றி பால் உற்பத்தி பெருமளவில் பாதிக்கப்படும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமக்காக மட்டும் அல்லாது, நகரங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் பால் கொள்முதல் செய்யவே அரசாங்கம் இந்த திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறதென்று நன்றாக புரிந்து வைத்திருக்கின்ற பால் உற்பத்தியாளர்கள், தங்களது ஆர்வத்தைக் குறைத்துக் கொண்டார்களானால், அரசாங்கம், நகர மக்களுக்குப் பால் வழங்குவதில் பெருத்த சிரமத்தை மேற்கொள்ள நேரிடும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு பால் உபரியாக வந்தபோது, வாங்கி சேகரித்து அதைப் பயப்படுத்தி விற்பனை செய்வதற்கு சக்தி இழந்த நிலையில் உற்பத்தி செய்த பாலை, உற்பத்தியாளர்களிடமே திருப்பியனுப்பிய ஒரு நிலைமை இங்கே ஏற்பட்டது. ஆகவே எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் இதுபோன்ற நிலையை மாற்றி, ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களை உருவாக்கி செயல்படுத்த முயற்சிக்காத அரசு, கிராம மட்டத்தில் உள்ள நிர்வாக அமைப்புகளை நிந்திப்பது எந்த வகையில் நியாயம் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, 4 சதவீத கொழுப்பு 8 சதவீத எஸ்.என்.எம்.-க்கு குறைவில்லாமலும், உயர்ந்து வரும் தரத்திற்கேற்ப பசும்பால் மொத்த திடப் பொருளுக்கு விலை கொடுக்கப்படுகின்றது. 8 சதவீத எஸ்.என்.எம்.-க்கும் குறைந்து 7.9 சதவீதம் என்று வந்தால் கொழுப்புச் சத்துக்கு மட்டும் விலை என்று குறைத்து பசும்பால் வாங்கப்படுகிறது. இதன் அடிப்படையில் பசும்பால் விட்டர் ஒன்றுக்கு 40 பைசா முதல் 60 பைசா

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. கே. ஏ. மணி]

அதிகமாக வழங்கப்படுகிறது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சேலம் மாவட்ட பால் உற்பத்தியாளர் ஒன்றியத்தில், கலப்பு இன கறவைகளின் பால் சிறிதளவும் தண்ணீர் கலக்காத நிலையில் எஸ். என். எம். 7.7 வரை வருவதாக அறிந்து ஒன்றிய நிர்வாக இயக்குநர், கால்நடை மருத்துவர் மற்றும் நியமிக்கப்பட்ட நிர்வாக உறுப்பினர் ஆகியோர் கொண்ட ஆய்வுக்குழு நேரடியாக பல கறவைகளின் பாலை பரிசோதித்து உறுதிப்படுத்திக் கொண்டபின்னர், 8 சத எஸ். என். எம். க்குக் குறைவாக 7.7 சத எஸ்.என்.எம். வரை பாயிண்ட்டுக்கு 15 பைசா வீதம் குறைத்து மொத்த திடப் பொருள் விலை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த அடிப்படையில் பசும்பால் மொத்த திடப்பொருள் விலை கொடுக்கப்பட்டு வருகின்ற வேளையில் பால் உபரியாக வருவதைக் குறைக்கும் நோக்கத்தில் இப்படி விலை கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு இட்டு, நடைமுறையை மாற்றியுள்ளனர். இந்த உத்தரவுபடி தற்போது 8 சதவீத எஸ்.என்.எம்.-க்குக் குறைவாக 7.9 சதவீதம் வந்தாலும் அந்த பாலுக்குக் கொழுப்புச் சத்து அடிப்படையிலேயே பாயிண்ட் ஒன்றுக்கு 40 பைசாவிலிருந்து 60 பைசா வரை சங்கங்கள் பால் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் குறைக்கிறது. கன்று வளர்ப்புத் திட்டத்தில் உயர்ந்த ஜாதி கலப்பின பசுக்களை வளர்த்து உருவாக்கி, அதன் பாலை விட்டர் 60 பைசா குறைத்து விற்கும் பால் உற்பத்தியாளன், எவ்வளவு நாட்களுக்கு தொடர்ந்து பால் உற்பத்தி செய்வான் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அது போலவே, ஈரோடு ஒன்றியத்திலும் 8 சதவீத எஸ்.என்.எம். வரை வாங்கி வந்த பாலின் தரத்தை, 8. 5 சதவீத எஸ்.என்.எம். என்று உயர்த்தி விலை நிர்ணயம் செய்த நடவடிக்கையை அங்கேயிருக்கின்ற பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டம் போட்டு தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குக் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளின் பொருளாதாரப் புழக்கம் என்பது பால் விற்பனையிலிருந்து கிடைக்கும் பணம் தான். அதுதான் அவர்கள் கையில் வெகுவாகக் கையாளப்படுகிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தாங்கள் பெற்ற கறவை மாட்டுக் கடனை தவணை தவறாமல் செலுத்த வேண்டுமானால் இதன் அடிப்படை அமைப்புகள் சிறப்பாக இயங்கினால் தான் அது சாத்தியமாகும்.

காந்திஜீ கண்ட கிராம ராஜ்யம் இந்த பால் தொழிலில் பங்கு பெற்றுள்ளதை இன்றையதினம் நாம் காண்கிறோம். இப்படிப்பட்ட இந்த விவசாயிகளின் அங்கமான தொழிலில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பாலுக்கு அன்றாடம் பால் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று யாரும் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

[திரு. கே. ஏ. மணி]

[1990 ஏப்ரல் 12]

மாவட்ட பால் உற்பத்தியாளர் ஒன்றியம் கிராம சங்கங்களுக்கு பால் பணம் குறித்த காலத்தில் அனுப்பவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமச் சங்கம் தனது உறுப்பினருக்கு குறித்த காலத்தில் பட்டுவாடா செய்ய வில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையின் காரணமாக, சிறப்பான பால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்பதையும் தான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாவட்ட பால் உற்பத்தியாளர்கள் ஒன்றிய தணிக்கை அறிக்கை தகவலின்படி ஒன்றியத்தில் இழப்பு இதனால் ஏற்படுகின்றது. இந்த மாவட்ட பால் உற்பத்தியாளர்கள் ஒன்றியத்தின் நஷ்டத்திற்கு நிர்வாகத் திறமையின்மை காரணமா? அன்றி வேறு காரணம் உண்டா? என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பலகோடி ரூபாய் கடன் வாங்கப்பட்டு இக்கடன் தொகையில் உருவாக்கப்பட்ட இந்த அமைப்புகள் அனைத்தும் கடன் கட்ட சக்தியற்ற நிலைக்கு வந்து, கலைப்பு நிலைக்கு (Liquidation) தள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. தெரிந்தே ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த நஷ்டங்களை உடனடியாக ஆராய்ந்து தீர்க்கப்பட வேண்டும். கடந்த பத்தாண்டுகளில் தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து மாவட்ட பால் உற்பத்தியாளர்களின் தணிக்கை வரவு செலவு லாப நஷ்டக் கணக்குகளை சமர்ப்பிக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, எந்தெந்த ஆண்டுகளில் எதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்ற விபரங்களுக்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டால்தான் வருங்காலத்திலாவது பால் வளத்துறை பிழைக்கும். இந்த துறை தொழில் நுட்பம் வாய்ந்தது என்பதால் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைத் தலைவர்களாகப் போடுவதும், ரெவின்யூ அதிகாரிகளை மேல்மட்டத்தில் போடுவதும், நியமிக்கப்படுகின்ற சேர்மன்களையும் தவிர்க்கப்பட்டால் Technocrate என்று சொல்லப்படுகின்ற தொழில் நுட்ப அதிகாரிகளைக் கொண்ட தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சேர்மன்களைக் கொண்டு நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

16-35 மணி

மாவட்ட ஒன்றியம் இணையத்தின் கட்டுப்பாடின்றி, தான் கொள்முதல் செய்த பாலினையும், தயாரித்த உப பொருட்களையும் கட்டுப்படியான விலைக்கு விற்கும் உரிமைகளை ஒன்றியத்திற்கு இணையம் வழங்க வேண்டும்.

கடந்த சில மாதங்களாக கிராம பால் சங்கங்கள் ஒன்றியத்திற்கு அனுப்பும் பாலுக்கு லிட்டர் ஒன்றுக்கு 5 பைசா வீதம் பராமரிப்புக் கட்டணமாகப் பிடித்தம் செய்கிறது. பால் உற்பத்தி

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. கே. ஏ. மணி]

யாளருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய உண்மையான பால் விலையில் பிடித்தம் செய்து ஒன்றியத்தைப் பராமரிப்பு செய்யும் அவல நிலைமை, நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

தற்போது பால் வளத்துறை அதிகாரிகளும், பால்வள அமைச்சரும் பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கப் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்து பேச்சுவார்த்தை மூலம் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாள் ஒன்றுக்கு உற்பத்தியாளர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் 12.5 லட்சம் லிட்டர் பாலின் அளவு 27.6 லட்சம் லிட்டராக உயர்த்தப்படும் எனக் குறிப்பிட்டு இருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

குறிப்பாக, ஈரோடு பால் உற்பத்தியாளர்கள் ஒன்றியத்தில் மட்டும் ஆண்டு ஒன்றுக்குக் குறைந்தபட்சமாக ரூபாய் 1 கோடி நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. 1987-88 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் 1,67,22,708 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கு முதன்மையான காரணமாக ஒன்றியங்கள் தாங்கள் கொள்முதல் செய்யும் பாலையும், மற்றும் உப பொருட்களையும் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலைக்கு விற்றுக் கொள்கின்ற உரிமை ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

1987-88 ஆம் ஆண்டு ஈரோடு ஒன்றியத்தின் தணிக்கை அறிக்கையில் மிகத் தெளிவாக நஷ்டத்திற்கான காரணங்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இதில் ஒன்றியம் ரூ. 3,25-க்கு ஒரு லிட்டர் பாலைக் கொள்முதல் செய்து இதர செலவுகள் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 0.70 பைசா செலவழித்து இணையத்திற்கு ரூ. 3.35க்கு வழங்குகிறது. இதன் மூலம் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 0.60 பைசா ஒன்றியத்திற்கு இழப்பு ஏற்படுகின்றது. நாளொன்றுக்கு ஈரோடு ஒன்றியம் 40,000 லிட்டர் பாலை இணையத்திற்கு அனுப்பும் வகையில் தினந்தோறும் ரூ. 24,000 இழப்பு ஏற்படுகின்றது. இவ்வகையில் மட்டும் ஆண்டுக்கு சுமார் 95 லட்சம் இழப்பு ஏற்படுகின்றது. மேலும் டேங்கர் வாடகைமூலம் தினமும் ரூ. 1,000 ஒன்றியத்திற்கு இழப்பு ஏற்படுகின்றது.

பால் கொள்முதல் விலை ரூ. 50 இருக்கும்போது ஒன்றியத் திடமிருந்து கிலோ ரூ. 30 கொடுத்து வெண்ணெய் வாங்கிய இணையம் ரூ. 58-க்குபால் கொள்முதல் விலை இருக்கும் போதும் அதே ரூ. 30-க்கு வெண்ணெய் வாங்குகிறது. இதன் மூலம் பேரிழப்பு ஒன்றியத்திற்கு ஏற்படுகின்றது.

இவற்றிற்கு இணையத்தின் ஏதேச்சாதிகாரப் போக்கும் நியாயமற்ற கொள்கையுமே காரணமாக உள்ளன. குறிப்பாக ஒன்றியம் துணை விதிகளின்படி இணையத்தைவிட நல்ல விலைக்கு

[திரு. கே. ஏ. மணி]

[1990 ஏப்ரல் 12]

விற்க முடியுமெனில் இணையத்தின் அனுமதி பெற்று உப பொருட்களை விற்கலாம் என்ற விதி உள்ளது. ஆனால் ஒருபோதும் இணையம் இதை அனுமதிப்பதில்லை. இதன் காரணமாகத்தான் ஒன்றியங்கள் பெருத்த நடட்டத்திற்கு தள்ளப்பட்டுள்ளன. எனவே இணையம் இவ்விதியின்படி ஒன்றியங்களைத் தன்னிச்சையாக விற்பனை செய்ய "அனுமதிக்க வேண்டும்" என கேட்டுக் கொள்கிறேன். பால் வளம் பெருக வேண்டுமானால் பால் உற்பத்தியாளரின் நலன் போற்றப்பட வேண்டும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. பா. அப்துல்சமத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வரம்பிற்கு நன்றி. தொழில் நீதிமன்றங்களைப் புதிதாக வேலூர், சேலம், திருச்சி, போன்ற நகரங்களில் ஏற்படுத்துவதாக அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளீர்கள். வாணியம்பாடி, ஆம்பூர் போன்ற நகரங்களில் தோல் தொழிற்சாலை, பீடித் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. தோல் தொழிற்சாலையில் மிக அதிகமான வழக்குகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த ஒரே காரணத்தை வைத்து வாணியம்பாடியினை கலைமைநிலையமாக வைத்து தொழில் நீதி மன்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள பீடித்தொழிலாளர்கள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு 1,000 வீடுகள் கட்டித் தருவதாக அரசு அறிவித்து இருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஆயிரம் வீடுகளைப் பீடித் தொழிலாளர்கள் எங்கெங்கு அதிகமாக இருக்கிறார்களோ அந்தந்தப் பக்கங்களில் உள்ள இடங்களில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிற போது அதற்காக நிலம் கையகப்படுத்தும்போது பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே பீடித் தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்தமான பட்டா இடம் ஒரு செண்டோ இரண்டு சென்டோ இருந்தால் அந்த இடத்திலே அவர்களுக்குச் சொந்தமான இடத்திலேயே தொகையை கொடுத்து அவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்காக ஒரு தனி இடத்தைப் பார்த்து அந்த இடத்தில் மட்டும் பீடித் தொழிலாளர்கள் தனியாக வாழ்கிறார்கள் என்கிற நிலைமையை மாற்றுகின்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களைப் மக்களிடத்திலே இருந்து பிரிக்காமல் அவரவர்கள் எந்தெந்த இடத்தில் கேட்கிறார்களோ அந்த இடத்தில் தொகையைக் கொடுத்து வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூலி வெட்டு, 2,000 பீடிகள் ஒரு கிலோவுக்கு வேண்டும் என்று கம்பெனியிலே அறிவிக்கிறார்கள். ஆனால் 1,500 பீடிகள் கூட. வருவதில்லை, இன்றைக்கிருக்கிற நிலையைப்

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. பா. அப்துல்சமத்]

பார்த்தால் ஒரு கிலோ இலையின் விலை 40 ரூபாய் ஆகிறது. இந்த நிலைமை 100 இலை குறைந்தால் ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசு இரண்டு ரூபாய் என்று கணக்கிட்டு ஆயிரம் பீடிக்கும் கூலி கொடுக்கின்ற நேரத்தில் அதாவது 15 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் கடைசியாக தொழிலாளர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிற நேரத்தில் அது ஒழுங்காகப் போய்ச் சேராமல் கூலி குறைகின்ற நிலைமை வருகிறது, அதாவது சட்டத்திலிருந்து மீறி 7 ரூபாய் 50 காசு, 8 ரூபாய், 9 ரூபாய் என்ற அளவுக்குத்தான் தரப்படுகிறது.

16-40 மணி

ஆகவே, அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு, பீடித்தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக, அவர்களின் நலனிலே அக்கறை கொண்டு பீடி இலைகளை எந்த அளவுக்குக் கொடுக்கிறார்கள், எந்த அளவுக்கு வருகிறது என்று கணக்கு எடுத்து, தவறு செய்யும் தொழில் அதிபர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து உடனுக்குடன் தீர்வு காணவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, வாராந்திர விடுமுறை. வாரத்திற்கு ஒரு நாள் விடுமுறை கொடுத்தால், அதற்கு கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தும், இது வரையில் அதை அமல் படுத்தவில்லை. ஆகவே, அதை உடனடியாக அமல் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண்கள் பாஸ் புத்தகத்தில் அவர்களின் பெயர் இடம் பெறாத காரணத்தால் ஏறத்தாழ 20 ஆயிரம் பெண்கள் திருநெல் வேலியிலே வேலையில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், கணேஷ் பீடியினுடைய அக்கிரமங்கள் எடுத்துச் சொன்னால் அதிகமாக இருக்கும். தமிழ்நாட்டிலேயே எந்த ஒரு ஃபேக்டரியும் இப்படிப்பட்ட குழ்நிலையை ஏற்படுத்தியது இல்லை, கடந்த, கவர்னர் ஆட்சி காலத்தில் கூட, அந்த கணேஷ் பீடி கம்பெனி அரசாங்க ஜி.ஓ. வரவில்லை என்று குறைவாக கூலியைக் கொடுத்து மற்ற கம்பெனிகள் அதிகமாகக் கூலி கொடுக்கின்ற நேரத்திலே கூட, கணேஷ் பீடி கம்பெனி முதலாளி மட்டும் அப்படி கொடுக்கவில்லை, ஆனால், அரசாங்க ஜி.ஓ. வந்த பிறகு, இந்த அரசு ஆணை பிறப்பித்த பிறகுதான், சரியான முறையில் கொடுத்தார்கள் என்று தெரிவித்து, கணேஷ் பீடி உரிமையாளர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தற்போது கூலி உயர்வு வேண்டுமென்று பல சங்கங்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், தமிழ்நாட்டில், ஒரே ஒருவிதமான கூலிதான் ஏற்படுத்த வேண்டும், தற்போது அரசாங்கம் ஒரு கூலியை நிர்ணயித்தாலும், மாவட்ட வாரியாக தென்னாற்காடு மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒரு

[திரு. பா. அப்துல்சமத்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

கூலி, திருச்சி மாவட்டத்திற்கு ஒரு கூலி, தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு ஒரு கூலி, சேலம் மாவட்டத்திற்கு ஒரு கூலி என்று அரசு, அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு பல சங்கங்களோடு கூடிப்பேசி, அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள அசோசியேஷனை வைத்துக் கொண்டு தனித்தனியாக ஒரு ஒப்பந்தம் போடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தம் போடக்கூடாது, அரசாங்கம் என்ன சொல்கிறதோ, அதைத்தான் தமிழ்நாடு பூராவும் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும், மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் தனியாக இருக்கக் கூடாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, தமிழ்நாட்டில் கூலி அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு ஆந்திராவிற்கு சென்று கொண்டிருக்கின்றன, நான் இந்தத் துறையின் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். ஆந்திராவில் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சரை அணுகி, அதே போல் கர்நாடக மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நல அமைச்சரை அணுகி, அவர்களுடன் மத்திய அரசுக்கும் எடுத்துச் சொல்லி, தென் மாநிலங்கள் அனைத்துக்கும் ஒரே ஒரு விதமான கூலியை நிர்ணயிப்பதற்கு நீங்கள் பாடுபட வேண்டும். தற்போது இருக்கிற மத்திய அரசை நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டால், அவர்கள் ஒரு ஜி.ஓ. வை போடுவார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆந்திராவில் கூலி குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகள்-தொழில்களை எல்லாம். ஆந்திராவிற்கு எடுத்துச் செல்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறார், தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக கூலியைத் தருகிறோம் என்று, நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்காக பாடுபடுகின்ற துறை அவர்களுக்கு அதிகக்கூலியைத் தரவேண்டுமென்று நாங்கள் பாடுபடுகிறோம். நீங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு இங்கே கூலி அதிகமாக இருக்கிறது மத்திய அரசைக் கேட்டு, குறையுங்கள் என்றால், ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இതിலே, தீட்சிதர் என்ன சொல்கிறார்? ஐயா, நீங்கள் சொல்லுங்கள் ஐயா.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு பாய் என்ன சொல்கிறார் என்றால், (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : " Boy " என்பது ஏத்தனை வயதுக்குக் கீழே? (சிரிப்பு)

1990 ஏப்ரல் 12]

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர திட்சிதர் : சமத் பாய், இங்கே முதலாளிகளெல்லாம் கூலி குறைவாக இருக்கிறது என்கிற காரண காரணத்தினால், அங்கே போகிறார்கள் என்கிறார்கள். ஆவர் முதலாளிக்கு பேசுகிறாரா அல்லது தொழிலாளிக்கு பேசுகிறாரா என்பது புரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாலை என்று சொன்னாலே, அதற்கு மயக்கம் என்றும் ஒரு பொருள் உண்டு. (சிரிப்பு).

திரு. பா. அப்துல்சமத் : தலைவர் அவர்களே, ஆந்திராவில் கூலி குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால், தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற முதலாளிகளெல்லாம், தங்களுடைய தொழிலை, ஆந்திராவிற்கு கொண்டு செல்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு தொழில் கிடைப்பதில்லை. தொழில் இல்லாமல் அவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள், ஆகவே, ஆந்திராவில் கூலி அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள், மத்திய அரசைக் கேட்டு, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான் சொன்னேனே தவிர, கூலியைக் குறைபுங்கள் என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதைத் தவிர, வேறு மாநிலத்திற்கும் ஏதாவது கோரிக்கை இருக்கிறதா?

திரு. பா. அப்துல்சமத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வருவதற்கு முன், ஒரு பீடி முதலாளியிடம் மேனேஜராக இருந்தேன். ஏறத்தாழ 7,000 தொழிலாளர்களுக்கு நான் மேனேஜராக இருந்த காரணத்தினால், அந்தத் தொழிலில் இருக்கின்ற அனைத்துக் குறைகளையும் அறிந்து, தற்போது தொழிலாளர்களுக்காக பேச வேண்டிய காரணத்தால், நான் பேசுகிறேன். நானே தொழில் செய்து....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்பொழுது கூலியெல்லாம் முழுமையாகக் கொடுத்தீர்களா? (சிரிப்பு)

16-45 மணி

திரு. பா. அப்துல்சமத் : அடுத்து, பீடி தொழிலாளர்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவது டி. பி. நோயினால்தான். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், தயவு செய்து தாலுக்காக்களில் இருக்கிற ஒவ்வொரு மருத்துவமனைகளிலும், குறிப்பாக பீடி தொழில் செய்கிற இடங்களில் இருக்கிற மருத்துவமனைகளில் எல்லாம் ஒரு டி. பி. வார்ட் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

[திரு. பா. அப்துல்சமத்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

அடுத்து, ஈ. எஸ். ஐ. மருத்துவமனைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஸ்லீ போட தொழிலாளர்களுக்கு உதவுவதற்காக மட்டும் தான் இருப்பதாக சொல்கிறார்கள். அதிலுள்ள குறைகளை எல்லாம் தீர்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, ஐ.டி.ஐ. பயிற்சி துறையில் பணியாற்றும் அனைவருக்கும் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக ஊதியம் வழங்க வேண்டும். அதுபோல் அங்கு வேலை செய்கிற அனைவருக்கும் பணி மூப்பு அடிப்படையில் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். பணிமனை உதவியாளர்களுக்கும், பண்டக உதவியாளர்களுக்கும் சமமான ஊதியம் வழங்க வேண்டும். பெரிய ஐ.டி.ஐ. களில் பயிற்சி அலுவலர் நிலையில் உடற்பயிற்சி அலுவலர்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். பயிற்சி நிலைய இடங்களில் அலுவலர் குடியிருப்பு கட்டிடத்தர வேண்டும். பயிற்சி நிலையங்களில் பர்னிச்சர் வசதி, காற்றோட்ட வசதி, குடிநீர் வசதி செய்து தரவேண்டும். பயிற்சியாளர்களுக்கு இலவச சீருடை, மற்றும் 1962ல் இருந்து உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டு வரும் ரூபாய் 25 ஐ, 200 ரூபாயாக உயர்த்தி அளிக்க வேண்டும். பயிற்சித் துறையில் தொழில் நுட்ப தகுதியுடைய இயக்குநரை நியமிக்க வேண்டும். இப்போது ஐ.ஏ. எஸ். அதிகாரிகளை நியமிக்கிறார்கள். அந்தப் பயிற்சி பற்றி அவர்களுக்கு அதிகமாக தெரியாத காரணத்தால் அப்பயிற்சி பெற்றவர்களையே நியமிக்கவேண்டும். தனியார் தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களை துவக்க அனுமதிப் பதை நிரந்தரமாக ரத்து செய்ய வேண்டும். தேசிய பயிற்சித் திட்டத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்தி அதன்படி கூடுதல் ஊழியர்களை நியமிக்க வேண்டும். தேசிய பயிற்சித் திட்டத் திற்காக மத்திய அரசு நாங்கள் செலவு செய்வதில் 50 சதவிகிதத் தைக் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் செய்வது 20 சதவிகிதம். அப்படி இருக்கும்போது மத்திய அரசு மூலம் கிடைக்கின்ற தொகை எப்படி முழுமையாகக் கிடைக்கும். அப்படி வருகின்ற உதவியை நாங்கள் பெறாமல் விட்டுவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, பால்..... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ; 'பால்' பற்றி அடுத்துப் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. பா. அப்துல்சமத் ; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முடித்துவிடுகிறேன். ஏற்கெனவே, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சிலர், அரசு ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை இயக்குநர்களாக நியமித்து, பணிபுரியும் செயலாளர்களுக்கு, தொல்லைக் கொடுப்பதாக சொல்லப்பட்டது. இது உண்மைக்கு மாறானது. தனி அதிகாரிகளும், செயலாளர்களும் சேர்ந்து கொண்டு, அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படும் வகையில், நடந்துகொள்கின்றார்கள். அதனால் அரசு இன்னும் மூன்று

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. பா. அப்துல் சமத்]

உறுப்பினர்-தலைவர்களை நியமித்து, நிர்வாகத்தைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, (மணியடிக்கப்பெற்றது) இத்துடன் என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எம். கே. கரீம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல கோரிக்கை மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக தேயிலை, காப்பி, ரப்பர், ஏலம் போன்ற தோட்டங்களில் வேலை செய்வ தோடு பஞ்சாலை, சிமென்ட், சர்க்கரை மற்றும் கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழி லாளர்கள் இப்படி பல்வேறு தொழிலாளர் பிரிவினர் இருக்கி றார்கள். தேயிலை தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் அந்நியச் செலாவணியை அதிகமாக பெற்றுத் தரும் இந்தத் தொழிலில் தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் மினிமம் வேஜஸ் அமல்படுத்தப் படவில்லை. பலவகைகளில் முயன்றும் அது இன்னும் நடை முறைக்கு வரவில்லை. அதேநேரத்தில் ஓரிசாவில் 'மினிமம் வேஜஸ்' 25 ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படுவதாக தெரிய வருகிறது. அதுபோல இங்கும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 'மினிமம் வேஜஸ்' என்கிற அடிப்படையில் அக்ரிமென்ட் ஒன்றை கொண்டுவந்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீலகிரியிலுள்ள தேயிலைத் தோட்டங்கள் துண்டா டப்படுவதைத் தடுக்கும் முகத்தான், அதற்காக என்று தனியாக சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். காரணம், அங்கு 500, 300, 200 ஏக்கர் என்று இருக்கக்கூடிய எஸ்டேட்டுகளை எல்லாம் 4, 5 பாகங்களாக துண்டாடி, அங்கே நிரந்தர தொழிலாளர் களாக 500, 400, 300 என்கிற எண்ணிக்கையில் இருப்பவர்களை எல்லாம் வெளியேற்றி விட்டு தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கிற அனைத்து சலுகைகளும் இல்லாமல் செய்வதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

16-50 மணி

அரசுக்கு கிடைக்கக்கூடிய நிதியும்கூட குறைவதற்கு இத்தகைய துண்டாடல்கள் நடத்தப்படுகின்றன. அதற்கு என்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போல தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு தனியாக வீடுகள் இல்லை இப்போது எஸ்டேட் வீடுகளில் தான் தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்குவதற்குக்கூட சொந்த வீடுகள் இல்லை. ஆகையால் அவர்களுடைய கிராஜூட்டி, பிராவிடன்ட் பண்ட் போன்ற வற்றை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, சம்பளத்திலிருந்து நீண்ட நாள் பிடித்தம் செய்யக்கூடிய அளவிலே 30,000 ரூபாய் அளவுக்கு வீடுகளைக் கட்டித் தரும் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். கே. கரீம்] [1990 ஏப்ரல் 12]

அடுத்து கிராஜுட்டி என்பது தற்போது இருக்கக்கூடியது ஓராண்டு 15 நாட்களாகும். அதை மாற்றி, ஆண்டுக்கு 30 நாட்கள் என்று கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல போனஸ் என்பது மினிமம் போனஸ் என்ற அளவில் 8.33 சதவிகிதம்தான் இருக்கிறது. இது உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நீலகிரி மாவட்டத்தில் சிலோன் ரீபேட்ரியாட்சுக் காக துவங்கியிருக்கும் தமிழ்நாடு தேயிலைத் தோட்ட வாரியத்தில் பணி புரிபவர்களுக்கு தனியார் தோட்டத்தில் கொடுக்கும் சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. தனியார் தோட்டத்தைவிட அதிகச் சம்பளம் அவர்கள் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே போனஸ்கூட மினிமம் போனஸ் 8.33 சதவிகிதம் என்ற அளவுக்கு மட்டும்தான் கொடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 2,000 ரூபாய் லீஸ் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் ஆண்டுதோறும் கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகையால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் பெறக்கூடிய அத்தனை சலுகைகளும் இவர்களுக்கு இல்லாமல் போகிறது. அதைப்போல சின்கோனா என்று சொல்லக்கூடிய நிறுவனம் மிகவும் நஷ்டமான நிலையில் ஓடிக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கே தொழிலாளர்கள் மிகவும் குறைந்த சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தமிழ்நாடு தேயிலைத் தோட்ட வாரியத்தோடு இணைத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு லேபர் கோர்ட்டுகளில் தொழிலாளர்களுடைய கேஸ்கள் அதிகமாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அதை மாற்றுவதற்கு, ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு லேபர் கோர்ட் என்ற கணக்கில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல பிளான்டேஷன் ஹில்களில் டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைத்துத் தொழிலாளர்களின் குறைகளையும் பார்க்கக்கூடியவர்கள். நீலகிரி, வால்பாறை, ஹைவேஸ் என்ற 3 இடங்களுக்கு ஒரே ஒரு டாக்டர் தான் இருக்கிறார். அதை மாற்றி ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் ஒரு அரசு டாக்டரை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தேர்தல் நாளில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் சம்பளம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். தனியார் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு தேர்தல் நாளில் சம்பளத்தோடு விடுமுறை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல லேபர் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி இல்லை, தொலைபாசி வசதியில்லை. சென்னையில் அனைத்து தொழிலாளர் நலத்திற்கான அலுவலகங்களும் ஒரே இடத்தில் இருக்கிற மாதிரி, ஜில்லாக்களிலும் அனைத்து அலுவலகங்களையும் ஒரே

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. எம். கே. காரீம்]

இடத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் தொழிலாளர்கள் டெம்பரரிமாக 2 அல்லது 3 ஆண்டுகள் வேலை செய்தால், அவர்களை நிரந்தரமாக்குவது என்ற கட்டாயம் இருக்க வேண்டும்.

16-55 மணி

ஏனென்றால் பல தொழிலாளர்கள் 12 அல்லது 13 ஆண்டுக் காலமாக டெம்பரரிமாக வேலை செய்து 40 வயதுக்கு மேல் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படுமேயானாலும் அவர்களுக்கு கிராஜுவிட்டி என்பது மிகக் குறைவாகத்தான் கிடைக்கும். ஆகையினால் அவர்களை உடனடியாக நிரந்தரமாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து லேபர் வெல்ஃபேர் பண்டு இருக்கின்றது. அது தொழிலாளர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் அதாவது பாலிடெக்னிக் அல்லது கல்லூரி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பால் வழங்கும் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பால் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அனைத்து பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலும், மற்ற பொது இடங்களிலும், சத்துணவுக் கூடங்களிலும் பால் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் குளிர்ந்த பாலும், குடான பாலும் விற்கப்படுமேயானால் தேங்கிக் கிடக்கும் பால் விற்கப்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் சொன்னார்கள். ஓசூரில் டி.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் லாக்-அவுட் இன்று நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாக நிறுத்தி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. சி. கோவிந்தசாமி. சரியாகப் பத்துமணித்துளிகள்.

*திரு. சி. கோவிந்தசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது காஸையில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக உறுப்பினர் கோவிந்தராஜன் அவர்கள் பலமுக்கியமான விவரங்களை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையொட்டி ஒருசில விவரங்களை நானும் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி] [1990 ஏப்ரல் 12]

குறிப்பாக இன்றைக்கு உழைக்கும் பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பாதுகாப்பற்ற நிலை பொதுவாக தனியார் துறையிலும்கூட, அல்லது பொதுத் துறையிலும்கூட பெண்களுக்கு என்று இருக்கிற சில பிரத்தியேகமான உரிமைகள் அமலாக்கப்படாமல் தொடர்ந்து பலகீனமான நிலையில் இருந்துகொண்டு இருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இன்றைக்கு பிரசவ கால விடுமுறை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காசலே பாரம்பரியமாக இருக்கிற தொழில்களில் கூட பெண்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வேலையிலிருந்து வெளியேற்றுகிற நிலை இருக்கிறது. இன்றைக்குக் நம்முடைய அரசு வேலை வாய்ப்பிலே பெண்களுக்கு 30 சதவீத இட ஒதுக்கீடு உண்டு என்று சொல்கிற இந்தக் காலக்கட்டத்திலே கூட தனியார் தொழிற்சாலைகளில் பெண்களை வீட்டுக்கு அனுப்புகிற நிலை இன்றைக்குத் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக பஞ்சாலைகளில் ரீலிங் டிபார்ட்மென்ட்டில் தொடர்ந்து அந்த டிபார்ட்மென்ட் முழுவதும் பெண்களுக்கு என்று இருந்த நிலை இன்றைக்கு மாற்றப்பட்டு, அவர்களை வெளியே அனுப்பும் நிலை இருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

மதுரா கோட்ஸ் மில்லில் தேசம் விடுதலை அடைந்த போது 4 ஆயிரம் பெண்கள் வேலை செய்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஆனால் இன்றுள்ள நிலை அங்கே வெறும் 3 பெண்களே பணியாற்றுவதாகச் சொல்கின்ற நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படி வேலையில் இருக்கக்கூடிய பெண்களுக்கு கூட இன்றைக்குப் போதுமான வசதிகள் இல்லாதநிலை இருக்கிறது. இன்றைக்குப் பல இயக்கங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன.

பொதுத் துறையிலே வேலை செய்யக்கூடிய பெண்களுக்கு ஓய்வு அறைகள் தனியாகக் கிடையாது. பல தனியார் தொழிற்சாலைகளிலே பெண்களுக்கு என்று தனியாக சுழிப்பிட வசதிகள் கூட இல்லாத நிலை இருக்கின்றது. 30 பெண்கள் வேலை செய்தால் குழந்தைகள் காப்பகம் வைக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அதை அமுலாக்குவதில்லை. ஒன்றிரண்டு இடங்களிலே இருப்பது கூட போதுமான பாதுகாப்போடு, சுகாதார வசதிகளோடு இல்லை என்பதை நாம் பார்க்க முடியும். அதுமட்டுமல்லாமல் 30 பெண்கள் இருந்தால் அதை வைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற இடத்திலே கூட அந்தப் பெண்களை ஆய்வு செய்கிறார்கள். திருமணமானவர்கள் எத்தனை பேர்; குழந்தைகள் உள்ளவர்கள் எத்தனை பேர் என்பதை எல்லாம் பரிசீலித்துத்தான் இன்றைக்கு குழந்தைகள் காப்பகம் அமைக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. 30 பெண்கள் இருந்தால் ஒரு காப்பகம் அமைக்க வேண்டும் என்ற நிலை அமுலாக்கப்படுவதில்லை என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

அதுபோல பெண்கள் அதிகமாக வேலைச் செய்யக்கூடிய முக்கியமான தொழில் கேந்திரங்களில், நகரங்களில் பெண்கள் தங்குவதற்கான தங்கும் விடுதிகளை அரசு பொறுப்பிலே கட்டித்தர வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுபோல இரவு நேரங்களிலே பெண்களை வேலைக்கு வைக்கக்கூடாது என்ற பொதுவான நிலை இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு தவிர்க்க முடியாமல் பெண்களை இரவு நேரங்களில் வேலை வாங்குகிற ஒரு நிலைமை தொடர்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படுகிற போது வறுமையின் காரணமாக அந்தப் பெண்களும் வேலை செய்ய வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தமான நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தால் வேலை முடிந்து அவர்கள் இரவு நேரங்களிலே வீடு திரும்புவதற்குக் கூட எந்த வாகன வசதியும் இல்லாத நிலையில் இன்றைக்கு பல்வேறு சமூக விரோதிகளினுடைய தாக்குதலுக்கு அவர்கள் ஆளாகக் கூடிய ஒரு அவல நிலை இருக்கிறது.

17-00 மணி

குறிப்பாக திருப்பூரிலே இருக்கின்ற பனியன் தொழில், ஜின்னிங் பேக்டரி போன்ற தொழில்களிலே பெண்கள் இரவு பகலாக வேலை செய்யும் நிலை இருக்கிறது. அவர்களெல்லாம் வீடுகளுக்குத் திரும்பிச் செல்வதற்கு எந்த வாய்ப்பும் இல்லாத காரணத்தால் பல சமூக விரோதிகளின் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படி இரவு நேரங்களிலே வேலை செய்கிற காலங்களில் அந்தப் பெண்கள் வீட்டிற்குச் செல்வதற்குரிய பாதுகாப்புக்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட தனியார் நிர்வாகமாக இருந்தாலும், எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் அவர்களை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சம வேலைக்கு சம ஊதியம் என்பது தொடர்பான ஒரு ஆலோசனைக் குழு 1980-லே அமைக்கப்பட்டது. டத்து வருஷங்களான பிறகும் அந்தக் குழு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது. அரசுக்கு அது என்ன தெரிவித்திருக்கிறது. என்பதையும் அமைச்சரவர்கள் டதிலுரையிலே தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குழந்தைத் தொழிலாளர்கள். இந்த வருஷம் பெண் குழந்தைகளினுடைய ஆண்டு என்றும், எழுத்தறிவு இயக்க ஆண்டு என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட நிலையிலேதான் இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே பல்வேறு தொழில்களிலே, குறிப்பாக சிவகாசி பட்டாசுத் தொழில், தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை, திருப்பூரிலே

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி] [1990 ஏப்ரல் 12]

பனியன் தொழில் போன்ற தொழில்களில் பல ஆயிரக் கணக்கான இளம் குழந்தைகள், ஆண் பெண் குழந்தைகள் இன்றைக்கு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவொரு பாதுகாப்பும் அற்ற நிலைமை இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, வறுமையின் கொடுமையால் வேலைக்கு வரக்கூடிய அந்தப் பிஞ்சுக் குழந்தைகளுக்கு, அவர்களுடைய எதிர்காலத்திற்குத் தேவையான சில வழிகளைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு முன் வர வேண்டும்.

குறிப்பாக, அவர்களுக்குக் கட்டாயக் கல்வி என்ற நிலையை உருவாக்கி, அந்த வேலை நேரத்திலேயே ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தைக் கல்விக்காக ஒதுக்கீடு செய்து, அந்தக் குழந்தைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கல்வியைக் கற்றுத் தருவதற்குரிய ஒரு ஏற்பாட்டை அரசு உத்தரவாதப் படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு—முட்டையோடு வழங்குகின்ற இந்த அரசு இன்றைக்கு ஆலைகளில் வேலை செய்கின்ற அந்த இளம் பிஞ்சுக் குழந்தைத் தொழிலாளர்களுக்கு, அரசு வழங்கவில்லை என்றாலும், அந்த நிர்வாகமானது மதிய உணவு வழங்குவதற்கு அரசு ஒரு உறுதியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் செய்தித் தாள்களிலே பணி புரியக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு ஊதிய போர்டு தீர்ப்புப்படி இன்றைக்கு ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை. ஜனவரி மாதம் 1988-லேயே வழங்கப்பட்ட அது இதுவரையில் அமலாக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இது தொடர்பாக ஒரு முத்தரப்பு கண்காணிப்புக் குழு ஒன்றை மாநில அரசு அமைக்க வேண்டும் என்று மைய அரசு ஏற்கனவே பரிந்துரை செய்தது. ஆனால் இத்தகைய குழு இதுவரையில் நியமிக்கப்படவில்லை. ஏன் இக்குழு நியமிக்கப்படவில்லை என்பதோடு, இந்தக் குழுவை நியமித்து உரிய கண்காணிப்போடு அந்த ஊதியக் குழுவினுடைய பரிந்துரையின்படி அந்த ஊதிய உயர்வை அமல் ஆக்குவதற்கு உத்தரவாதம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் இதை அமலாக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு என்ன வழிகளை, என்ன நிர்ப்பந்தங்களை ஏற்படுத்த முடியுமோ அவைகளை ஏற்படுத்தி அந்தப் பத்திரிகையாளர்களுக்கு அந்த ஊதியக் குழுவின பரிந்துரையை அமலாக்குவதற்கான உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

பத்திரிகையாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக ஐந்தரை ஏக்கர் நிலம் இருப்பதாகவும், அந்த நிலம் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு இன்னும் வழங்கப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்தப் பத்திரிகையாளர்கள் வாங்குகின்ற சம்பள அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு ஸ்லாப் முறையிலே அந்த வீட்டு மனைகளைக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன் வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சங்க அங்கீகாரம் குறித்து இன்றைக்கு மத்தியிலே வந்திருக்கின்ற தேசிய முன்னணி அரசாங்கம் இரகசிய வாக்கெடுப்பின் மூலமாக தொழிற்சங்கங்களை அங்கீகரிப்பதற்கான கொள்கையை முன் வைத்திருக்கின்ற இந்த நல்ல நேரத்தில் ஏற்கனவே மேற்கு வங்க அரசும், ஆந்திர அரசும் இதைச் சட்டமாக அறிவித்திருக்கின்ற நிலையில், நம்முடைய மாநில அரசாங்கமும் அந்தத் தொழிற்சங்க அங்கீகாரத்திற்கான இரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையைக் கொண்டு வருவதற்கான ஒரு நல்ல முடிவை, நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பதிலுரையில் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வருமானால் டி.வி.எஸ். சுஸ்கி மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய இன்னும் பெரும்பான்மையான ஆலைகளில் இன்றைக்கு மைனாரிட்டி ஆட்களை வைத்துக் கொண்டு, நிர்வாகம் தனக்குத் தக்க முறையிலே காரியங்களைச் செய்யாமல் தடுப்பதற்காக ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த முறையிலே அதை நீங்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதியம் 1983-லே அமைக்கப்பட்டது. ஆனால், இன்றைக்கு வரையில் அது திருத்தியமைக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இன்றைக்கிருக்கின்ற விலைவாசி உயர்வையெல்லாம் கவனத்திற்கொண்டு, அது திருத்தியமைக்கப்படுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசு செய்ய முன் வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாதவரம் கோரமண்டல் ஃப்ளோரைட் நிறுவனத்தில் 31-1-1990-லேயிருந்து வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்று வருவதாகவும், அங்கே வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலேயும் கூட, நடைபெறுகின்ற பேச்சுவார்த்தைக்கு அந்த நிர்வாகம் கலந்து கொள்ள மறுக்கிறது; பிடிவாத குணத்தோடு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தக்கூடிய அந்தத் தொழிலாளர் நல அதிகாரி, ஏ.சி. (எல்.) அவர்கள் அது குறித்து என்ன நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்? இப்படிப் பிடிவாத குணத்தோடு, இருக்கின்ற நிர்வாகத்தின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

[1990 ஏப்ரல் 12]

17.05 மணி

அதேபோல டான்சி நிறுவனத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் நீண்டகாலமாக கோரிக்கை முன்வைத்தும் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு உரிய முறையில் தலையிட்டு, டான்சி நிறுவனத்தில் பணியாற்றக் கூடிய தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைக்கு தீர்வு காண நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

கட்டடத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் சட்டம் இன்றைக்கு பல இடங்களில் அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதை அமலாக்குவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை சம்பந்தப்பட்ட துறையின் மூலமாக மாநில அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஐ.டி.ஐ.யில் பணிபுரியக் கூடிய தொழிலாளர்கள், தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பணியாற்றக்கூடிய பணியாளர்கள் பிரச்சினை. 44 பயிற்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றன (ஐ.டி.ஐ.). 16,000-க்கு மேற்பட்ட ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்காக பல இயக்கங்கள் உண்ணாவிரதம், தர்ணா, ஆர்ப்பாட்டம் எல்லாம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கூட அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நேரிடையாக அழைத்துப் பேசங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பேசட்டும் என்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் காலம் கடத்துகிற நிலைமை ஏற்படுமானால் அமைச்சர் அவர்களே நேரிடையாக தலையிட்டு அந்த ஐ.டி.ஐ. தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண முன்வரவேண்டும்.

மூடப்பட்ட மில்கள் சம்பந்தமாக, அவைகள் திறம்பட நடத்த தொழிலாளர்களின் தியாகம் மட்டும் தான் பெறப்படுகிறது. ஊதியத்தை குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும், ஆட்களை குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நிர்வாகம் எந்த தியாகமும் செய்யத் தயாராக இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இதை பரிசீலித்து அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கோவை மாவட்டத்தில் பல்வேறு மில்கள், திருப்பூர் காட்டன் மில், புதுக்கோட்டையில் காவேரி மில், நமனசமுத்திரம் மில் போன்ற மில்கள், மேட்டூர் உள்பட திறக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. அவைகளை திறக்க அரசு உரிய நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும்.

அதைப் போல தொழிலாளர்களுக்கு ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனைகள் இருப்பது போதுமான அளவிற்கு இல்லை. அதற்குரிய வசதிகள் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

1988-ஆம் ஆண்டு நாம் அனைவருமாகச் சேர்ந்து நாடு தழுவிய முறையில் நடத்திய பாரத் பந்திலே கலந்துகொண்டதற்காக பல்வேறு துறைகளில் தனியார் துறை, பொதுத் துறை அவர்கள் பழிவாங்கப்பட்டு, வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை இந்த அரசு பரிசீலித்து அப்படி எந்தெந்த இடங்களில் நீக்கப்பட்டு இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க உத்தரவாதத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். 1980-ஆம் ஆண்டு மாதவரம் பால் பண்ணையில் ஒருநாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்ததற்கு 1,112 பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு, 10 ஆண்டுகளாக அது தீர்க்கப்படாமல் தொடர்ந்து இருக்கிறது. சமீபத்தில் சென்ற ஆண்டு நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் 489 தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்று சட்ட சபையில் அறிவித்தார்கள். ஆனால், நிர்வாகம் அந்த அறிவிப்புக்கு மாறாக, புதியதாக வேலைக்கு சேர்க்கிறேன், வழக்குகளிலிருந்து வாபஸ் பெறுகிறேன் என்று எழுதி கொடுப்பவர்களை மட்டும் வேலைக்கு எடுப்பேன் என்று சொல்லி, இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட காரியங்களில் அரசினுடைய அறிவிப்பிற்கு புறம்பாக ஈடுபட்டிருக்கிறது. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, இப்படி பல இருக்கின்றன. பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு இணையத்தில் பணிபுரியக் கூடிய ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் அமலாக்கப்படுவதில் பல்வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசு அறிவிக்கக்கூடிய அந்த முடிவுகளை சம்பந்தப்பட்ட துறை நடைமுறையில் அமல் நடத்துவதற்கு மாறாக-பல்வேறு நிர்வாகங்களின் இயக்குநர்கள்—கைத்தறித் துறை, பால்வளத் துறை, போன்ற துறைகளில் மறுப்பு தெரிவிக்கிறபோது, இதில் அரசின் முடிவெடுப்பது அரசாங்கமா, அல்லது, அதிகாரிகளா என்ற ஐயப்பாடு எழுந்திருக்கிறது. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்களும், அரசாங்கமும் இதிலே உரிய முறையில் தலையிட்டு, நீங்கள் எடுக்கிற முடிவை கடைசியாக நடைமுறைப்படுத்தி, அதனால் ஏழை எளிய, பாட்டாளி மக்கள் பயனடைகிற வகையில் அதை கறாராக கண்காணித்து அமலாக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டு, வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயகத்தின் முக்கியமான அங்கங்களாக கருதப்படுவது Executive, Legislature, Judiciary என்று சொல்வார்கள். அரசு, சட்டமன்றம், நீதித் துறை, அதைப் போல் ஜனநாயகத்தின் நான்காவது அங்கமாக கருதப்படுவது பத்திரிகைகள்—'பிரஸ்'. பிரெஞ்சு புரட்சியைப் பற்றிச்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1990 ஏப்ரல் 12]

சொல்லும்போது கூட—There has probably been no era in the history of the world when literary men have exercised such an influence upon the minds of and actions of men. என்று சொல்வார்கள். பிரெஞ்சு புரட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அது மலர காரணமாக இருந்து, அதை வழி நடத்திச் சென்று, வெற்றி பெறச் செய்தவர்கள் எழுத்தாளர்கள். எனவே, நம்முடைய நாட்டில் கூட இன்றைய தினம் இந்த சுதந்திர உரிமைகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்றால் Eternal vigilance is the price of freedom என்று சொல்வார்கள். ஜனநாயக உரிமைகளையும், சுதந்திரத்தையும் காப்பாற்ற மக்கள் விழிப்புணர்ச்சி அவசியம். சமுதாயத்தின் கண்களாக, காதுகளாக விளங்கி அந்த உரிமைகளை காப்பதில், மக்களை வழி நடத்திச் செல்வதில் இன்று முக்கிய பங்கு வகிப்பது பத்திரிகைகள். இந்த உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு—எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊதியம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை குழு அமைக்கப்படுகிறது.

17.10 மணி

அப்பொழுது இந்த பச்சாவத் குழு அமைக்கப்பட்டது. பச்சாவத் குழுவினுடைய தீர்ப்பு வந்து ஓர் ஆண்டுக்கு மேலே ஓடிவிட்டது. 1988 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து அந்தக் குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை, ஊதிய நிர்ணயம் செய்யப்பட்டபடி தரவேண்டும் என்று அவர்கள் நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தில், தமிழ்நாட்டில், எத்தனை பத்திரிகைகள் பச்சாவத் குழுவினுடைய தீர்ப்பை அமல் செய்திருக்கிறார்கள். நான் அறிந்தவரையில் ஹிந்து பத்திரிகை அமல் செய்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையும், தினமணி பத்திரிகையும் அமல்படுத்தியிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதேபோல் தினத்தந்தி பத்திரிகை செய்திருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் இன்னும் பச்சாவத் குழுவினுடைய தீர்ப்பை அமல்படுத்தவில்லை. உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு நியாயமாக கிடைக்க வேண்டிய ஊதியம் இன்று வரையில் கிடைக்காமல் இருக்கின்றது. பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் பச்சாவத் தீர்ப்பை அமல் செய்யவில்லை. இந்தக் குழுவை மத்திய அரசு அமைத்தாலும், பச்சாவத் குழுவினுடைய தீர்ப்பை அமல்படுத்தும் பொறுப்பு மாநில அரசையே சாரும். ‘மானிடரிங் அத்தாரிட்டி’ நம்முடைய மாநில அரசாங்கம்தான். சில பத்திரிகைகள் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு அப்பாயின்ட்மென்ட் ஆர்டர் கூட தருவதில்லை என்று பத்திரிகையாளர்கள் சொல்கிறார்கள். அதேபோல் சில பத்திரிகைகள் கன்பர்மேசன் ஆர்டர் தருவதில்லை. இ.எஸ்.ஐ.-க்கு பணியாளர்களிடமிருந்து பணம் பிடித்தம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அந்தப் பணம் தொழிலாளர் நல இன்

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

ஸுரன்சுக்குச் செலுத்தப்படுகிறதா என்று கேட்டால் செலுத்தப் படுவதில்லை. இரண்டு பத்திரிகைகள் நிறுத்தப்பட்டு, 6 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடந்த பத்திரிகைகள் இரண்டு, தமிழ்நாட்டிலே அண்மையிலே நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய, அந்த உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான நஷ்டஈடு கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் கிடைக்கவில்லை. பத்திரிகை நடத்தப்பட்ட நேரத்திலே அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஊதிய உயர்வும் தரப்படவில்லை. போனஸ் தரப்படவில்லை. அவர்களுக்கு எல்லாம் நியாயமான நஷ்டஈடு கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பச்சாவத் தீர்ப்பை அமுல்படுத்த மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் முத்தரப்புக் குழு, டிரைபார்ட்டைட் கமிட்டி அமைக்கும்படி மாநில அரசுக்கு ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். டிரைபார்ட்டைட் கமிட்டியிலே தமிழக அரசு, நம்முடைய மாநில அரசு இடம் பெறும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) தமிழக அரசு இடம் பெறும். அதேபோல் பத்திரிகை உரிமையாளர்கள் இடம் பெறுவார்கள். சென்னை பத்திரிகையாளர் சங்கமும் அந்த மானிடரிங் கமிட்டியிலே இடம் பெறும். உடனடியாக முத்தரப்புக் கண்காணிப்புக் குழு அமைக்க வேண்டும். ஏற்கனவே உத்தரப் பிரதேச அரசு இதை அமுல் செய்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் உடனடியாக பச்சாவத் தீர்ப்பை அமுல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்தப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் பச்சாவத் தீர்ப்பை அமுல் செய்ய வில்லையோ அவர்களுக்கு அரசு தரும் விளம்பரத்தை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்தெந்தப் பத்திரிகைகள் பச்சாவத் தீர்ப்பை அமுல் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்க வேண்டும். பச்சாவத் தீர்ப்பை அமுல் செய்யாத பத்திரிகைகளுக்கு நிச்சயமாக விளம்பரங்கள் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பால் வழங்குத் திட்டங்கள், தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும், மற்றும் எழுது பொருள் அச்சுத்துறை போன்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குக் கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் பால் உற்பத்தியானது மிக முக்கிய இடத்தை வகித்துக் கொண்டு வருகிறது. விவசாயம், நெசவுத் தொழில், அதற்கு அடுத்த படியாக பால் உற்பத்தியானது அந்த மக்களுடைய பொருளாதார வளத்தை மேம்படுத்தக்கூடிய அளவிலே இன்றைக்கு பங்கை வகித்துக் கொண்டு வருகிற இந்த சூழ்நிலையில், இந்தத் துறை

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

யிலே இன்றைக்கு நடைபெறுகிற பல்வேறு தவறுகளையும் சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய நிலைமையில் நாங்கள் இருந்து கொண்டு வருகிறோம். ஒரு பக்கத்தில் சொல்லப்பட்டு இருப்பது எல்லாம், பால் உற்பத்தி செய்கின்ற அந்த உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதனுடைய பலன் எல்லாம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே தான் இன்றைக்கு சட்டங்கள் மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் சென்ற ஆண்டு திடீரென்று ஏற்கனவே இருந்த அமைப்புகளை எல்லாம் கலைத்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக அதிகாரிகள் அந்த அமைப்புகளை நடத்துவார்கள் என்ற முறையிலே, அதற்காக ஆலோசனை சொல்வதற்கு 2 பேர்கள் கொண்ட குழுவை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்தச் சங்கங்களிலே இன்றைக்குப் பலரைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். சட்ட விதிகளுக்கு புறம்பாக 300 லிட்டர் பால் உற்பத்தி செய்பவர்களை மட்டும் தான் உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்க வேண்டும் என்ற விதியை இன்றைக்குக் கடைப்பிடிக்காமல் உற்பத்தி செய்யாதவர்கள், பால் என்றால் என்ன என்று தெரியாத பலரும் அந்தச் சங்கத்திலே சேர்ந்து, அந்தச் சங்கங்கள் நசிந்து போகின்ற ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

17-15 மணி

அதோடு மட்டுமல்ல நம்முடைய உறுப்பினர் மணி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இந்தச் சங்கத்திற்குக் குழுவை நியமித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு சம்பந்தமே இல்லாத பலசரக்கு கடைக்காரர்கள் போன்றவர்களை எல்லாம் நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள், அருமை சகோதரர் அர்ச்சுன் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தொகுதியைச் சார்ந்திருக்கின்ற ராமநேரி சொசைட்டியில் பலசரக்குக் கடைக்காரரை அங்கே அட்வைசரி போர்டில் போட்டிருக்கிறார்கள். அதுவாவது பரவாயில்லை. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சம்பாவிநல்லூர் பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கத்திலே ஒருவரை அட்வைசராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் இறந்து 3 வருடங்கள் ஆகின்றன. அந்த அளவிற்கு யாரைப் போட வேண்டும், எப்படிப் போட வேண்டும் என்றுகூடப் பார்க்காமல் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் அதைச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், ஏதோ கட்சியினுடைய அடிப்படையிலே போட்டு வேண்டுமென்பதற்காக, யாரோ உட்கார்ந்து கொண்டு எழுதிக் கொடுத்ததை, இன்றைக்கு அட்வைசராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தவறுகளின் காரணமாகத்தான் இறந்தவர்கள் கூட அட்வைசராக, அதுவும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இறந்தவர், இன்றைக்கு அட்வைசரி போர்டில் போடப்பட்டு வருகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது என்று சொன்னால், எந்த அளவிற்கு அதிலே தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்தால் பால் உற்பத்தி செய்யும் பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாயங்கள் எப்படி கிடைக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

1990 ஏப்ரல் 12]

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சலவைக் கடைக்காரரை உறுப்பினராக்கியிருக்கின்றார்கள் என்று திரு. மணி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதேபோன்று அண்ணன் உகம்சந்த் அவர்கள் மளிகைக் கடைக்காரரை உறுப்பினராக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சலவைக் கடைக்காரர்களும், மளிகைக் கடைக்காரர்களும் மாடுகளை வளர்க்கக் கூடாதா? அவர்கள் பாலைக் கறக்கக் கூடாதா? இதற்கு ஏதாவது விதி விலக்கு இருக்கிறதா? ஏன் அவர்களை உறுப்பினர்களாக அங்கே சேர்க்கக் கூடாதா?

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் அவர்களை உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்தது தவறு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், இன்றைக்கு அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற உத்தரவு எல்லாம், 120 நாட்கள் அவர்கள் பாலை உற்பத்தி செய்து அந்தச் சங்கத்திற்கு ஊற்றியிருந்தால் அந்த சங்கத்தில் அவர்களை உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. அந்த விதி மீறப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்வது, அவர்களைப் போட்டது பரவாயில்லை. ஆனால் இறந்தவர்களை போட்டிருக்கிறார்களே என்றுதான் கேட்டேன். ஆனாலும் இன்றைக்கு உள்ள நிலைமைகள் எல்லாம் பாலை உற்பத்தி செய்து அதை அனுப்புகின்றார்கள், அந்த 'ஃபேட்' மூலமாக, அதனுடைய 'கன்டென்ட்' மூலமாக அவர்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யப்படுகின்றது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிலே பல்வேறு தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. அங்கே சென்றவுடன் யார் எல்லாம் அங்கே யிருக்கின்ற ஊழியர்களை கவனிக்கின்றார்களோ, அவர்களுக்கு அதிகமான அளவிலே பணம் கிடைக்கின்ற வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே அப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. அதை அரசு கண்டுபிடித்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு பால் உற்பத்திக்காக ஐரோப்பிய பொருளாதாரத் திட்டத்தின் மூலமாக மூன்றாவது பால் பெருக்குத் திட்டத்தை ஏற்கனவே உருவாவதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மூலமாக தமிழகத்தில் இன்னும் விடப்பட்டிருக்கின்ற ஐந்து மாவட்டங்களில் இந்தத் திட்டத்தை விரிவாக்கம் செய்தும், மேலும் எல்லா பகுதிகளிலும் இந்தப் பால் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி மக்களுக்கு இந்தப் பால் விநியோகத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு உள்ள குறைகள் எல்லாம் சில மாதங்களில் பால் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கின்றது. அந்த மாதங்களில் அரசு அந்தப் பாலை வாங்குவதற்கு தயங்கிக்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1990 ஏப்ரல் 12]

கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அந்தப் பால் எல்லாம் வீணாகிக் கொண்டிருக்கிற நிலைமைகள் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாம் முட்டையை சத் துணவு மையங்களில் போடுகின்றோம். அந்த முட்டை போடு வதில் பல்வேறு தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. என்பது ஏற்கனவே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நல்ல சத்துள்ள உணவாக இந்தப் டாலை அங்கே கொடுப்பதற்கு நீங்கள் வழிவகை செய்தால் அதன் மூலமாக பல்லாயிரக் கணக்கான ஏழை விவசாயிகளுக்கு, பால் உற்பத்தி செய்கிற அந்த விவசாயப் பெருமக்களுக்கு வாழ்வு கிடைக்கின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படும். அதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்தக் குழந்தைகளுடைய ஏதிர் காலமும் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், அன்றைக்கு நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் நலனுக்காக எவ்வளவு செலவிட்டாலும் அது சமூகத்திற்கு ஒன்றுக்கு ஒன்பதாகத் திரும்பிவிடும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்காக செலவிடும் தொகை ஒரு நாளும் நடட்டக் கணக்கில் எழுதப்படாது. அது மேலும் மேலும் பெருகி அந்தச் சமுதாயத்திற்கு திரும்பி வரும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் இந்தத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையிலும், நாம் அவர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்து வசதிகளையும் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு நாட்டிலே உள்ள நிலைமைகள் எல்லாம் இன்று தொழிலாளர் ஒற்றுமையைக் குலைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், இதற்கு முன்பு 1970-71-72 ஆம் ஆண்டுகளில் அன்றைக்கு ஏற்பட்ட பல்வேறு நிலைமைகளும், பிறகு சிம்சனில் நடைபெற்ற அந்தப் போராட்டங்களில், அங்கு யாரைப் புகுத்த வேண்டுமென்று நடைபெற்ற அந்த வன்முறைச் செய்கையின் காரணமாக அங்கே அமைதி குலைந்தது மட்டுமல்லாமல், அந்தப் போராட்டங்கள் நடந்து முடிந்த பிறகு மீண்டும் தேர்தல்கள் நடைபெற்ற அந்தச் சூழ்நிலையில் கூட அவர்கள் யாரைத் திணிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களோ அவர்கள் வெற்றி பெற முடியாத நிலைமைதான் அங்கே ஏற்பட்டது.

17-20 மணி

ஆனால், தொழிலாளிக்கும் அதனால் பல்வேறு தொல்லைகள் ஏற்பட்டன. அதே நேரத்தில் நிறுவனத்திற்கும் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டம் ஏற்பட்டன, இந்த அளவிலே எதையும் செய்து கொண்டு கட்சிக்காரர்களை புகுத்த வேண்டும்

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

என்ற முறையிலே இன்றைக்கு ஆளுகின்ற பொறுப்பிலே இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை கண்கூடாகப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

போருருக்கு அருகாமையில் இருக்கிற டபுள்யூ. எஸ். இன்சுலேட்டர்ஸ் என்ற தொழிற்சாலையிலே சமீபத்திலே நடைபெற்றது என்ன? அங்குள்ள அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்கெனவே தொழிற் சங்கம் இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதைக் கலைக்க வேண்டும், அங்கு எப்படியாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே அங்கே அமைதி குலைகின்ற காரியத்திலே அரசே அதற்கு துணையாக இருக்கிறது என்று சொல்லத்தான் வேண்டும்.

காலையிலே கூட ஒரு பிரச்சினை வந்தது. ஹோசூரிலே இருக்கிற அந்த டி.வி.எஸ். சுசுகியினுடைய தொழிற்சாலையிலே நடைபெற்ற பல்வேறு சம்பவங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே அந்த நிறுவனம் எப்படி இருக்கிறது. அந்த நிறுவனம் சம்பந்தமாக பல்வேறு வழக்குகளுக்கான விஸ்டுகளை தந்தாலும், கிரிமினல் வழக்கு கூட அதிலே 65 லே ஒன்றுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்தியா முழுவதும் விற்பனை ஆகிற பல்வேறு பத்திரிகைகளிலே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்கு காரணமே அரசாங்கத்தினுடைய இயந்திரம் ஒரு பக்கமாக சாய்ந்து இருப்பதன் காரணமாக ஒரு புதிய சங்கத்தை அந்தத் தொழிற்சாலையிலே உருவாக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே அவர்கள் செய்கிற காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். இது தொழில் அமைதி குலைகின்ற ஒரு காரியம் என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நீங்கள் இப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்து கொண்டே சென்றால் தொழில் வளம் மெலும் குலைகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு ஆங்காங்கே தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகிற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு பட்டினி சாவுகள் அதிகமாகி நாட்டிலே வளம் குன்றக் கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். அது மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு நம் முடைய திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதிலே அரசாங்கமே அதாவது அரசு அதிகாரிகளே ஒரு தொழிற்சங்கத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்று காரணத்திற்காக அங்கே காரியத்தை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை சுமத்த நான் விரும்புகிறேன்.

அங்கே ஏற்கெனவே அண்ணா பணியாளர்கள் சங்கத்திலே பல்வேறு பொறுப்பிலே இருந்தவர்களை பழி வாங்க வேண்டுமென்ற அளவிலே அவர்களையெல்லாம் வேறு வேறு இடங்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

களுக்கு திடீர் என்று மாற்றினார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய சங்கத்திலே உறுப்பினர்களாக சேர்ந்ததற்குப் பிறகு மீண்டும் அவர்களை பழைய இடத்திலேயே அமர்த்துவதற்கு வழி முறைகள் செய்யப்பட்டு உத்தரவுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சங்கத்திலே சேராதவர்களுக்கு அந்தப் பணி மாற்றம் செய்யப்படவில்லை. அவர்கள் மாற்றப்பட்டது மாற்றப்பட்டது தான் என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் இந்த நிலைமை என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஆளுகிற கட்சிக்கு ஆதரவாகத்தான் தொழிற்சங்கத்திலே உள்ளவர்கள் இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை இந்த அரசு கடைப்பிடிக்கிறது. அத்தோடு மட்டும்ல்லாமல் அதற்கு அரசாங்க அதிகாரிகளை துணை போக வேண்டும் என்ற நிலைமை தான் இன்றைக்கு உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அத்தோடு மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு மிக வேகமாக பேசப்படுவது ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டாருடைய நிலைமை தான் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முதலிலே அந்தப் போராட்டம் வந்த நேரத்திலே என்ன சொல்லப்பட்டது (குறுக்கீடு). 4 நிமிடம்தான் ஆகியிருக்கிறது. இன்னும் சற்று நேரம் கொடுங்கள். இந்த ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார்ஸ்ஸைப் பொறுத்த வரையில் அந்தப் பிரச்சினை எழுந்த நேரத்திலே இதே மன்றத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். நாங்கள் அந்த தொழிலாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புகிற நிலைமையை ஏற்படுத்த மாட்டோம். ஒரு தொழிலாளியைக் கூட வீட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு அரசு ஒப்புக் கொள்ளாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? இன்றைக்கு ஆயிரம் பேரை அவர்கள் பணியிலிருந்து அனுப்புவதற்கு, வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளை ஒப்பந்தத்தை செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால்

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார் பிரச்சினையை பொறுத்த மட்டில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சரியாக உண்மைகளை புரிந்துக் கொண்டு சபைக்கு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் சொல்லிய தெல்லாம் ரிட்டிரன்ச்மென்ட் கூடாது. வாலண்டரி செப்பரேஷன் என்று சொல்லி அவர்களே விரும்பி செல்லுவதாக இருந்தால் செல்லட்டும். நாங்கள் ரிட்டிரன்ச்மென்ட்டுக்கு ஒத்துக் கொள்ள மாட்டோம் என்று நிலையை தான் ஆரம்பத்திலேயும் சொல்லப்பட்டது. இப்போதும் அதே நிலை தான். நிலை மாற்றம் இல்லை.

1990 ஏப்ரல் 12]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதிலே நான் மாறுபடுகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் அதைப் பணி நீக்கம் இல்லை என்று சொன்னால் வேறு என்ன? அவர்களாகவே வெளியே செல்ல வேண்டும், இல்லை என்று சொன்னால் மாதத்திலே 20 நாட்கள் தான் வேலை என்று சொன்னால் அது 1/3-ஐ வீட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு சமம் தான் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அவர்களும் அதற்கு ஒத்துக் கொண்டு இருந்தாலும் சரி.....

17-25 மணி

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : வாலண்டரி செப்பரேஷன் ஸ்கீம் என்பது தொழிலாளர்களே விருப்பப்படி அவர்களே பணி முடித்துக் கொண்டு செல்வது. அதிலே எந்த விதமான அரசினுடைய கட்டாயமும் இல்லை. அல்லது அந்த ஆலை அதிருடைய கட்டாயமும் இல்லை. ரெடரென்ச்மென்ட் என்று சொன்னால், ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அவர்களை வேலையிலிருந்து நிரந்தமாக நீக்கிவிடுவது. நீக்கிவிட்டால் அது தொழிலாளர்களுக்கு அரசு இழைக்கக்கூடிய ஒரு தீமை. அது கூடாது, அது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை அல்ல, புரொக்ரசிவ் கவரன்மென்டினுடைய கொள்கை அல்ல. எனவே அவர்களாகவே, தொழிலாளர்களே விரும்பிச் சென்றால் செல்லலாமே ஒழிய, நாங்கள், அரசாங்கம் வந்து தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்கு ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோம் என்ற நிலை தான் ஆரம்பத்திலேயும் எடுத்தோம். இன்றைக்கும் அதே நிலை தான். அதை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குழப்பிக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு.)

திரு. ரா. சொக்கர் : பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன். வாலண்டரி செப்பரேஷனில் போகும்போது நிர்வாகத்தினர் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது பணம் ஈட்டுத்தொகையாகக் கொடுப்பது வழக்கம். அந்தத் தொகையும் கொடுக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்களாகவே செல்வதாக இருந்தால் அவர்களே, அவர்களுடைய விருப்பத்தின் பேரில்தான் செல்வதாக வழக்கம். அதையும் தெளிவுபடுத்தினால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொக்கர் அவர்கள் தெரிவித்தது, அவர்களுக்கே அந்த விவரங்கள் எல்லாம் தெரிகிறது. வாலண்டரி செப்பரேஷன் என்றால் வேலை செய்யக்கூடியவர் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் செல்வார்.

[திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்] [1990 ஏப்ரல் 12]

அவருக்கு அந்த ஊதியம், சட்டப்படிக்கான சலுகைகள் அனைத்தும் மொத்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டு அவருடைய விருப்பத்தின் அடிப்படையில்தான் செல்வார்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்தை நான் மறுப்பதற்குக் காரணமே, அந்த அளவிற்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். ஏனென்று சொன்னால், லாக் அவுட் செய்வதற்கு முன்பு ஐந்து மாதங்கள் அவர்களுக்கு ஊதியங்கள் வழங்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு அந்த ஆலை மூடப்பட்டு, சுமார் 13, 14 மாதங்கள் ஆகியிருக்கின்றன. ஆகவே, 19 மாதங்கள் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்காத சூழ்நிலையில், பட்டினியால் வாடுவதைவிட கிடைப்பதே போதும் என்ற நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அதற்கு மேல்தான் அரசாங்கம் அவர்களே ஒப்பந்தம் செய்தாலும் சரி, அல்லது அவர்கள் மறைமுகமாக இருந்து கொண்டு ஆதரவு அளித்து அந்த ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றி இருந்தாலும், அந்த அளவுக்கு அவர்கள் தள்ளப்படுவதற்குக் காரணமே அரசினுடைய அணுகுமுறை என்று தான் நான் சொல்ல வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த ஒப்பந்தத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஐந்தாண்டுத் காலத்திற்கு அவர்களுக்கு.....

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசினுடைய அணுகுமுறை தவறு, அதனால் இவ்வாறு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கிறார். எவ்வாறு அணுகியிருந்தால், அவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைத்திருக்கும் என்பதை விளக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் முடிந்து போனால் அவருக்கு விளக்குவதற்கு நேரம் இருக்காது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : என்னுடைய நேரத்தை எல்லாம் அவர்கள் உங்கள் அனுமதியோடு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மாதிரியெல்லாம் வாதம் செய்வது கூடாது. (குறுக்கீடு.) உங்களுக்கு மட்டுமே தனியாக ஒதுக்குவது இல்லை. (குறுக்கீடு.) வாதம் செய்தீர்கள் என்றால், மறுபடியும் பிரச்சினை வரும்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : அவர்கள் எடுத்த நேரத்தை எனக்குக் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மாதிரியெல்லாம் வாதம் செய்வதை விட்டுவிட வேண்டும். ஒரு மணித்துளியில் முடித்து விடுங்கள். (குறுக்கீடு.) நீங்கள் இனிமேல் எந்தக் காரணம்

1990 ஏப்ரல் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

ணம் கொண்டும் யார் பேசினாலும் குறுக்கே எழுந்திருக்கக் கூடாது, உங்கள் கட்சியின் சார்பிலே, அதற்கு உறுதியளிக்கிறீர்களா? (குறுக்கீடு) அந்த வாதம் எல்லாம் வேண்டாம். ஒரு மணித் துளியில் முடியுங்கள். எவ்வளவு சொன்னாலும் அவ்வளவுதான். அழுத்தமாகச் சொல்லி, முடியுங்கள்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : இன்றைக்கு நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸைப் பொறுத்தவரையில், 5 ஆண்டுகளுக்கு அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், எந்த அளவிற்கு நிலைமைகள் சென்றிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஜனவரி மாதத்தில் கூட, நம்முடைய அருமைச் சகோதரர் கோவிந்தராஜன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் கூடச் சொன்னார்கள். அங்கேயிருக்கின்ற வடலூர் சேஷசாயி பேப்பர் மில்லிலே நடைபெறுகின்ற லே-ஆஃபைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த மன்றத்திலேயே உறுதிமொழி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், சமீபத்திலே அந்த உறுதிமொழி மாற்றப்பட்டு, அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதன் காரணமாக, லே-ஆஃப் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், எந்த அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படி ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்று என்னைப் பார்த்துக் கூட கேள்வி கேட்டார்கள். நான் சொல்வது, தொழிலாளர்களை வீட்டிற்கு அனுப்புகின்ற நிலைமைகள் ஏற்படாமல், அவர்களுக்கு நியாயமான முறையிலே எப்படி விலைவாசி ஏறுகின்றதோ, அந்த அடிப்படையிலே அவர்களுக்கும் அந்த ஊதிய உயர்வும் கிடைக்கின்ற அளவுக்கு ஒப்பந்தம் இருக்க வேண்டும். ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்ந்த அன்று, அந்த ஒரு வாரத்தில் சொன்னது, நாங்கள் ஒரு தொழிலாளியைக் கூட வீட்டுக்கு அனுப்ப மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அன்று மாறான நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஏனென்றால் அன்று ஆட்சிப் பொறுப்பிலே அமர்கின்ற குழ்நிலையிலும் சரி, அதற்கு ஒப்பும் நீங்கள் எந்த நிலையை எடுத்தீர்களோ, அந்த நிலையில் தான் இன்றைக்கு ஒப்பந்தத்தை செய்திருக்க வேண்டுமே தவிர, அதற்கு மாறாக இன்றைக்கு ஒப்பந்தத்தைச் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஒரே ஒரு நிமிடம்.

17.30 மணி

இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை எல்லாம் வருவாய்த் துறை தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் பழிவாங்கப்படுகின்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு அந்த தொழிலாளர்கள்

[எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 12]

அனைவருடைய உரிமையையும் பறிக்கின்ற அளவுக்கு அவர்களை கட்டாயப் படுத்துகின்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் இன்று போராட முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. போராட்டம் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு அனுமதி இல்லை; அவர்கள் உண்ணா விரதம் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு அனுமதி இல்லை; ஊர்வலம் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு அனுமதி இல்லை; அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய நிலைமை இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்பு எல்லாம் நாம் பார்ப்போம் அந்த காமராஜ் சாலையில் அந்த உண்ணாவிரதம் அவர்கள் எல்லாம் அமர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அவைகள் எல்லாம் மறுக்கப்பட்டு அவர்கள் அந்த தொழிற்சாலையின் முன்பால் உண்ணா விரதம் உட்காரக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வருவாய்த் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் பற்றி நாம் சபையில் சொல்லுவது ஒன்று, ஆனால் வெளியில் அவர்கள் நடத்தப் படுவது வேறு வகையில் இருக்கும் நிலைமை தான் பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு அரசு இன்றைக்கு தொழிலாளர்களை பழி வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், காவல் துறையில் 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சேர்க்கப்பட்டு இருக்கின்ற காவல் துறை எஸ்.ஐ.க்களை பழிவாங்குகின்ற அளவுக்கு நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புகின்ற அளவுக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமையில் இன்றைக்கு அரசைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிவிப்பைச் செய்தார்கள். இனி அடுத்த ஆண்டு மே 1 ஆம் தேதி முதல் கொண்டு ஒரு நாளைக்கு 6 மணி நேரம் தான் வேலை செய்வதற்கு நான் நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறேன், அதற்கான சட்டத்தை இயற்ற இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அறிவிப்பினை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதே போல்.....
(மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது தான் கடைசி தடவை. இனிமேல் இப்படிச் செய்தால் கண்டிப்பாக நான் கடுமையாக இருப்பேன். அவ்வளவு தான் சொல்வேன்.

1990 ஏப்ரல் 12]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : என்னுடைய நேரத்தை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த வாதம் எல்லாம் வேண்டாம் என்று சொல்கிறேன். கட்டுப்படவில்லை என்றால் அப்புறம் நான் கட்டுப்போட வேண்டியதாகப் போய் விடும்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் குறைந்த போனலை நாங்கள் உயர்த்தப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பு என்பதை அறிந்து அதற்கு வேண்டிய அளவுக்கு அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று காலையிலிருந்து 15-க்கும் மேற்பட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தொழிலாளர் நலத் துறையிலும், எழுது பொருள் அச்சத் துறையிலும், வேலை வாய்ப்புத் துறையிலும், பால்வளத் துறையிலும் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்துரைத்து இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சந்திரசேகரன் அவர்களும், திரு. மோகன் அவர்களும், திரு. எச்.எம். ராஜு அவர்களும், திரு. குணசேகரன் அவர்களும், திரு. சி. கோவிந்த ராஜன் அவர்களும், திரு. டி.கே. பழனிச்சாமி அவர்களும், திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களும், திரு. கோ. பூவராகன் அவர்களும், திரு. எஸ்.எஸ். ராமசுப்பு அவர்களும், திரு. கே.ஏ. மணி அவர்களும், திரு. பா. அப்துல் சமத் அவர்களும், திரு. எம்.கே. கரீம் அவர்களும், திரு. சி. கோவிந்தசாமி அவர்களும் மற்றும் பலரும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். பொதுப்படையாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. கோவிந்தராஜன், திரு. கோவிந்தசாமி மற்றும் திரு. சோ. அழகர்சாமி ஆகிய மூவரையும் தவிர பாக்கி அத்தனைப் பேரும் பால்வளத் துறையில் மிக கவனத்தைச் செலுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

உள்ளபடியே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களில் எல்லாம் நல்ல கருத்துக்களை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். உங்கள் நல்ல கருத்துக்களை எவ்வாறு செயல்படுத்த வேண்டுமோ அவ்வாறு எல்லாம் செயல்படுத்துவோம் என்ற உறுதியை முதலில் தந்து இந்தத் தொழிலாளர் நலத் துறையைப் பற்றிப்பொதுவாக கடந்த அண்டு நமது மாண்புமிகு முன்னாள் தொழிலாளர் நலத் துறையினுடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நமது அரசினுடைய கொள்கை இருக்கின்ற சட்டத்தை வைத்துக்

[திரு. கே. என். நேரு]

[1990 ஏப்ரல் 12]

கொண்டு 'ஆர்கனைஸ்டு செக்டார்' அன்-ஆர்கனைஸ்டு செக்டார் இவைகளில் பணி புரிகின்ற தொழிலாளர்களுடைய நலனை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக எப்படி பேணிப் பாதுகாப்பது என்பதை ஆராய்வது இந்த அரசினுடைய கொள்கை என்று கடந்த முறை சொன்னார்கள். அதே போல் கடந்த முறை அவரும் சொல்லியிருக்கிறார். மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு என்று எங்களை ஆளாக்கிய எங்களுடைய தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதையுமே நானும் சொல்லி உங்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னதற்கு இணங்க, அவர் வழியே நான் உங்கள் கருத்துக்களை எல்லாம் இந்தத் துறையினுடைய அதிகாரிகள் மூலம் எதை எதைச் செயல் படுத்த முடியுமோ அதை அதை எல்லாம் செயல் படுத்த வேண்டும், நாங்கள் செயல் படுத்துவோம் என்ற உறுதியை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏதோ தமிழ் நாட்டில் இந்த அரசு தொழிலாளர் விரோதப்போக்கில் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே இங்கே இந்த ஆட்சி பொறுப்பு ஏற்றதற்கு பின்னால் முடிய தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் திறப்போம் என்று சொன்னதை இன்றைக்கு செய்து கொண்டு இருக்கிறோம்.

17.35 மணி

குறிப்பாக 16 மாதங்களாக முடிக் கிடந்த மெட்டல் பாக்ஸ் நிர்வனத்தைத் திறந்திருக்கிறோம். அதைப் போல 10 மாதங்களுக்கு மேலாக முடியிருந்த ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸ் தொழிற்சாலையை வருகின்ற ஜூன் மாதம் திறப்பதாக ஒப்பந்தம் உருவாகி இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் தமிழகம் முழுவதும் உள்ள சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் மீதான தொழில் ரீதியான செட்டில்மென்ட், இந்த செட்டில்மென்ட்டை அகில இந்தியாவிற்கே முன்னோடியாக நாம் தான் போட்டு இருக்கிறோம். முதன் முதலாக சினிமா தொழிலுக்கு நாம் தான் செட்டில்மென்ட் போட்டிருக்கிறோம். தமிழக தோட்டப் பணியாளர்களுக்கான செட்டில்மென்ட்டை நாம் தான் போட்டிருக்கிறோம். தமிழக தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களுக்கான செட்டில்மென்ட்டை நாம் தான் போட்டிருக்கிறோம். இங்கிலீஷ் எலக்ட்ரிக் கம்பெனி தொழிலாளர்களுக்கான செட்டில்மென்ட், நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷன் தொழிலாளர்களுக்கான செட்டில்மென்ட், சேச்சாமி பேப்பர்ஸ் மற்றும் போர்ட் தொழிலாளர்களுக்கான செட்டில்மென்ட், இது போன்ற பல செட்டில்மென்டுகளுக்காக இந்தத் துறையினுடைய அதிகாரிகள் மிக முனைப்போடு செயல் பட்டு இவ்வளவு காரியங்களை செய்திருக்கிறார்கள்.

1990 ஏப்ரல் 12]

[திரு. கே. என். நேரு]

தேர்தல் நேரத்தில், தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மூடிய மில்களையெல்லாம் நாங்கள் திறப்போம் என்று தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் 9 மில்களை உடனடியாகத் திறந்தும் இருக்கிறோம். மீதம் இருக்கின்ற 6 மில்களைத் திறப்பதற்காக பல்வேறு முறை சுற்றுப் பேச்சுக்கள் நடைபெற்று கடந்த 9 ஆம் தேதி கூட இரண்டு அமைச்சர்கள் கூட்டம் போட்டு அதை எப்படித் திறப்பது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விவாதித்து இருக்கிறார்கள். சடைசியாக, அரசின் ஒரு கொள்கையாக இன்றைக்குத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் அரசின் கொள்கைப்படி உடனடியாகத் திறக்க வேண்டுமென்று, மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு கடிதம் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, அதை எடுத்துக் கொண்டு அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் டெல்லி செல்ல இருக்கிறார். எவ்வளவு விரைவாக அதைத் திறக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாகத் திறப்பதற்கு முனைப்போடு செயல் பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம், அதோடு மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு தொழிற்சாலைகளிலே ஆய்வகத் துறையினர், தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருந்தாலும் ஆய்வகத் துறையினருடைய பணியின் காரணமாக 1987 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகளில் ஏற்பட்ட மரண விபத்துக்கள் 83. ஏனைய விபத்துக்கள் 17 ஆயிரம். ஆனால் இந்த ஆண்டு 49 மரண விபத்துக்கள் தான், ஏனைய விபத்துக்கள் 12 ஆயிரம் என்ற அளவிலே இருக்கின்றன. அந்த அளவிற்கு ஆய்வகத் துறையினர் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வேலை நிறுத்தம் என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட, ஆளுநர் ஆட்சியிலே 190 வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கதவடைப்பு 21. 1989-ல் 168 வேலை நிறுத்தங்களும் 18 கதவடைப்புகளும் தான். தமிழகத்தில் இழக்கப்பட்ட மனித நாட்கள் 23.17. நம் மாநிலத்தில் லட்சக் கணக்கில் இருந்தால் பல்வேறு மாநிலங்களில் கோடிக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வேலை நிறுத்தங்கள் என்ற அளவிலே 1988 ஆம் ஆண்டு எழுப்பப்பட்டவை 190. அதில் தீர்க்கப்பட்டவை 177. ஆனால் 1989-ல் 168 கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டு 160 தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கதவடைப்பு என்று வைத்துக் கொண்டால் 1988 ஆம் ஆண்டு 21 எழுப்பப்பட்டு 17 தீர்க்கப்பட்டன. ஆனால் 1989-ல் 18 எழுப்பப்பட்டு 16 தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிற் தகராறு 10,061, அதில் தீர்க்கப்பட்டவை 8,577, இது 1988 ஆம் ஆண்டு, ஆனால் 1989-லே 11,110 எழுப்பப்பட்டு 9,213-ஐ தீர்த்திருக்கிறார்கள். இதில் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டவை 1,395 ஆகும். அதில் நல்ல தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டவை 862. ஆனால் 1989-லே நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட வழக்குகள் 2,774, அதில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டவை 1,293 என்ற அளவிலே இந்தத் துறை சிறப்பாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. பல்வேறு உறுப்பினர்கள் வழக்குகளெல்லாம் தேங்கி நிற்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த வழக்குகளை எல்லாம் உடனடி

[திரு. கே. என். நேரு]

[1990 ஏப்ரல் 12]

யாகப் பைசல் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு கேட்ட காரணத்திற்காக இந்த அரசு மத்திய அரசிடம் வாதாடி மூன்று இடங்களிலே புதிய நீதிமன்றங்கள் தொழிலாளருக்கென்று வேலூரிலும், சேலத்திலும், திருச்சியிலும், அமைக்க இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல தற்காலிகத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரப் படுத்துவதற்காக கடந்த முறை சட்டமன்றத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். தற்காலிக பணியாளர்களில் 10 ஆயிரம் பேரை நாங்கள் நிரந்தரப்படுத்துவோம் என்று. இன்றைக்கு ஆய்வகத் துறையினர் ஆய்வு செய்து கடந்த ஆண்டு 16,533 பேரை நிரந்தரப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு கூட சட்டமன்றத்திலே இன்றைக்கு நாங்கள் அறிவிக்கிறோம் மிகப் பெருமையோடு. மீண்டும் 15 ஆயிரம் பேர்களை, தற்காலிகப் பணியாளர்களை நிரந்தரப்படுத்துவோம் என்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதைப் போல 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் கீழ் இது வரை வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவு நம்மாநிலத்தில் மட்டும்தான் 70 இனங்களை குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் கீழ் எடுத்திருக்கிறோம்.

17-40 மணி.

மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் 56 என்ற அளவில் தான் அதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் மட்டும் தான் 70 இனங்களை குறைந்த அளவு ஊதியத்தின் கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதிலும் குறைந்த அளவு ஊதியம் என்று சொல்லும் போது 15 ரூபாய் என்ற அளவில் மட்டும் இல்லாமல், விலைவாசி உயர்வைக் கணக்கில் வைத்துக் கொண்டு அதையும் இணைத்து குறைந்த அளவு ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கிறோம். அதை நமது அரசு கொள்கையாகவே வைத்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கான விபரங்கள் என்ன என்றால், தமிழ்நாட்டில் 3 மீட்டர் சேலை நெய்தால், அதற்குக் கூலி ரூ. 24.85 என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். கேரளாவில் அதற்கு ரூ. 21.80 என்றும், ஆந்திராவில் ரூ. 21 என்றும் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். கர்நாடகத்தில் அதற்கான நிர்ணயம் இன்று வரை இல்லை. அதே போல, வேட்டி 3 மீட்டர் நெய்தால் தமிழ்நாட்டில் ரூ. 25.65. ஆனால் கேரளா, ஆந்திரா, கர்நாடகா போன்ற மற்ற மாநிலங்களில் அதற்கான நிர்ணயம் இல்லை. அதே போல லுங்கி 3 மீட்டர் நெய்தால், தமிழ்நாட்டில் ரூ. 28.30 என்று இருக்கிறது. ஆனால் கேரளாவில் ரூ. 15.68 தான். ஆந்திராவிலும் கர்நாடகத்திலும் இன்னமும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்பதையும் நான் மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே இந்தியாவிலேயே அதிக அளவுக்கு குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயித்திருப்பது தமிழ்நாட்டில் தான் என்பதை நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. கே. என். நேரு]

பீடித் தொழிலாளர் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அவர்கள் ஊதியம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே, பீடித் தொழிலாளர்களில் இரண்டு வகை இருக்கிறார்கள். ஒன்று ஒரு கூடாரம் அமைத்து, அந்த இடத்திலேயே தொழிலாளர்கள் சேர்ந்து கொண்டு பீடி சுற்றுவது. இன்னொன்று, பீடி இலையை வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று, அங்கே இருக்கிற பெண்களை வைத்துக் கொண்டு பீடிகளை சுற்றுவது, அப்படி இலையை வீடுகளுக்குக் கொண்டு செல்லும் போது, அங்கே வேலை செய்கிற பெண் தொழிலாளர்களுக்கு உரிய தொகை மற்றும் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க ஆண் அதிகாரிகளால் முடியவில்லை என்பதால், இதற்காக இரண்டு பெண் அதிகாரிகளைத் தமிழ்நாட்டில் நியமித்து, ஒவ்வொரு இல்லத்திற்கும் அவர்கள் நேரடியாகச் சென்று பார்த்து விசாரித்து, அவர்களுக்கு லாபக் போடச் செய்திருக்கிறோம்.

பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு 1,000 வீடுகளை, ரூ. 5,000 மானியத்தில் கட்டித் தர இருக்கிறோம். பல்வேறு இடங்களை இதற்காகத் தேர்ந்து எடுத்திருக்கிறோம். பல்வேறு மாவட்ட ஆட்சியாளர்களைக் கேட்ட போது, திருநெல்வேலி கட்ட பொம்மன் மாவட்டம் ஆட்சியாளர் அவர்கள் அதற்கான இடத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதால், இன்றைக்கு திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் அவர்களுக்காக 800 வீடுகளைக் கட்ட இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள், தொழிலாளர் நலக் கொள்கைகள் பற்றிப் பேசாமல் பச்சாவத் கமிட்டி அறிக்கை பற்றி விளக்கமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் 5 செய்தி நிறுவனங்களும், 86 பத்திரிகைகளும் இருந்தாலும், அவற்றில் 4 செய்தி நிறுவனங்களும் 42 பத்திரிகைகளும் இன்றளவில் பச்சாவத் கமிட்டி அறிக்கையை அமல் செய்து இருக்கிறார்கள். மீதமுள்ள நிறுவனங்களிலும் அதை அமல்படுத்த முத்தரப்புக் குழு அமைத்து நிச்சயமாக அதையும் அமல் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஈ. எஸ். ஐ. மருத்துவமனைகள் பற்றிப் பேசினார்கள். கடந்த ஆண்டு ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனைகள் புதிதாகக் கட்டப்படும் என்று அரசு அறிவித்தது. அதை நிறைவேற்றும் வகையில், கோவையில் இரண்டு இடங்களிலும், திருச்சியிலும், புதுக்கோட்டையிலும், தாமபுரியிலும் ஈ. எஸ். ஐ. மருத்துவமனைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டும் புதிதாக சில மருத்துவமனைகள் கட்டப்பட இருக்கின்றன. வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம் மேல்விஷாரத்திலும், திருநெல்வேலி கட்டபொம்

[திரு. கே. என். நேரு] [1990 ஏப்ரல் 12]

மன் மாவட்டத்தில் சங்கரன் கோயிலிலும், ஓசூரிலும் மேலும் 123.20 ரூபாய் செலவில் 50 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய மருத்துவமனைகள் துவக்கப்பட இருக்கின்றன. அதே போல், திருச்சி ராஜாஜி மருத்துவமனையில் 50 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய பிரிவு கட்டுவதற்கும், ராணிப்பேட்டையில் 50 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனை கட்டுவதற்கும் இந்த ஆண்டு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போல், புதுடில்லியில் தொழிலாளர் காப்புறுதி திட்டத்தின் கீழ் ஒப்புறுதி எதிர்பார்த்து மேற்படி வேலைகள் எல்லாம் துவக்கப்பட இருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று நாம் கோரினாலும், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றுதான் சட்டம் இருக்கிறதே தவிர, அந்தத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சட்டம் இல்லாத காரணத்தால், அதற்கான புதிய சட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டுமென்று அரசு ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போல வீட்டு வாடகைப்படிக்கான ஒரு சட்டத்தையும், தொழிலாளர் பாதுகாப்புக்கான சட்டத்தையும், ஆக இந்த மூன்று சட்டங்களையும் கொண்டுவர அரசு ஆய்வு செய்துகொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்தத் தொழிலாளர் நலத்துறையின் சார்பாக, தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் மூலம் தொழிலாளர் நலக் கல்வியும் இன்றைக்கு போதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் சார்பாக அவர்களுக்கு பல்வேறு நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும், தொழிலாளர்கள் கோடை நாட்களில் கோடை விடுமுறையில் சென்று தங்குவதற்கான பல்வேறு இடங்களில் இல்லங்கள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

17-45 மணி

அந்த வகையில் இந்த வருடம் 3 இடங்களில் புதிய இல்லங்களை அமைக்க இருக்கிறோம் என்பதை நான் மிகப் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் நலப் பணிகள், ஊட்டி, கொடைக்கானல், இராமேஸ்வரம் போன்ற இடங்களில் விடுமுறை இல்லங்களைக் கட்டுதல்; வேலூர், மதுரை போன்ற இடங்களில் அரசு மருத்துவமனைகளில் தொழிலாளர்களுக்குக் காசநோய்ப் பகுதிகளைக் கட்டுதல்; கோடை நாட்களில் தொழிலாளர்கள் தங்குவதற்கு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் காச நோயால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் நல்லது செய்ய வேண்டு

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. கே. என். நேரு]

மென்ற ஒரு நோக்கத்தோடு ஒவ்வொரு மருத்துவமனையிலும் தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் சார்பாக 10, 15 படுக்கைகள் கொண்ட ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கும் இந்தத் தொழிலாளர் நல வாரியம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் சார்பாக பி.எல்.எம். என்றும் எம்.எல். எம். என்றும் படிப்புகள் சொல்லித் தரப்பட்டு இன்றைக்கு 189 மாணவர்கள் கற்றுத் தேறி இந்த வருடம் வர இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் துறையிலே அவர்களுக்கு முன்னுரிமையும், வேலையில் முன்னுரிமையும் வழங்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் துறையின் சார்பாக கருத்துக்கள் எடுக்கப் பட்டன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்களும், திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களும் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்ட பிறகும் கூட அதை நிறைவேற்றுவதில் அரசு அதிகாரிகள் கொஞ்சம் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே நானும் காலையிலே அதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசி இருக்கிறேன். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம் தொழிமைக் கட்சியின் சார்பாக இந்த நேரத்தில் கூட எடுத்து வைக்கப்படக் கூடிய கருத்துகளை, அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தின் காரணமாக நீங்கள் எடுத்துச் சொன்னாலும் அதே ஆர்வத்தின் காரணமாக நானும் அதிகாரிகளுடன் கலந்து உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னாலும் சட்டத்தில் இருக்கிற ஒரு சில இடர்பாடுகளை வைத்துக் கொண்டு தொழில் அதிபர்கள் தப்பித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே நிச்சயமாக உங்களுடைய உணர்வுகளிலே ஒரு துளி அளவும் கூட நாங்களும் குறைந்தவர்கள் அல்ல தொழிலாளர்களின் நலத்தில் என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.).

அடுத்து எழுதுபொருள் அச்சுத்துறையின் சார்பாக பல்வேறு இடங்களில் உள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றி எல்லாம் ஓரிரு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எழுதுபொருள் அச்சுத் துறையின் சார்பாக 8 அச்சுத் துறைகள் இருக்கின்றன. அதில் 5,000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அப்படி 5,000-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் பணிபுரிந்தாலும் சென்னையில் மட்டும் தான் 3,700-க்கு மேற்பட்ட பணியாளர்கள் பணிபுரிந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். குளையில் இருக்கின்ற அச்சுக் கம் மிகப் பழமையாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அந்த அச்சுக் கத்தைப் புதுமையாக்கவும் அந்தச் சூளையில் இருக்கின்ற இடத்தைத் திரும்பவும் கிண்டியில் இருக்கிற இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ் டேட்டுக்குக் கொண்டு வரவும் இந்த ஆண்டு திட்டமிடப்பட்டு உள்ளது. அதே போல் திருச்சியில் 20 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட புதிய கட்டடத்திலே அந்த அச்சுக் கத்தை நிறுவவும்

[திரு. கே. என். நேரு]

[1990 ஏப்ரல் 12]

இந்தத் துறையின் சார்பாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. அதோடு மட்டுமல்லாமல் பணியாளர்களுக் காக சென்னை, தண்டையார்பேட்டையில் உள்ள 300 குடி யிருப்புகளுக்கு மேலும் வசதிகள் செய்ய இந்தத் துறையின் சார்பாகத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து இங்கே வெகுநாட்களாக தொழிலாளர்களால் கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டு இதுவரையில் தீர்க்கப்படாமல் இருந்த சீருடைப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட இருக்கின்றன. அதாவது அச்சகத் தொழிலாளர்கள் 1,728 பேர்களுக்கு மட்டும் சீருடை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மீதம் இருந்த 3,285 பேர்களுக்கும் இந்த வருடம் சீருடை வழங்கப்படும் என்பதை நான் மகிழ்ச்சி யுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேலைவாய்ப்புத் துறையைப் பற்றி இங்கே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கட்டடத்தை எல்லாம் இடித்து விட வேண்டும் என்று கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு தமிழ் நாட்டிலே அரசு அமைந்ததிலிருந்து கலைஞர் அவர்களைத் தவிர இந்த வேலை வாய்ப்புத் துறையையும், தொழிலாளர் நலத் துறையையும் பற்றி எண்ணிப்பார்த்தவர்கள் யாரும் இல்லை என்பதை மிகத் தெள்ளத் தெளிவாக நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அப்படி ஆங்காங்கு வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருக் கின்ற காரணத்தால் இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் அத்தனையும் சொந்தக் கட்டிடத் தில் இயங்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு இந்த ஆண்டு 5 இடங் களில் அந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட இருக்கின்றன என்பதை நான் மிக மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் தொழிலாளர் நலத்துறைக்கென்று இதுவரையில் கட்டட வசதி இல்லை. இந்த ஆண்டு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கோவையிலும், திருச்சியிலும், மதுரையிலும் தொழி லாளர் நலத்துறைக்கு என புதிய கட்டடங்கள் கட்டப்பட இருக் கின்றன என்றும் அதேபோல் இந்த ஆய்வகத் துறையினரும் இன் றைக்குத் தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகளும் மிகவும் நல்ல முறை யில் பணியாற்றுவதற்காக அவர்களுக்கு வாகன வசதியும் இந்த ஆண்டு செய்து தருவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதியளித்து இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி வேலைவாய்ப்புத் துறையிலே 30 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமப் பணியாளர்கள் என்று நீங்கள் எடுக்கலாமே என்று திரு. ராமசுப்பு அவர்கள் கேட்டார்கள். கிராமப் பணியாளர்கள் என்று எடுக்கும்போது அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கும் 5 மைல் சுற்றளவுல் இருக்கின்றவர்கள் வேண்டும்.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. கே. என். நேரு]

17-50 மணி

அப்படி அந்த அளவிலே கிடைக்காது என்ற காரணத்தால் தான் நேரடியாக கிராமங்களில் எடுக்கவேண்டும். எப்படி நீங்கள் கிராம சேவக் எடுத்தீர்களோ, எப்படி கடந்த ஆட்சியில் சத்துணவுப் பணியாளர்களை எடுத்தீர்களோ, அதே வழியில்தான் நாங்கள் கிராமப் பணியாளர்களை எடுக்கிறோமே தவிர, நீங்கள் காட்டிய வழியில்தான் நாங்கள் போகிறோமே தவிர, வேறு புதிய வழியில் நாங்கள் போகவல்லையென்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற இளைஞர்களுக்கு இதுவரை தந்த உதவித் தொகையை இரட்டிப்பாக்கித் தந்தவர் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள். பட்டதாரிகளுக்கு ரூபாய் 100 என்று இருந்ததை, ரூபாய் 200 ஆகவும், பிளஸ் டு படித்தவர்களுக்கு ரூபாய் 75 என்று இருந்ததை ரூபாய் 150 ஆகவும், ஏனையோருக்கு ரூபாய் 50 என்று இருந்ததை ரூபாய் 100 ஆகவும், 5 ஆண்டுகளுக்கு வழங்க உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

அதேபோல், தொழில் பயிற்சி நிலையங்களைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். தொழில் பயிற்சி நிலைய மாணவர்களுடைய பிரச்சினை, அங்கு வேலை செய்கிற ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனைகளை எல்லாம் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் மிகப் பரிவோடு கவனிக்கப்பட்டு நிச்சயமாக அவையெல்லாம் நிறைவேற்றப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு 44 இடங்களிலே அரசாங்கத் தொழில் பயிற்சி நிலையத்தில் 1 வருடத்திற்கு 16,000-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்களைத் தயார் செய்கிறோம். அரசாங்கத்தின் இந்த 44 தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் மட்டும் அல்லாமல், தனியார் நடத்துகின்ற தொழில் பயிற்சி நிலையங்களிலும், அரசாங்கம் 50 சதவீத மாணவர்களைச் சேர்க்கும் என்ற ஒரு புதிய சட்டத்தையே இந்த வருடம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நிச்சயமாகத் தனியாருக்கு, தொழில் பயிற்சி நிலையம் தொடங்க அனுமதி இல்லையென்பதையும் இந்த வருடம் சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

மேலும் பெண்களுக்கு இந்த ஆண்டு 5 இடங்களிலே புதிய ஐ.டி.ஐ. தொடங்கப்பட இருக்கின்றது. அதோடு மட்டுமல்ல. ரூபாய் 10½ கோடி மைய அரசு உதவியுடன், ரூபாய் 10½ கோடி மாநில அரசு உதவியுடன், 16 பழைய ஐ.டி.ஐ-களில் இருக்கின்ற பொருள்களை எல்லாம் எடுத்து நவீனப்படுத்துகின்ற ஒரு பணியையும் இந்த ஆண்டு செய்கின்றோம். அதோடு மட்டு

[திரு. கே. என். நேரு]

[1990 ஏப்ரல் 12]

மல்ல, நாளுக்கு நாள் வளருகின்ற விஞ்ஞானத் தேவைக்கு ஏற்ப இந்த வருடம் ஐ.டி.ஐ.-யிலே கம்ப்யூட்டர் டிரேட் என்றும் கெமிக்கல் டிரேட் என்றும் புதிதாக அறிமுகப்படுத்துகிறோம்.

விருதுநகரிலும், ஈரோட்டிலும் இருக்கின்ற ஐ.டி.ஐ.-யிலே குடிநீருக்காக ரூபாய் 2 இலட்சம் செலவில் மோட்டார்கள் பொருத்தி ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்க இருக்கின்றோம் என்பதையும் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையில்தான் 1973-வது ஆண்டு நடத்தப்பட்ட மின் கம்மியர் தேர்வு அதன் பிறகு நடத்தப்படவே இல்லை. இந்த ஆண்டு மின் கம்மியர் தேர்வு நடத்தப்பட இருக்கிறது என்பதையும் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வேலை வாய்ப்பகத்தில் இலட்சக் கணக்கான பேர்கள் காத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதுவரை பட்டதாரி ஆதிதிராவிடர்களுக்கு 1982-ஆம் ஆண்டு வரை கார்டுகள் அனுப்பியிருக்கிறோம். அதே போல், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு 1979-ஆம் ஆண்டு வரை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். மோஸ்ட் பாக்வார்ட் கிளாஸ் பிரிவினருக்கு 1980-ஆம் ஆண்டு வரை கார்டுகள் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் 1981-ஆம் ஆண்டு வரை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். எஸ். எஸ். எல். சி. படித்தவர்களுக்கு 1977-ஆவது ஆண்டுவரை பதிவு செய்தவர்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் 1976-ஆம் ஆண்டு வரை பதிவு செய்தவர்களுக்கும் இன்றைக்குக் கார்டுகள் அனுப்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. எஸ். எஸ். எல். சி.-க்குக் கீழ், 8-ஆவது வரை படித்தவர்களுக்கு, 1977-ஆவது ஆண்டு வரை பதிவு செய்தவர்களுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். 8-ஆவது வகுப்புக் கீழ் 1980-ஆம் ஆண்டு வரை பதிவு செய்தவர்களுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மேலும், பால் வளத் துறையைப் பற்றிப் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பால்வளத் துறையிலே பல்வேறு குறைபாடுகள் நடக்கின்றன. பால்வளச் சங்கத்திலே கட்சிக்காரர்களையே நியமிக்கிறார்கள், அதை எடுக்க வேண்டும், பால் உற்பத்தியாளர் சங்கம் எல்லாம் நசித்து விடச் செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். இல்லை. நாங்கள் செயல்பட்டதன் காரணமாக, நாள் ஒன்றுக்கு 1.75 இலட்சம் லிட்டர் பால் அதிகமாகி இருக்கிறதே தவிர, எந்த இடத்திலும் குறைய வில்லையென்பதை நான் மிக்கப் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. கே. என் நேரு]

அதோடு மட்டமல்ல, நீங்கள் இன்றைக்கு, கட்சிக்காரர்களை இதிலே இணைக்கிறீர்களே, நியாயமா, இறந்தவர்களை எல்லாம் இணைக்கிறீர்களே, நியாயமா என்று கேட்கிறீர்கள், எத்தனை சங்கம் 140 உறுப்பினர்கள் என்று வைத்துக் கொண்டு, ஒட்டுப் போடுபவர்கள் 7 பேர்கள் என்று வைத்து இருந்தார்கள்? கணக்குத் தரட்டுமா எத்தனை மாவட்டங்களில் என்று? மொத்த உறுப்பினர்கள் 400 பேர்கள் இருப்பார்கள், ஆனால் ஒட்டளிக் கின்ற உரிமை மட்டும் 4 பேர்களுக்கு, 5 பேர்களுக்கு என்று ஒரு தனிப்பட்ட சொத்தாக இருந்ததை மாற்றி, அத்தனை மக்களும் அதில் உறுப்பினராக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் (மேகை யைத் தட்டும் ஒலி) இன்றைக்கு உற்பத்தியாளர்களாகச் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

17-55 மணி

இன்றைக்கும் அரசு சட்டத்தை மீறவில்லை. 120 நாள் பால் ஊற்றியிருக்க வேண்டும் அல்லது 300 லிட்டர் பால் தந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் தேர்தலிலே நிற்க முடியும் என்ற ஒரு சட்டத்தையும் இன்றைக்கு வைத்திருக்கிறோம். எல்லோரும் தேர்தலிலே நிற்க முடியாது என்ற அளவிலே அதை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்பதை மிகப் பெருமையோடு நான் தெரிவித் துக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது பால் பெருக்கத் திட்டம் என்ற அளவிலே கடந்த ஆண்டு சட்டமன்றத்திலே நாங்கள் அறிவித்தோம். மூன்றாவது பால் பெருக்கத் திட்டம் தமிழ்நாட்டிலே அமல் படுத்தப்படுமானால் அதனுடைய முடிவுகாலத்திலே மூன்று இலட்சம் லிட்டர் பால் உற்பத்தியாக இருப்பதை 27 இலட்சம் லிட்டராக உயர்த்துவோம் என்று சொன்னோம். தேசிய பால் வள நிறுவனம் அதற்கு ஒப்புதல் அளித்து முதல் முறையாக ஈரோட்டிலே இந்த ஆண்டு 30 டன் பால் பவுடர் பண்ணை ஆலை அமைக்கவும் அதைப்போலவே சென்னை அருகில் சோளிங்கநல்லூரில் கடந்த ஆண்டு அறிவித்தோமே அந்த பால் பண்ணையை இந்த ஆண்டு நிறுவவும், அம்பத்தூரில் 3 இலட்சம் லிட்டர் பால் உற்பத்தியை 4 இலட்சம் லிட்டராக உயர்த்தவும், சேலத்தில் இருக்கிற 2 இலட்சம் லிட்டர் பால் கொள்ளளவை 3 இலட்சம் லிட்டராக உயர்த்தவும், மதுரையில் இருக்கிற 1.5 இலட்சம் லிட்டர் பால் பண்ணையை 2 இலட்சம் லிட்டராக உயர்த்தவும், திருச்சியில் ஒரு 10 டன் பவுடர் பிளான்டை அமைக்கவும் என்.டி.டி.பி. அப்ரூவல் தந்திருக்கிறது. அதை எல்லாம் இந்த ஆண்டு முதல் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல தேசிய பால் வள நிறுவனம் அல்லது என்.சி. டி.சி. மூலம் திருநெல்வேலியில் இருக்கிற பால்பண்ணையை விரிவு படுத்தவும்; அதைப்போல ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே புதிதாக ஒரு பால் பண்ணையை உருவாக்கவும் முடிவு செய்திருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில்—காமராஜ் மாவட்டத்தில்

[திரு. கே. என் நேரு]

[1990 ஏப்ரல் 12]

25,000 லிட்டர் உள்ள 'பிராஸிங் யூனிட்' ஒன்றையும் செங்கை—அண்ணா மாவட்டத்தில் காக்கனூரில் 50,000 லிட்டர் கொள்ளளவுள்ள 'பிராஸிங் யூனிட், ஒன்றையும், 'சில்லிங் சென்டர்' போன்ற பல்வேறு திட்டங்களையும் உருவாக்குவதாக ஏற்கெனவே அறிவித்ததை எல்லாம் இந்த ஆண்டு நிறைவேற்ற இருக்கிறோம்.

அதோடு தேசிய பால் வள நிறுவனம், என்.சி.டி.சி. மூலம் செய்யப்படுவதைத் தவிர இன்றைக்கு பால் பண்ணை அமைப்பதில் அங்காங்கே கிராமமக்கள் ஆர்வமாகப் பங்கேற்கிற காரணத்தால் கடந்த ஆண்டு சொன்னோமே 1,000 சங்கங்களை உருவாக்குவோம் என்று, அதிலே கிட்டத்தட்ட 900 சங்கங்களை உருவாக்கியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டும் 1,000 சங்கங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பதைக் கொள்கை அளவில் ஏற்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் சங்கங்களை உருவாக்கி, ஆங்காங்கே இருக்கிற விவசாயிகளுடைய பாலை உடனுக்குடன் எடுத்து, பதப்படுத்தி வைக்க சில்லிங் சென்டர் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

தற்போது பால் உற்பத்தியாளர் சங்கத்திலே மீதப்படுத்தப்படும் பணத்தை எல்லாம் பல்வேறு வங்கிகளிலே போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வட்டி அவர்களுக்குக் கிடைப்பதைவிட ஓரளவு அதிகமாக வட்டி தந்து, அந்தப் பணத்தை எல்லாம் இணையத்தில் வாங்கி, இணையத்தின் மூலமாக நேரடியாக சில்லிங் சென்டர், பிராஸிங் யூனிட் எல்லாம் ஏற்படுத்துவதற்கான ஒரு கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும் இன்று காலையில் திரு. பூவராசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிற பொருள்களைக் கல்கத்தாவில் விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பொருள்களை விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்த ஆண்டு எவ்வளவு விற்கிறார்கள், அதனுடைய தரத்தை நீங்கள் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு கல்கத்தாவிலே மட்டுமல்ல. கேரளா, கர்நாடகா, மகாராஷ்டிரா, குஜராத், டெல்லி, ராஜஸ்தான், பீகார், அஸ்ஸாம் போன்ற அத்தனை மாநிலங்களிலும் நமது இணையத்தினுடைய 'ப்ராஞ்ச்'கள் திறக்கப்பட்டு அங்கே பொருள்கள் விற்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன.

கடந்த ஆண்டு 8,500 டன் பவுடர் விற்ப்பிருக்கிறோம். அதைப் போல 3,000 டன் நெய்யும் 20 டன் சீசும் உற்பத்தி செய்து விற்ப்பிருக்கிறோம். இதை எல்லாம் விட கல்கத்தாவிலே இன்றைக்கு மேற்குவங்க அரசாங்கத்திற்கும் நமக்கும் ஒரு புதிய ஒப்பந்தம் ஏற்படுவது பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

1990 ஏப்ரல் 12] [திரு. கே. என். நேரு]

ருக்கிறது. தினந்தோறும் 40,000 லிட்டர் பால் எடுத்துக்கொள்வதென பேச்சுவார்த்தையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதையும் முடிவு செய்தால் தமிழ்நாட்டிலிருந்து கல்கத்தாவுக்கு தினந்தோறும் 40,000 லிட்டர் பால் அனுப்பும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

18-00 மணி

மேற்கொண்டு பல்வேறு உறுப்பினர்கள், பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு, நல்ல கருத்துக்களை நிறைவேற்றுவோம். எங்களால் முடிந்த அளவு, உங்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றுவோம் என்ற உறுதியைக் கூறி, நீங்கள் தந்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை நீக்கி, அரசுக்குத் தரவேண்டிய மானியக் கோரிக்கையைத் தருமாறு கேட்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள், தனக்கு இருக்கின்ற கடுமையான ஜுரத்தையும் பொருட்படுத்தாது, அதைச் சமாளித்துக் கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் கலந்துகொண்டு, தன்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே வெளியிட்டதற்கு, நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனால் ஒன்று, அவர் இங்கே கூறும்போது, மக்கள் நலப் பணியாளர்களை எடுக்கும்போது, கடந்த ஆட்சி நடந்துவந்த பாதையைத்தான் நாங்கள் பின்பற்றுவோம் என்றார், தயவு செய்து, அந்தப் பாதையைப் பின்பற்ற வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வடலூர் சேஷசாயி நிறுவனத்தில். லே-ஆப் கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி, ஏற்கனவே சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே, ஜனவரி மாதம் 25 ஆம் தேதி, அமைச்சர் அவர்கள், தொழிலாளர் பக்கம்தான் இந்த அரசு இருக்கும் என்றும் லே-ஆப் இருக்காமல் பார்த்துக் கொள்வோம் என்றும் கூறினார்கள். அதற்குப் பிறகு, லே-ஆப் வந்தது. அதைச் சட்டபூர்வமாக சமாளிப்பதற்கு, கோர்ட்டிலே நான் வழக்காடினேன். லே-ஆப் கொடுப்பதற்கு சட்ட விரோதமாகவும் அவசர அவரசமாகவும் அனுமதி தந்த அதிகாரி—அதே அதிகாரி முன்னால் அந்த வழக்கை நான் நிரூபித்து, “லே-ஆப் தேவையில்லை; இது சட்டவிரோதம்; பொருளாதார நிலைமையும் அப்படி இல்லை; அவர்கள் 2 கோடி ரூபாய் கடனுக்கு, 1½ கோடி ரூபாய் வட்டியாகக் காட்டுகிறார்கள்” என்ற விவரங்களை எல்லாம் கொடுத்தும், பேலன்ஸ்-ஷீட்டையெல்லாம் படிக்காமலேயே நீங்கள் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லிய பிறகும் கூட, அதற்குப் பிறகு, நம்

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1990 ஏப்ரல் 12]

முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பட்ஜெட் உரையிலே சென்ற மாதம் 28-ஆம் தேதி அன்று, பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையிலே அந்த லே-ஆப்பை அகற்றுவதற்கு முயற்சி செய்வோம் என்று உறுதி கொடுத்த பிறழ்கூட, எந்த சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது? ஏன் அந்த லே-ஆப் நீக்கப்படாமல், இன்றையதினம் வரை நீடிக்கிறது? அங்கு உண்ணாவிரதமும், பல்வேறு கிளர்ச்சிகளும் நடக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இன்னும் தொடர்கின்றன? இப்பொழுதாவது அந்த லே-ஆப்-ஐ, நீக்குவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். சட்டப்படி அமைக்கப்பட்ட வழக்கு மன்றத்தில்கூட நான் வாதாடி இருக்கும்போது, சட்ட விரோதம் என்று நிரூபித்து, கம்பெனி நிர்வாகம் பதில் சொல்லவே முடியாத நிலையை இருக்கும்போது அந்த தீர்ப்பையாவது வழங்கி, இந்தச் சமயத்திலே ஒரு நல்ல அறிவிப்பினை நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு வந்திருக்கலாம் அல்லவா? அதையாவது இப்போது உடனடியாகச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வீர்களா என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள், இதை அவசரகால வினாவாகவும், அதன் பிறகு கட் மோஷனாகவும் தந்து, அதற்கான விளக்கமாக பதிலையும் தந்திருக்கிறோம். மேலும், யார், எந்த அதிகாரி, லே-ஆப் தருவதற்கு அனுமதி அளித்தாரோ, அதே அதிகாரியிடம் நீங்கள் வாதாடி இருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதனுடைய தீர்ப்பு வரவில்லை. தீர்ப்பு வந்தபிறகு, நிச்சயமாக, விரைவாக, ஏற்கனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த உறுதிமொழியின்படி, நடத்தப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. மோகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, புகளூர் காகித ஆலை, தொழிலாளர்கள் 1ஆம் தேதியிலிருந்து வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்; நிர்வாகம் கதவடைப்பு செய்திருக்கிறது என்று இன்று காலையில் நான் சொன்ன நேரத்தில், அது அரசு நிறுவனமாக இருக்கிற காரணத்தால், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், அங்கு பேச்சுவார்த்தையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்ற அறிவிப்பினைத் தந்தார். முதலமைச்சர் அவர்களும் இந்த மன்றத்திலே இப்போது இருக்கிற காரணத்தினால், அதை யொட்டி ஏதாவது முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும், புகளூர் காகித ஆலை தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும், அந்த ஸ்டிரைக் தீர்ந்துவிட்டதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 12]

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சம வேலைக்கு சம ஊதியம் என்கிற தத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில், 'ஆக்கு பேசன் வேஜ்' என்பதை கடந்த ஆண்டு, 25 ஆயிரம் சக்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்காக, இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக நிறைவேற்றியது தமிழகம்தான், தமிழக அரசு தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

*திரு. கோ. பூவராகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பால்வள நிறுவனத்தில், பாலை அடைப் பதற்காக வாங்குகின்ற பாலிதீன் பைக்கான பணி ஒரு தனிப் பட்ட நிறுவனத்திற்கு 1½ கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்கப் பட்டு வருவதைத் தடுத்து நிறுத்தி, எல்லோருக்கும் அப் பணி பரவலாகச் சேரும் வகையில் இந்த அரசு மாற்று ஏற்பாட்டினைச் செய்யுமா? இதோடு, தற்போது இந்த அரசு பாலிதீன் பைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக ஏற்பாடு செய்வதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தின் மூலமே இந்த பாலிதீன் பைகளை உற்பத்தி செய்து அளிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, போட்டி என்ற வகையில், லோயஸ்ட் கொட்டேசன், குறைந்த செலவிலே யார் செய்ய முன்வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு அதற்கான வாய்ப்பினைத் தருவதுதான் வழக்கம். அதன்படிதான் இப்போதும் தர இருக்கிறோம். ஆனால், தமிழகத்தில் இருக்கிற சிறு தொழில்களுக்கு முன்னுரிமை தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் சில சலுகைகளை அரசு தந்திருக்கிறது. ஆகவே, நிச்சயமாக, சிறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த ஆண்டு இதில் வாய்ப்புத் தரப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஜூன் மாதம் 1 ஆம் தேதி ஸ்டான்டர்ட் மோட்டார்ஸ் தொழிற்சாலையைத் திறக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிற செய்தி என்னவென்றால், அதற்கு நிதி உதவி செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கின்ற பல்வேறு அமைப்புகள், நிதியுதவி செய்ய முடியாது என்று சொல்லியிருப்பதன் காரணமாக அந்த நிறுவனத்தை ஜூன் 1 ஆம் தேதி திறக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்பதோடு கூட, இன்றைக்கு

[திரு. கே. என். நேரு] [1990 ஏப்ரல் 12]

2 பெண் தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் பெண்கள் இல்லையா? (சிரிப்பு). அதுபோல குழந்தைகளுக்குக் காப்பகம் என்பது பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உறுப்பினருடைய கருத்துக்களை ஏற்று, எவ்வாறு சிறப்பாகச் செயல்பட முடியும் என்பதைப் பார்த்துச் செயல்படுத்துவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. க. ஸ்டாலின் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலே பதிவு செய்திருப்பவர்களுக்கு ஆண்டுவாரியாக அளிக்கப்படுகின்ற வேலை வாய்ப்புப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதே மானியத்தின் மீது சென்ற ஆண்டு, அப்போது தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது ஓர் உறுதிமொழியை அளித்திருக்கிறார்கள். அதாவது வேலைவாய்ப்பில் 30 வயதைக் கடந்து விடுகிறவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவோம் என்று அரசின் சார்பில் உறுதிமொழி தந்திருக்கிறார்கள். அந்த உறுதிமொழியைக் காப்பாற்றியிருக்கிறார்களா? அது எந்த அளவு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் மூலம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஸ்டாலின் அவர்கள் 28 வயதாக இருந்ததை 30 ஆண்டுகளாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டதையொட்டி 30 வருடமாக அது உயர்ந்தது. அதைத் தவிர வேலைவாய்ப்பு என்று வரும்போது, 30 வயதைத் தாண்டி ஒரே 3 மாதம் அல்லது 6 மாதம் வயது அதிகமாகப் போகிறவர்களைக் கூட அனுமதிக்கலாம் என்பதற்கான அனுமதியை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அளித்துள்ளார்கள் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எச். எம். ராஜு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலுள்ள தாய்மார்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் இன்றையதினம் மிகவும் நல்லமுறையிலும், சிறந்த முறையிலும் தொழில் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். இப்படி முன்வந்திருக்கிற தாய்மார்களுக்கு, எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் ஆண்களுக்குச் சமமாக ஊதியம் வழங்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சம வேலைக்கு சம ஊதியம் இதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை. நிச்சயமாக அது நிறைவேற்றப்படும்.

1990 ஏப்ரல் 12]

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சம வேலைக்கு சம ஊதியம் என்கிற தத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில், 'ஆக்கு பேசன் வேஜ்' என்பதை கடந்த ஆண்டு, 25 ஆயிரம் சக்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்காக, இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக நிறைவேற்றியது தமிழகம்தான், தமிழக அரசு தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

***திரு. கோ. புவராகன் :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பால்வள நிறுவனத்தில், பாலை அடைப் பதற்காக வாங்குகின்ற பாவிதின் பைக்கான பணி ஒரு தனிப் பட்ட நிறுவனத்திற்கு 1½ கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்கப் பட்டு வருவதைத் தடுத்து நிறுத்தி, எல்லோருக்கும் அப் பணி பரவலாகச் சேரும் வகையில் இந்த அரசு மாற்று ஏற்பாட்டினைச் செய்யுமா? இதோடு, தற்போது இந்த அரசு பாவிதின் பைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக ஏற்பாடு செய்வதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தின் மூலமே இந்த பாவிதின் பைகளை உற்பத்தி செய்து அளிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, போட்டி என்ற வகையில், லோயஸ்ட் கொட்டேசன், குறைந்த செலவிலே யார் செய்ய முன்வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு அதற்கான வாய்ப்பினைத் தருவதுதான் வழக்கம். அதன்படிதான் இப்போதும் தர இருக்கிறோம். ஆனால், தமிழகத்தில் இருக்கிற சிறு தொழில்களுக்கு முன்னுரிமை தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் சில சலுகைகளை அரசு தந்திருக்கிறது. ஆகவே, நிச்சயமாக, சிறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த ஆண்டு இதில் வாய்ப்புத் தரப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஜூன் மாதம் 1 ஆம் தேதி ஸ்டான்டர்ட் மோட்டார்ஸ் தொழிற்சாலையைத் திறக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிற செய்தி என்னவென்றால், அதற்கு நிதி உதவி செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கின்ற பல்வேறு அமைப்புகள், நிதியுதவி செய்ய முடியாது என்று சொல்லியிருப்பதன் காரணமாக அந்த நிறுவனத்தை ஜூன் 1 ஆம் தேதி திறக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்பதோடு கூட, இன்றைக்கு

[திரு. கே. என். நேரு] [1990 ஏப்ரல் 12]

உ பெண் தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் பெண்கள் இல்லையா? (சிரிப்பு). அதுபோல குழந்தைகளுக்குக் காப்பகம் என்பது பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உறுப்பினருடைய கருத்துக்களை ஏற்று, எவ்வாறு சிறப்பாகச் செயல்பட முடியும் என்பதைப் பார்த்துச் செயல்படுத்துவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. க. ஸ்டாலின் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலே பதிவு செய்திருப்பவர்களுக்கு ஆண்டுவாரியாக அளிக்கப்படுகின்ற வேலை வாய்ப்புப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதே மானியத்தின் மீது சென்ற ஆண்டு, அப்போது தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது ஓர் உறுதிமொழியை அளித்திருக்கிறார்கள். அதுவது வேலைவாய்ப்பில் 30 வயதைக் கடந்து விடுகிறவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவோம் என்று அரசின் சார்பில் உறுதிமொழி தந்திருக்கிறார்கள். அந்த உறுதிமொழியைக் காப்பாற்றியிருக்கிறார்களா? அது எந்த அளவு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் மூலம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஸ்டாலின் அவர்கள் 28 வயதாக இருந்ததை 30 ஆண்டுகளாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டதையொட்டி 30 வருடமாக அது உயர்ந்தது. அதைத் தவிர வேலைவாய்ப்பு என்று வரும்போது, 30 வயதைத் தாண்டி ஒரே 3 மாதம் அல்லது 6 மாதம் வயது அதிகமாகப் போகிறவர்களைக் கூட அனுமதிக்கலாம் என்பதற்கான அனுமதியை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அளித்துள்ளார்கள் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எச். எம். ராஜா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலுள்ள தாய்மார்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் இன்றையதினம் மிகவும் நல்லமுறையிலும், சிறந்த முறையிலும் தொழில் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். இப்படி முன்வந்திருக்கிற தாய்மார்களுக்கு, எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் ஆண்களுக்குச் சமமாக ஊதியம் வழங்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சம வேலைக்கு சம ஊதியம் இதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை. நிச்சயமாக அது நிறைவேற்றப்படும்.

1990 ஏப்ரல் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போது தேர்வு நிலை, சிறப்பு நிலை இருந்தது; அதை இப்போது எடுத்துவிடக் கூடாது; ஆகவே தரவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதிகப் பணம் செலவாகும் என்று சொன்னேன். ஒரு கோடி ரூபாய் தான் ஃபைனான்ஷியல் கமிட்டிமென்ட் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு கோடி இருக்குமானால் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னேன். அவர்களுடைய வார்த்தையை நம்பி பட்ஜெட் தயாரிக்கும் பொழுது ஒரு கோடி என்று அவர்கள் சொன்னது பத்துக் கோடியாக ஆகிவிட்டது. பட்ஜெட்டை இங்கே படித்த பொழுது அதற்காக அதிகச் செலவு 10 கோடி ரூபாய் என்று படித்தேன். அதன் பின்னர் பட்ஜெட்டுக்கு நான் பதில் சொல்கிற நேரத்தில், அதிலேயும் சில திருத்தங்களைச் சொன்ன காரணத்தால் அதையும் ஏற்றுக்கொண்டு 10 கோடி என்பது 15 கோடியாக ஆகி, 15 கோடி ரூபாய்—இந்தப் பட்ஜெட்டிலே ஏற்கெனவே செலவழிக்கின்ற 430 கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவு அன்னியில் 15 கோடி ரூபாயும்—ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இவ்வளவு அரசு ஊழியர்களுக்குச் செய்த பிறகும் கூட இன்னும் மத்திய அரசு அலுவலர்களுக்குச் சமமாக ஊதியம் தரும்பொழுது, 'எஃப்ஐயன்சி பார்' என்று மத்திய அரசிலே இருந்ததைக் கூட இங்கே எடுத்துவிட்டோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக 'கான்பிடுன்ஷியல் ரிப்போர்ட்'—அந்த முறையை ஒழித்துக்கட்டிய அரசு முன்பு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.) தந்தை பெரியார் கூட இராசாசி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற பாராட்டுக் கூட்டத்தில் அப்படிச் செய்த அந்தக் காரியத்தைப் பாராட்டி, 'ஆபிரகாம் லிங்கன்' என்று என்னை அன்போடு அழைத்தார். பெரியார் அழைத்ததனால் சொல்கிறேன். நான் அந்த அளவுக்குத் தகுதி படைத்தவன் அல்ல என்றாலும் கூட, இரகசியக் குறிப்பேடு முறையை முதன் முதலாக இந்தியாவிலேயே ஒழித்த மாநிலம் தமிழ்நாடு தான் என்பதற்காகத் தந்தை பெரியார் அப்போது என்னைப் பாராட்டிப் பேசியதை நினைவுபடுத்துகின்றேன். இப்பொழுதும் அந்த 'எஃப்ஐயன்சி பார்' இல்லை என்று சொல்லிவிட்டோம். ஆனால் இப்பொழுது 'பெர்சனல் ஃபைல்' என்று இருக்கின்ற அந்த முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். 'பெர்சனல் ஃபைல்' என்பது திறந்த புத்தகம். அதை யார் வேண்டுமானாலும் படித்துப் பார்க்கலாம். தாமே 'அப்பீல்' செய்யலாம். அது மாத்திரம் அல்ல. பெர்சனல் ரிஜிஸ்டர் முறை. ஒரு மனு எப்பொழுது வந்தது, அந்த மனு எந்த அதிகாரியிடம் போனது, அந்த அதிகாரியிடம் இருந்து அந்த மனு பிறகு எப்பொழுது திரும்பி வந்தது என்று இந்தத் தேதிகளைக் குறிப்பு எடுப்பது கூட முடியாது என்று சொன்னால் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? பொது மக்களுக்காக அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். பொது மக்களினுடைய மனுக்கள் எப்பொழுது வந்தன, எப்பொழுது திரும்பி வந்தன, யார் யாரிடத்திலே

[1990 ஏப்ரல் 12]

18-15 மணி

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவரவர்களே, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. ரமணி அவர்கள் எழுப்பியுள்ள பிரச்சினை மிகச் சாமர்த்தியமாக இந்த நேரத்திலே எழுப்பப்பட்டுள்ள பிரச்சினையாகும். கடந்த 17 அல்லது 18 நாட்களுக்கு மேலாக வருவாய்த் துறை அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள், அதிகாரிகள் இந்த அரசு அலுவலர்களோடு—அவர்களுடைய பிரச்சினைகளையொட்டி—தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி வருகிறார்கள். பேச்சுவார்த்தைக்கு இணங்காத அரசு என்றோ, பேச்சுவார்த்தைக்கு வருகின்றவர்களைப் புறக்கணிக்கின்ற அரசு என்றோ யாரும் கூற முடியாத அளவுக்கு அவ்வளவு தடவை பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. இதிலே கூட என்னையும் வருவாய்த் துறை அமைச்சரையும் பிரித்துப் பார்த்து வருவாய்த் துறை அமைச்சரால் தான் இது நடைபெறாமல் இருக்கிறது; முதலமைச்சர் தலையிட்டால் நடைபெற்றுவிடும் என்றெல்லாம் கூடக் கூறப்பட்டு ஒரு நம்பிக்கை அந்த அரசு ஊழியர்களிடத்திலே இன்றைக்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றது.

நான் நேற்றைக்குக் கூட ஒரு நிகழ்ச்சியிலே பேசும்போது சொன்னேன் : ஆனால் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளைப் பற்றியோ, இந்த ஊழியர்களைப் பற்றியோ குறிப்பிடவில்லை. காரணம் சட்டமன்றம் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கும் பொழுது இங்கே இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்ட பிறகு வெளியிலே பேசக் கூடாது என்ற மரபையொட்டி நான் பேசவில்லை. நீங்கள் அனைவரும் மிக நன்றாக அறிவீர்கள். மத்திய அரசு அலுவலர்களுக்குச் சமமான ஊதியத்தை மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குத் தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு, சிலபல கட்டங்களிலே மத்திய அரசை விட அதிகமான ஊதியத்தைக் கூட சில அலுவலர்களுக்கு வழங்கி உள்ள அரசு இந்த அரசு. அது மாத்திரமல்ல. முதலில் சற்றொப்ப 400 கோடி ரூபாய் கடந்த ஆண்டு அவர்களுக்காக வழங்கிய பின்னர் சில குறைபாடுகள் தெரிவிக்கப்பட்ட காரணத்தால் அவர்களை எல்லாம் அழைத்து வைத்துப் பேசி—எல்லாச் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களையும் அழைத்து வைத்துப் பேசி—குறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு மேலும் ஒரு 30 கோடி ரூபாய் ஆக மொத்தம் 430 கோடி ரூபாய் அதற்காக வழங்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகும் கூட செலக்ஷன் கிரேடு, ஸ்பெஷல் கிரேடு—தேர்வு நிலை, சிறப்பு நிலை இது விட்டுப் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன், மத்திய அரசு ஊழியர்களிடத்திலே தேர்வு நிலை, சிறப்பு நிலை இல்லை; அதை ஏன் கேட்கிறீர்கள் என்று கேட்டபோது, 'நீங்கள் முன்பு முதலமைச்சராக இருந்த

1990 ஏப்ரல் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போது தேர்வு நிலை, சிறப்பு நிலை இருந்தது; அதை இப்போது எடுத்துவிடக் கூடாது; ஆகவே தரவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதிகப் பணம் செலவாகும் என்று சொன்னேன். ஒரு கோடி ரூபாய் தான் ஃபைனான்ஷியல் கமிட்டிமென்ட் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு கோடி இருக்குமானால் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னேன். அவர்களுடைய வார்த்தையை நம்பி பட்ஜெட் தயாரிக்கும் பொழுது ஒரு கோடி என்று அவர்கள் சொன்னது பத்துக் கோடியாக ஆகிவிட்டது. பட்ஜெட்டை இங்கே படித்த பொழுது அதற்காக அதிகச் செலவு 10 கோடி ரூபாய் என்று படித்தேன். அதன் பின்னர் பட்ஜெட்டுக்கு நான் பதில் சொல்கிற நேரத்தில், அதிலேயும் சில திருத்தங்களைச் சொன்ன காரணத்தால் அதையும் ஏற்றுக்கொண்டு 10 கோடி என்பது 15 கோடியாக ஆகி, 15 கோடி ரூபாய்—இந்தப் பட்ஜெட்டிலே ஏற்கெனவே செலவழிக்கின்ற 430 கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவு அன்னியில் 15 கோடி ரூபாயும்—ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இவ்வளவு அரசு ஊழியர்களுக்குச் செய்த பிறகும் கூட இன்னும் மத்திய அரசு அலுவலர்களுக்குச் சமமாக ஊதியம் தரும்பொழுது, 'எஃபிஷியன்சி பார்' என்று மத்திய அரசிலே இருந்ததைக் கூட இங்கே எடுத்துவிட்டோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக 'கான்பிடென்ஷியல் ரிப்போர்ட்'—அந்த முறையை ஒழித்துக்கட்டிய அரசு முன்பு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.) தந்தை பெரியார் கூட இராசாசி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற பாராட்டுக் கூட்டத்தில் அப்படிச் செய்த அந்தக் காரியத்தைப் பாராட்டி, 'ஆபிரகாம் லிங்கன்' என்று என்னை அன்போடு அழைத்தார். பெரியார் அழைத்ததனால் சொல்கிறேன். நான் அந்த அளவுக்குத் தகுதி படைத்தவன் அல்ல என்றாலும் கூட, இரகசியக் குறிப்பேடு முறையை முதன் முதலாக இந்தியாவிலேயே ஒழித்த மாநிலம் தமிழ்நாடு தான் என்பதற்காகத் தந்தை பெரியார் அப்போது என்னைப் பாராட்டிப் பேசியதை நினைவுபடுத்துகின்றேன். இப்பொழுதும் அந்த 'எஃபிஷியன்சி பார்' இல்லை என்று சொல்லிவிட்டோம். ஆனால் இப்பொழுது 'பெர்சனல் ஃபைல்' என்று இருக்கின்ற அந்த முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். 'பெர்சனல் ஃபைல்' என்பது திறந்த புத்தகம். அதை யார் வேண்டுமானாலும் படித்துப் பார்க்கலாம். தாமே 'அப்பீல்' செய்யலாம். அது மாத்திரம் அல்ல. பெர்சனல் ரிஜிஸ்டர்முறை. ஒரு மனு எப்பொழுது வந்தது, அந்த மனு எந்த அதிகாரியிடம் போனது, அந்த அதிகாரியிடம் இருந்து அந்த மனு பிறகு எப்பொழுது திரும்பி வந்தது என்று இந்தத் தேதிகளைக் குறிப்பு எடுப்பது கூட முடியாது என்று சொன்னால் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? பொது மக்களுக்காக அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். பொது மக்களினுடைய மனுக்கள் எப்பொழுது வந்தன, எப்பொழுது திரும்பி வந்தன, யார் யாரிடத்திலே

[1990 ஏப்ரல் 12]

18-15 மணி

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவரவர்களே, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. ரமணி அவர்கள் எழுப்பியுள்ள பிரச்சினை மிகச் சாமர்த்தியமாக இந்த நேரத்திலே எழுப்பப்பட்டுள்ள பிரச்சினையாகும். கடந்த 17 அல்லது 18 நாட்களுக்கு மேலாக வருவாய்த் துறை அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள், அதிகாரிகள் இந்த அரசு அலுவலர்களோடு—அவர்களுடைய பிரச்சினைகளையொட்டி—தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி வருகிறார்கள். பேச்சுவார்த்தைக்கு இணங்காத அரசு என்றோ, பேச்சுவார்த்தைக்கு வருகின்றவர்களைப் புறக்கணிக்கின்ற அரசு என்றோ யாரும் கூற முடியாத அளவுக்கு அவ்வளவு தடவை பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. இதிலே கூட என்னையும் வருவாய்த் துறை அமைச்சரையும் பிரித்துப் பார்த்து வருவாய்த் துறை அமைச்சரால் தான் இது நடைபெற்றாமல் இருக்கிறது; முதலமைச்சர் தலையிட்டால் நடைபெற்றுவிடும் என்றெல்லாம் கூடக் கூறப்பட்டு ஒரு நம்பிக்கை அந்த அரசு ஊழியர்களிடத்திலே இன்றைக்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றது.

நான் நேற்றைக்குக் கூட ஒரு நிகழ்ச்சியிலே பேசும்போது சொன்னேன் ; ஆனால் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளைப் பற்றியோ, இந்த ஊழியர்களைப் பற்றியோ குறிப்பிடவில்லை. காரணம் சட்டமன்றம் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கும் பொழுது இங்கே இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்ட பிறகு வெளியிலே பேசக் கூடாது என்ற மரபையொட்டி நான் பேசவில்லை. நீங்கள் அனைவரும் மிக நன்றாக அறிவீர்கள். மத்திய அரசு அலுவலர்களுக்குச் சமமான ஊதியத்தை மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குத் தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு, சிலபல கட்டங்களிலே மத்திய அரசை விட அதிகமான ஊதியத்தைக் கூட சில அலுவலர்களுக்கு வழங்கி உள்ள அரசு இந்த அரசு. அது மாத்திரமல்ல. முதலில் சற்றொப்பு 400 கோடி ரூபாய் கடந்த ஆண்டு அவர்களுக்காக வழங்கிய பின்னர் சில குறைபாடுகள் தெரிவிக்கப்பட்ட காரணத்தால் அவர்களை எல்லாம் அழைத்து வைத்துப் பேசி—எல்லாச் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களையும் அழைத்து வைத்துப் பேசி—குறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு மேலும் ஒரு 30 கோடி ரூபாய் ஆக மொத்தம் 430 கோடி ரூபாய் அதற்காக வழங்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகும் கூட சிலகஷன் கிரேடு, ஸ்பெஷல் கிரேடு—தேர்வு நிலை, சிறப்பு நிலை இது விட்டுப் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களிடத்திலே சொன்னேன், மத்திய அரசு ஊழியர்களிடத்திலே தேர்வு நிலை, சிறப்பு நிலை இல்லை; அதை ஏன் கேட்கிறீர்கள் என்று கேட்டபோது, 'நீங்கள் முன்பு முதலமைச்சராக இருந்த

1990 ஏப்ரல் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,46,08,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற் சாலைகளும்.

திருவாளர்கள் கே. ஆர். சுந்தரம், மா. சுந்தரதாஸ் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் டி. சி. விஜயேந்திரையா, எஸ். டி. உகம்சந்த் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 34,09,09,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண். 44—எழுதுபொருள்—அச்சத்துறை

திருமதி பாப்பா உமாநாத், திருவாளர்கள் டி. சி. விஜயேந்திரையா, எஸ். டி. உகம்சந்த் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

[1990 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி ;

“மானியக் கோரிக்கை எண். 44—எழுது-பொருள் அச்சுத் துறை—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 22,77,75,000க்கு-மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் 16-4-1990 திங்கட்கிழமை காலை 9-00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை மாலை 18-22 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்
—எதுவுமில்லை—

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள் ஏனைய தாள்கள்

92. கோரிக்கை எண். 10—பால்பண்ணை வளர்ச்சித் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

93. கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர், தொழிற்சாலை மற்றும் வேலை வாய்ப்பு—பயிற்சி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

94. கோரிக்கை எண். 44—எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையின் பணி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1990-91, (தமிழ், ஆங்கிலம்)

95. அவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள் குழுயின் ஐந்தாவது அறிக்கை, 1989-90 (தமிழ்).

1990 ஏப்ரல் 12]

இணைப்புகள்.

(401ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க).

1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கான பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை மற்றும் பால் வழங்கும் திட்டங்கள் பற்றிய கொள்கை விளக்கம்.

கோரிக்கை எண். 10

முன்னுரை :

பால் வளத் துறை 1958ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பட்டது. 1963ஆம் ஆண்டு முதன் முதலில் நவீன பால் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை மாதவரத்தில் தொடங்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து 1967ஆம் ஆண்டில் மதுரை பால் பண்ணை நிறுவப்பட்டது. 1—7—1972 முதல் பால் வளத் திட்டங்கள் அனைத்தும் குஜராத் மாவட்டத்தில் உள்ளதைப்போல் பால் கூட்டுறவு சங்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. இதனுடைய நிர்வாக அமைப்பு மூன்று அடுக்குகள் கொண்டதாகும். அடிப்படையில் (கிராம அளவில்) பிரதம பால் உற்பத்தியாளர் சங்கமாகவும், இடையில் மாவட்ட அளவில் பால் உற்பத்தியாளர் சங்கங்களின் ஒன்றியமாகவும், மேல் மட்டத்தில் மாநில அளவில் ஒன்றியங்களின் இணையமாகவும் இயங்கி வருகின்றது.

குறிக்கோள்கள் :

பால் வளத் துறையின் முக்கியமான குறிக்கோள்கள் :

(அ) நிலையான, மாறாத மற்றும் நன்றாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட வியாபார உதவிகள் மூலம், பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் பாலுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வழி செய்தல்.

(ஆ) நுகர்வோர்களுக்கு பாலும் மற்றும் பாலில் இருந்து செய்யப்படும் பொருள்களும் நியாயமான விலையில் கிடைக்க வழி செய்தல்.

நடவடிக்கைகள் :

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள குறிக்கோள்களை கருத்தில் கொண்டு பின்வரும் நடவடிக்கைகளை பால் வளத் துறை எடுத்து வருகிறது,

[1990 ஏப்ரல் 12]

(அ) பால் கூட்டுறவு சங்கத்தில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் வைத்திருக்கும் கால்நடைகளுக்கு இலவசமாக கால்நடை மருத்துவ வசதி அளித்தல், செயற்கை முறை கருவூட்டல் நடத்துதல், சரிவிகித கால்நடை தீவனம் அளித்தல், அங்கத்தினர்களுக்கு நவீன கால்நடை பராமரிப்பு பயிற்சி அளித்தல், இவைகள் அனைத்தும் கறவை மாடுகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் அதன் மூலம் அம்மாடுகள் தொடர்ந்து அதிக பால் அளிக்கவும் கருத்தில் கொண்டு செயல்படுத்தப்படுகிறது.

(ஆ) அதிக அளவில் பால் கொள்முதல் செய்யவும், பதப்படுத்தவும் மற்றும் விற்பனை செய்யவும், தகுந்த அளவில் உள்ளீடு வசதிகள் (Infrastructure facilities) அளித்தல், பால் கொள்முதல் வழிகள் அமைத்தல், பால் குளிரூட்டும் நிலையங்கள் அமைத்தல், பால் பதப்படுத்தப்படும் ஆலைகள் அமைத்தல், பால் துள்கள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் மற்றும் நவீன பால் விற்பனை முறை ஆகியவைகள் நுகர்வோர்கள் நலனுக்காக அமைத்தல் ஆகியவைகள் அடங்கும்.

பால் வளத் துறையின் வணிக சம்பந்தமான பால் கொள்முதல், பக்குவப்படுத்துதல் மற்றும் விநியோகம் செய்தல் போன்ற நடவடிக்கைகள் தமிழ்நாடு பால்வள நிறுவனத்திடம் 1—7—1972 முதல் ஒப்படைக்கப்பட்டன. பின்னர் இந்நிறுவனம் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர் இணையம் ஆக 1—2—1981 முதல் மாற்றப்பட்டது. தமிழ்நாடு பால் வள நிறுவனம் மேற்கொண்ட பணிகள் அனைத்தும் இவ்விணையம் மேற்கொள்ளும் வகையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இவ்விணையம் பால்வளத் திட்டங்களைப் பால் பெருக்குத் திட்டங்கள்கீழ் தேசிய பால் பண்ணை மேம்பாட்டு வாரியம், நிதி உதவியுடன், தமிழ்நாட்டில் உள்ள 15 மாவட்டங்களில் சென்னை, செங்கை-அண்ணா, தென் ஆற்காடு, வடஆற்காடு, அம்பேத்கார், திருவண்ணாமலை சம்புவராயர், சேலம், தர்மபுரி, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, பெரியார், மதுரை, திண்டுக்கல்-காயிதே-மில்லத், திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களில் நிறைவேற்றி வருகின்றன.

பால்வளத் திட்டங்கள் எஞ்சியுள்ள 6 மாவட்டங்களான கன்னியாகுமரி, நெல்லை - கட்டபொம்மன், சிதம்பரனார், இராமநாதபுரம், பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மற்றும் காமராசர் மாவட்டங்களில் மாநில திட்ட நிதி மற்றும் சிறப்பு திட்டங்களான மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சி மேம்பாட்டுத் திட்டம், மலைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம், வறட்சிக்கு இலக்காகும் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஆதிதிராவிடர் நலத் திட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.